Έτος ΙΔ'

Τεύχος 317ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια καὶ τέλος) 673

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἰδιότυποι περιπτώσεις αὐτοκτονιῶν, ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Κ. Ἡλιάκη, Ἐντεταλ. ἑνου Ὑφηγητοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν —Ἰατροδικαστοῦ Ἀθηνῶν..... 679

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια, Ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 685

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Πῶς πιάστηκε ὁ κλέφτης τοῦ Ταχυδρομείου Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη..... 689

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἡ ληστρικὴ συμμορία Λάμπους, ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik»..... 695

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

« Σταυροφορία γιὰ τὸ παιδί », ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπ. Πηλοῦ (συνέχεια) 701

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Ὁ κομμουνισμὸς ἐχθρὸς τῆς νεολαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Πέλου Κουτούπη 709

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 711

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 713

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 715

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ..... 718

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 317

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τλοές)

III. Τὸ σύγχρονον χριστιανικὸν σωφρονιστικὸν δόγμα τῆς ἀγάπης.

1. Ἀποτυχία τοῦ παλαιοτέρου συστήματος:

Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ, ἡ συνεχὴς παταγώδης ἀποτυχία τοῦ τοιούτου συστήματος τῆς ἀγρίας καὶ βαρβάρου καὶ ἀλαζόνος μεταχειρίσεως τῶν καταδίκων ἐκλόνισε ἰσχυρῶς καὶ κατεκρήμνισε τὰ ἀξιώματα τῆς αὐθεντίας, τῆς ἀποστάσεως καὶ τῆς βίας.

Καὶ τοιουτοτρόπως τελικῶς, χάρις εἰς τὸ χριστιανικὸν φωτισμὸν κατηργήθη ἐκ τῶν φυλακῶν ἡ παλαιὰ ἀντιπαιδαγωγικὴ καὶ ἀντιανθρωπίνη σχέσις τῆς αὐθεντίας, τῆς ἀποστάσεως καὶ τῶν ἀξιωμάτων τῆς βίας, τῆς μάστιγος καὶ τῶν ἀγρίων παραγγελμάτων.

Καὶ ἦλθεν ἡ στιγμὴ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς μεγάλης ἀξίας, ἣν ἐνέχει ἡ πρὸς μετάνοιαν προωθοῦσα τεραστία δύναμις τῆς διασωζούσης χριστιανικῆς ἀγάπης.

2. Ἀντικατάστασις τοῦ ἀποτυχόντος παλαιοτέρου ἀξιώματος διὰ τῆς χριστιανικῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης:

Καὶ τοιουτοτρόπως διεποτίσθη ἡ φυλακὴ τῶν διεφθαρμένων καὶ περιφρονημένων καὶ μισουμένων καταδίκων διὰ τοῦ «ἀξιώματος τῆς φιλίας καὶ τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης».

Εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἐπόνεσε καὶ ἠγάπησε τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τῆς ἀγάπης του ἐκείνης, ἡ ὁποία γνωρίζει καὶ νὰ καίῃ πᾶσαν ταπεινότητα καὶ οἱανδήποτε ἀσχημίαν καὶ νὰ ἐμφυσᾷ εἰς τὴν τεταρτγμένην καὶ τὴν παραστρατημένην ψυχὴν τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἁρμονίαν.

Εἶναι ἡ ἱερὰ πνοή, ἥτις μετέβαλε τὴν φυλακὴν τῶν κιγκλίδων, εἰς οἶκον προσευχῆς, συμπαραστάσεως καὶ ἀγάπης καὶ εἰς «κατ' οἶκον ἐκκλησίαν».

3. Σημασία τῆς τοιαύτης ἀντικαταστάσεως:

Ἡ τοιαύτη ἀντικατάστασις ἔχει τεραστίαν σημασίαν, ἐὰν ἀναλογισθῇ τις ὅτι, ὡς βλέπομεν ὡς ἐπιστήμονες ἐγκληματολόγοι, μέγα ποσοστὸν συνανθρώπων κατρακυλᾷ εἰς τὸν κατήφορον, εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἐγκληματικότητος, τῆς πορνείας, τῆς ἀλητείας, τῆς ἐπαιτείας καὶ τῆς ἀνατρεπτικότητος, τῆς ἀπελπισίας, τῆς αὐτοκτονίας, τῆς νευρώσεως καὶ τῆς παραφροσύνης, γενικῶς εἰς τὸν κρημνόν, διότι δὲν ἐδοκίμασεν ἀγάπην εἰς τὴν ζωήν του καὶ διότι ἐξηυτελίσθη ἡ ἀνθρωπίνη του ψυχή.

Εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ἐγεννήθημεν, ἵνα ἀγαπώμεθα καὶ οὐχὶ ἵνα μισούμεθα. «Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν» διελάλει ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους. Ἀγάπην ζητεῖ ἡ κατὰ Θεὸν ἀνθρωπίνη ψυχὴ καὶ μόνον ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας

ἀγάπης δύνανται νὰ θεμελιωθῶσιν αἱ ἐκλεκταὶ προσωπικότητες τῶν ἀνθρώπων. Ὅπου ὑπάρχει οἰκογένεια ἀγάπης, ὅπου ὑπάρχει κοινωνία ἀγάπης, ἐκεῖ μόνον δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ ἡ ἠθικὴ ὑγεία τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ μῖσος εἶναι πλάνη, εἶναι μόλυσμα, εἶναι ἡ σῆψις τῆς ψυχῆς.

4. Συνέπειαι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἀξιώματος τῆς φιλίας καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης:

Ὑπὸ τὸ κράτος λοιπὸν τοῦ νέου χριστιανικοῦ πνεύματος κατηργήθη ἡ ἀπόστασις μεταξὺ σωφρονιστῶν καὶ σωφρονιζομένων, καταρριφθέντος τοῦ μεταξὺ αὐτῶν τείχους τῆς ἀποξενώσεως καὶ γεφυρωθέντος τοῦ ἐμφιλοχωροῦντος χάσματος τῆς μισανθρωπίας.

Ὡς σωφρονισταὶ πρέπει νὰ ἐκλέγωνται πλέον προσωπικότητες, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἀγαπήσωσι τοὺς καταδίκους ὡς ἀτυχήσαντας καὶ ἠθικῶς νοσήσαντας συνανθρώπους. Οὕτως οὗτοι θὰ προσπαθήσωσιν ἐπιμόνως καὶ μετὰ μακροθυμίας νὰ προσεγγίσωσι καὶ διὰ τῆς ἀγάπης νὰ διαλύσωσι τὰ δημιουργήσαντα τὸ ἀντικοινωνικὸν αὐτῶν φρόνημα ψυχικὰ τραύματα, τὰ εἰς ψυχικὰ καρκινώματα ἐξελιχθέντα.

Διότι οἱ ἀγαπώμενοι κατάδικοι τελικῶς θὰ διανοίξωσι τὴν καρδίαν των καὶ θὰ μεταμεληθῶσιν καὶ θὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἀνθρώπους ἀγάπης.

Εὐστόχως παρετηρήθη ὅτι καὶ εἰς τὸν πλέον ἠθικῶς ἀναίσχυντον ἄνθρωπον, ἄρα καὶ εἰς τοὺς ἐγκληματίας, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πλέον κακούργους φύσεις, παρὰ πᾶσαν τὴν κακίαν αὐτῶν, ἐγκρύπτονται πολύτιμοι ἀκτῖνες τινὲς φωτός, ἤτοι ὡρισμένα ἠθικὰ σημεῖα. Φέρ' εἰπεῖν ἴσως στοργὴ πρὸς τὴν μητέρα, σεβασμὸς πρὸς τὸν πατέρα, ἀγάπη πρὸς ἀδελφὸν ἢ ἀδελφήν, λατρεία τέκνου, συμπάθεια πρὸς φίλον, θρησκευτικόν τι συναίσθημα, κλίσις πρὸς εὐγενῆ ἀθλητισμὸν κ.ο.κ. Τὰ ἀπόρρητα ταῦτα ἠθικὰ σημεῖα ὀφείλει ἐκ τῆς κρύπτης τῆς ψυχῆς νὰ ἀναζητήσῃ, ἐξαγάγῃ καὶ ἀποκαλύψῃ ὁ σωφρονιστὴς διὰ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, θεμελιῶν ἐπ' αὐτῶν τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἠθικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἐγκληματήσαντος συνανθρώπου.

5. Ἡ παρ' ἡμῖν κατάστασις τῶν φυλακῶν καὶ λοιπῶν ἱδρυμάτων:

Βεβαίως αἱ ἑλληνικαὶ φυλακαὶ καὶ γενικώτερον ἡ ἑλληνικὴ σωφρονιστικὴ πρᾶξις ἐξακολουθοῦσι νὰ διαπνέωνται ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου ἀξιώματος τῆς ἀλαζόνος αὐθεντίας, τῆς καταβασανιζούσης βίας καὶ τῆς ματαιοδόξου ἀποστάσεως.

Ἀντιθέτως ὅμως διαπιστοῦμεν ἀπὸ ἑτέρας πλευρᾶς μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ὑπερηφανείας ὅτι ἡ ἄλλη ἑλληνικὴ πρᾶξις, εἰδικῶς ἡ τῶν Σχολῶν τοῦ «Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος» ὡς καὶ ἡ τῶν ἱδρυμάτων τῆς «Βασιλικῆς Προνοίας», χωρήσασα πρόσω καὶ διαποτισθεῖσα ἀφθόνως ὑπὸ τοῦ ἀξιώματος τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ἐκαρποφόρησεν εἰς θαύματα ριζικῆς διασώσεως πλήθους παραστρατησάντων νέων.

Καὶ ὅμως θὰ ἔδει νὰ λυπηθῶμεν καὶ νὰ ἀγαπήσωμεν ἀγνῶς καὶ μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως ἡμῶν τοὺς ἁμαρτήσαντας καὶ πεπτωκότας. Διότι μόνον εἰς τὴν πνοὴν τῆς τοιαύτης ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν εἰς ἡμᾶς «ὁ Χριστός μας ἐπάνω εἰς ἕνα Γολγοθᾶν ἀνάμεσα ἀπὸ δύο ληστὰς καὶ ἀνεγνώρισεν ἡ ἐπιστήμη τῶν ἀνθρώπων», εὑρίσκεται τὸ μυστικὸν τῆς σωφρονιστικῆς ἐπιστήμης.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΝΟΗ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΤΟΥ «ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΑΝΗΛΙΚΩΝ».

Ι. Γενικῶς.

Ἐν τέλει δέον νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ χριστιανικὴ πνοὴ ἔχει διαποτίσει πλήρως καὶ ὁλόκληρον τὸν εἰδικὸν κλάδον τοῦ «Ποινικοῦ Δικαίου Ἀνηλίκων».

ΙΙ. Εἰδικῶς περὶ τοῦ βασικοῦ θεσμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων.

1. Πνοὴ τοῦ θεσμοῦ τῶν εἰδικῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων:

Κεντρικὸς θεσμὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ ἅγιος καὶ χριστιανικὸς θεσμὸς τῶν «δικα-

στηρίων ἀνηλίκων», θεσμὸς παιδαγωγικὸς χριστιανικῆς πίστεως καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης.

2. Χριστιανικὴ συμπεριφορὰ τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων:

Διότι ὁ δικαστὴς ἀνηλίκων δὲν εἶναι ἢ ἄλλος φιλόστοργος πατὴρ τῶν δικαζομένων ἀνηλίκων.

Ἱερεὺς τῆς ἀπαλότητος, τῆς ἀγαθότητος, τῆς ἐγκαρτερήσεως, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ ραίνῃ τὰ προσαγόμενα παιδία καὶ ἐφήβους διὰ τοῦ μύρου τῆς χριστιανικῆς του καλωσύνης. Δικαστής, ὅστις δὲν θὰ προσποιῆται φιλίαν, ἀλλ' ὁ ὁποῖος θὰ συναισθάνεται πραγματικὴν ἀγάπην ὑπὲρ αὐτῶν. Τὴν παιδαγωγικήν του δρᾶσιν ὀφείλει νὰ ἀντλῇ ἐκ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης τῆς ψυχῆς του, τῆς θωπείας καὶ τοῦ πατρικοῦ του ἐνστίκτου.

Οὗτος ὀφείλει εἰς τὸν ψυχρὸν χῶρον τοῦ δικαστηρίου νὰ δημιουργήσῃ τὸν θερμότητα τῆς φιλοστόργου χριστιανικῆς οἰκογενειακῆς ἀτμοσφαίρας, ἥτις νὰ διασκορπίζῃ τὰ εὐεργετικὰ ἐλέη τῆς διασωζούσης θωπείας.

Δὲν πρέπει νὰ συμπεριφέρηται ὡς ψυχρός, ἀπαθὴς καὶ ἄκαμπτος δικαστής, ἀλλ' ὡς φιλόστοργος πατὴρ μετὰ ψυχῆς ἀλγούσης καὶ ἀγωνιώσης διὰ τὸν ἠθικὸν κίνδυνον, εἰς ὃν, κακῇ τῇ τύχῃ, ἔχουσι περιαχθῇ τὰ προσφιλῆ τέκνα του. Δὲν πρέπει νὰ τηρῇ στάσιν ψυχολογικῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τῶν δικαζομένων νέων, ἀλλὰ νὰ διψᾷ «μέ ὅλον τὸν ἑαυτόν του» νὰ πλησιάσῃ αὐτούς. Δὲν πρέπει νὰ περιχαρακῶται εἰς τὴν ὑψηλήν του δικαστικὴν ἕδραν καὶ τὴν αὐθεντίαν τοῦ δικαστοῦ, ἀλλὰ νὰ κατέλθῃ ὡς ἄνθρωπος τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ἵνα σώσῃ τοὺς ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς πάσχοντας νεαροὺς συνανθρώπους. Δὲν πρέπει νὰ ὑποτάσσηται εἰς τὴν στενὴν ἑρμηνείαν τῶν νόμων, ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ ἑρμηνεύῃ καὶ νὰ ἐφορμόζῃ εὐρέως τὰς διατάξεις των, ἵνα δύναται νὰ κινῆται μετ' ἀνέσεως καὶ ἐλευθερίας, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ διασώζῃ τοὺς νέους ἀνθρώπους ἐκ τοῦ ἠθικοῦ ὀλέθρου. Δὲν πρέπει νὰ βάλῃ ἐναντίον τῶν ἀνηλίκων, δὲν πρέπει νὰ ἀγαπᾷ τὰς εἰρωνίας, δὲν πρέπει νὰ ἐπιζητῇ νὰ ἐπιδείξῃ πνεῦμα εἰς βάρος των, νὰ θέλῃ νὰ ἐμφανίζηται ὡς πτοοῦν φόβητρον, νὰ ἦ ἀνοικτίρμων. Ἀλλ' ἀντιθέτως ὡς ἀληθὴς χριστιανὸς ποιμὴν ὀφείλει νὰ δεικνύῃ σεβασμὸν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν τῶν δικαζομένων νέων, νὰ τιμᾷ αὐτοὺς εἰλικρινῶς, νὰ ἦ κριτὴς φιλόστοργος αὐτῶν, νὰ ἔχῃ ἄκραν λεπτότητα καὶ ἁγνὴν εὐγένειαν, νὰ ἦ πλήρης κατανοήσεως καὶ πραγματικῆς ἀνησυχίας διὰ τὴν τύχην τῶν νεαρῶν ἀνθρώπων.

3. Χριστιανικὴ καὶ παιδαγωγικὴ φύσις τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων καὶ τοῦ ἐπιτελείου αὐτῶν:

Ἂς γίνῃ σαφῶς νοητὸν ὅτι τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων εἶναι παιδαγωγικὰ δικαστήρια καὶ δικαστήρια χριστιανικῆς ἀγάπης, ὅτι οἱ πλαισιοῦντες ταῦτα δικασταί, εἰσαγγελεῖς καὶ ἀνακριταὶ ἀνηλίκων, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν εἰδικὴν ἀστυνομίαν ἀνηλίκων, ἥτις δυστυχῶς ἀκόμη δὲν ἱδρύθη παρ' ἡμῖν, ὡς ὤφειλεν, οἱ εἰδικοὶ ἐπιμεληταὶ ἀνηλίκων καὶ γενικῶς πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν χορείαν τῆς δικαστηριακῆς βοηθείας τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων ὀφείλουσιν νὰ ὦσιν οἱ φιλόστοργοι παιδαγωγοὶ τῆς ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ εὑρισκομένης νεότητος. Καὶ τέλος ἂς γίνῃ σαφῶς νοητὸν καὶ ὅτι τὰ πάσης φύσεως καταστήματα, ἐντὸς τῶν ὁποίων εἰσάγονται οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι, εἶναι παιδαγωγικὰ ἰατρεῖα χριστιανικῆς ἀγάπης, ἐπιδιώκοντα πάσαις δυνάμεσι τὴν παιδαγωγικὴν σωτηρίαν τῶν ἀνηλίκων τροφίμων ἀπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ἠθικοῦ θανάτου.

4. Χριστιανικὴ συνάντησις τῆς ψυχῆς τοῦ δικαστοῦ μετὰ τῆς ψυχῆς τοῦ δικαζομένου νέου:

Ἡ χριστιανικὴ δ' αὕτη προσέγγισις τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων μετὰ τῶν παιδίων εἶναι ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα ἔργα τοῦ δικαστοῦ τούτου. Εἶναι μία λεπτὴ καὶ συγκινη-

τική συνάντησις δύο ψυχῶν, ἡ ὁποία ἀναβιβάζει τὸ ἔργον τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων εἰς ὕψιστον λειτούργημα.

Ἀναμένομεν ἐκ τῆς συναντήσεως ταύτης τῶν δύο ψυχῶν νὰ κερδηθῇ ἡ ἠθικὴ εὐτυχία τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Συνάντησις, ἡ ὁποία ἔχει ὡς βάθρον τὴν ἀγάπην· καὶ ἔχει δραματικὸν μεγαλεῖον. Δι' αὐτῆς θὰ ἀναδυθῇ ἐκ τῆς ἠθικῆς νόσου τῆς ψυχῆς ὁ νέος ἄνθρωπος, ἀνανεωμένος μὲ νέας ἠθικὰς δυνάμεις καὶ νέον προσανατολισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγγυᾶται ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ζωήν.

Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ προσπαθήσῃ ὁ δικαστὴς ἀνηλίκων νὰ κτίσῃ μίαν νέαν προσωπικότητα, ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς ἰσορροπημένην, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ψυχικὴν ἁρμονίαν καὶ μίαν εἰλικρινῆ ἐσωτερικὴν ζωήν, ἄρα καὶ ἱκανότητα νὰ νικᾶ τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς.

5. Χριστιανικὰ προσόντα τῶν δικαστῶν ἀνηλίκων:

Κατὰ τὸν κορυφαῖον τῶν ἀνθρωπιστῶν Δεσιδέριους Ἐρασμος, (1467—1536) «ὡς τὰ δῶρα συνήθως δὲν εἶναι ποτὲ εὐπρόσδεκτα, παρὰ ὅταν προέρχωνται ἀπὸ ἀγαπητὰ πρόσωπα, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ἀγωγὴ ἐπηρεάζει μόνον, ὅταν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν προσφέρει, ἀγαπᾶται ὑπὸ τοῦ διαπαιδαγωγουμένου».

Οὕτως ἐξηγεῖται ἄλλως τε καὶ ἡ παιδαγωγικὴ σημασία τῆς διαπαιδαγωγήσεως, τὴν ὁποίαν προσφέρει «ἡ καλὴ μάννα στὰ παιδιά της καὶ τίποτε δὲν ζητεῖ διὰ τὸν ἑαυτόν της».

»Ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπάρχουσι καὶ παιδαγωγοὶ δυσάρεστοι διὰ τοὺς τρόπους των, ἄνθρωποι ἔχοντες πρόσωπον συνωφρυωμένον, μὲ συναναστροφὴν ἀποκρουστικήν, κακῆς διαθέσεως, ἀνίκανοι νὰ εἴπωσι μίαν χαριτολογίαν, θὰ ἔλεγέ τις ὅτι αἱ Χάριτες ἀπέστρεψαν κατὰ τὴν γέννησίν των ἀπ' αὐτῶν τὸ πρόσωπόν των. Ἀλλ' ὅμως εἰς τοιούτους ἀνθρώπους παραδίδομεν πρὸς διαπαιδαγώγησιν τὴν νεολαίαν, νομίζοντες ἐσφαλμένως ὅτι τὸ σοβαρόν των πρόσωπον ἀποδεικνύει παιδαγωγὸν ἀνεπίληπτον καὶ ἱκανόν. Ἀλλ' ὅμως ἔχομεν ἄδικον νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς τὴν ἐξωτερικὴν μορφὴν τοῦ σοβαροῦ ἀνθρώπου. Διότι οἱ τοιοῦτοι δυσάρεστοι τύποι εἶναι δήμιοι διὰ τὴν μόρφωσιν ὁμαλοῦ παιδικοῦ χαρακτῆρος, ἐμπνέοντες μόνον τρόμον εἰς τὰ παιδία. Τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιτύχουν οἱ παιδαγωγοί, εἶναι ἡ ἀγάπη. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔρχεται οὐχὶ ὁ ὁλαπτικὸς τρόμος, ἀλλὰ τὸ σέβας, ὅπερ μόνον ἐπιτυγχάνει καὶ ὠφελεῖ».

Ἐπαναλαμβάνομεν. Ἀληθῶς τὸ μέγα μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων εἶναι ἡ ἁγνὴ χριστιανικὴ ἀγάπη.

Διὰ τῆς ἀγάπης, ἥτις «μακροθυμεῖ, χρηστεύεται», «οὐ ζηλοῖ», «οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ, πάντα στέργει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει» καὶ «οὐδέποτε ἐκπίπτει».

ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝΙΚΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ «ΒΙΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ»

Ι. Διείσδυσις τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ εἰς τὴν ἔρευναν ἑτέρων βιοκοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων.

1. Ἐκ τῶν ἤδη λεχθέντων ὅμως προκύπτει ὅτι ἡ θρησκεία τῆς Ἀγάπης ὑπεισῆλθε πλέον οὐ μόνον εἰς τὴν σπουδὴν τῆς αἰτιολογίας ἑνὸς σπουδαιοτάτου παθολογικοῦ φαινομένου τῶν κοινωνιῶν τῶν ἀνθρώπων, ἤτοι τῆς ἐγκληματικότητος, ὡς καὶ τὴν σπουδὴν τῆς ἐναντίον ταύτης πάλης, ἀλλ' ἐν ταυτῷ βεβαίως εἰσεχώρησε καὶ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς αἰτιολογίας καὶ τῆς πάλης ἐναντίον τῶν ἄλλων συμπλεκομένων

μετὰ τῆς ἐγκληματικότητος βιολογικῶν καὶ κοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων, πληττόντων τὸ ἀνθρώπινον γένος.

2. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ χριστιανικὴ φιλολογία ἔρριψε βλέμμα καὶ εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ τὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ἐρευνήσασα τοιουτοτρόπως ὡς ἰδιαίτερα αὐτοτελῆ θέματα ποικίλα σπουδαῖα καὶ ἀκανθώδη ἀνθρώπινα καὶ κοινωνικὰ προβλήματα, ἅτινα ἤδη πλουσίως διηρευνήθησαν καὶ ὑπὸ τῆς κοινωνικῆς καὶ ψυχολογικῆς διδασκαλίας τῶν τιμωμένων σήμερον Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἰδίως δὲ τοῦ ἐξ αὐτῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Προβλήματα οἰνοφλυγίας, κυβείας, ἑταιριάσεως καὶ ὁμοιοφυλοφιλίας, κενῆς σοφίας, φιλοπρωτείας, ἐγωισμοῦ καὶ καινοσπούδου, ἀσπλαγχνίας καὶ σκληροκαρδίας, κοινωνικῆς ἀνισότητος, ὑποκρισίας καὶ φαρισαϊσμοῦ κ.ο.κ.

II. Συμβολὴ εἰς τὴν θεμελίωσιν τοῦ νέου ἐπιστημονικοῦ κλάδου τῆς «Βιοκοινωνικῆς παθολογίας».

1. Τοιουτοτρόπως ὅμως ἡ χριστιανικὴ φιλολογία ἐνεφάνισε τὴν πρωτοπορείαν διὰ τὴν θεμελίωσιν, ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἐπιστημῶν μιᾶς νέας ἐπιστημονικῆς ἱεραρχίας, τῆς ἐπιστήμης μιᾶς «Βιοκοινωνικῆς Παθολογίας τῶν ἀνθρώπων».

Ἤτοι τῆς ἐπιστήμης, τῆς ἐχούσης ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ὑγείας τῶν ἀνθρωπίνων τέκνων τῆς γῆς διὰ πάλης ἐναντίον τῶν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν δυστυχιῶν.

2. Εἶναι ὁ ἐπιστημονικὸς κλάδος τοῦ νόμου τῆς Ἀγάπης τοῦ πλησίον, ὑπάτου νόμου τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ὑπερκόσμου.

Ὁ ὁποῖος, σπογγίζων τὰ δάκρυα καὶ τὰ αἵματα τῶν ἀνθρώπων, διψᾷ νὰ ὁδηγήσῃ τὰ βήματα τῆς Ἀνθρωπότητος πρὸς τὴν χαράν.

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

I. Τὸ μυστικὸν τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας ἐπὶ τῆς γῆς.

1. Ἀλλ' ὁ φωτισμὸς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης εἶναι καὶ τὸ μυστικὸν τῆς ἀσυλλήπτου εὐτυχίας τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης.

Ὁ φωτισμὸς καὶ τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ «εἰς τὴν γῆν μας εἰς μίαν ταπεινὴν φάτνην κάποιαν μαγευτικὴ νύκτα μέσα εἰς ἕνα σπήλαιον, μὲ κάποιο μυστηριῶδες ἄστρον, μὲ μερικοὺς σοφοὺς μάγους, μὲ τοὺς ὕμνους τῶν ἀγγέλων καὶ τὴν συντροφιὰ ἁπλοϊκῶν καὶ ἁγνῶν ποιμένων καὶ κοντὰ εἰς ἥμερα ζῶα».

2. Διότι ὑπὸ μίαν ἔννοιαν φανταζόμεθα τὸν ἀνθρώπινον αὐτὸν πολιτισμὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἡμῶν. Ἕνα πολιτισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ φέρῃ τὴν βασιλείαν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, θὰ ἀξιολογήσῃ καὶ τὴν παροῦσαν γηίνην ζωὴν ἡμῶν «σὰν ἕνα κομμάτι τοῦ αἰωνίου, σὰν ἕνα κομμάτι τοῦ οὐρανοῦ, σὰν ἕνα κομμάτι τῆς ἀγάπης τοῦ ἐπουρανίου Πατρός μας Θεοῦ».

Καὶ ὁ ὁποῖος Πολιτισμὸς θὰ ἐνταχθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἁρμονίαν τῆς Αἰωνιότητος καὶ θὰ προσεγγίσῃ τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὴν ὑπερβατικὴν ἀξίαν τοῦ Ἐπέκεινα.

II. Φύσις τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης.

Κατὰ τὴν μαγευτικὴν ἔκφρασιν τοῦ ἐπανειλημμένως μνημονευθέντος καλλιτέχνου τοῦ βιβλικοῦ λόγου Σταύρου Α. Νικολαΐδου, ὁ Χριστιανισμὸς «ἦλθε ἀπὸ τὰ οὐράνια ν' ἀγκαλιάσῃ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα καὶ νὰ φέρῃ στὸν καθένα ἕνα κομμάτι οὐρανοῦ, νὰ φέρῃ φωτισμόν». Τὸν φωτισμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

«Νὰ εἶναι ἀρά γε ἡ ἀγάπη τοῦ σοφοῦ τῆς Κίνας τοῦ Μέτσι, κάποια στοργικὴ ἐπιείκεια, κάποιος σεβασμὸς στὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας, μιὰ κοινωνικὴ πανάκεια;

Νὰ εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Κομφουκίου, ποὺ ἐδογμάτισε ὅτι ὁ τέλειος ἄνθρωπος ἀγαπᾶ καὶ μισεῖ τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως τοῦ ἔρχεται;

Μήπως τοῦ Βούδδα ἡ ἀγάπη, ποῦ ἀγαπᾶ ἀπὸ βαθὺν ἐγωϊσμὸν γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν πόνον καὶ νὰ ὁυθισθῇ ἐγωιστικὰ στὴν αἰωνία ἐκμηδένιση, στὴ νιρβάνα;

Μήπως ἡ ἀγάπη τῆς Αἰγύπτου ποὺ μόλις ἐδέχετο νὰ δώσῃ ψωμὶ στὸν πεινασμένο, νερὸ στὸν διψασμένο, φορέματα στὸν γυμνό, βάρκα στὸν ταξιδιώτη, θυσίες στοὺς θεούς, μνημόσυνα στοὺς νεκρούς;

Ἢ μήπως ἡ ἁπλῆ ἐλεημοσύνη στοὺς ὁμοπίστους, ποὺ παραγγέλλει ὁ Ζαρατούστρας τοῦ Ἰρὰν στοὺς ὀπαδούς του;

Μὴ εἶναι μήπως ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον, τοῦ ὁμοεθνοῦς ποὺ διδάσκει ὁ Μωϋσῆς;

Ἢ μήπως ἡ ἀγάπη τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἡ σωκρατικὴ ποὺ προσφέρει ὑπηρεσίες στοὺς φίλους της, ἀλλὰ καὶ σπεύδει νὰ προλάβῃ στὴν κακοποίησι τοὺς ἐχθρούς της. Ἡ ἀριστοτελική, ποὺ ἀποφαίνεται ὅτι εἶναι ἄνανδρον, εἶναι δουλικὸν νὰ μὴ ἀντιδράσῃς κατὰ τῆς ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως;

Μήπως ἄραγε ἡ λήθη τῆς προσβολῆς καὶ ἡ ὑποστήριξις τοῦ ἐχθροῦ, ποὺ διδάσκει ὁ Σενέκας;

Μήπως λοιπὸν ἡ ἀγάπη αὐτὴ τῶν αἰώνων, ποὺ συνέλαβεν ἡ ψυχὴ τῆς ἀνθρωπότητος μὲ τὰ ἐκλεκτότερα πνεύματά της, εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ ὑπεράνθρώπου, τοῦ Ἰησοῦ; Ὄχι. Ἐκεῖνες ἦσαν τὰ προανακρούσματα τῆς ἀγάπης. Αὐτὴ εἶναι ἡ μελωδία της. Ἐκεῖνες ἦσαν ἡ χαραυγὴ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Αὐτὴ εἶναι τὸ Φῶς, ποὺ καίει, καὶ ὁ φωτοστέφανος τοῦ νέου ἀνθρώπου: «Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν: ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν».

. . . Ποία εἶναι ἡ Οὐσία της ; Τὸ μῖσος τοῦ ἐγωισμοῦ μας, τοῦ ἐγωισμοῦ ποὺ γεννᾶ τὰ μίση, τοὺς πολέμους, τοὺς ἐχθρούς. Καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ μίσους μας, ἐκείνου ποὺ προσβάλλει τὸ ἐγὼ μας, τὸ νοσηρό. Ἀφύσικη, ναί... Ξερρίζωμα τοῦ Ἐγὼ μας, τῆς καρδίας μας τῆς θολῆς, καὶ τοποθέτησις ἐκεῖ τοῦ Ἐγὼ τοῦ ἐχθροῦ, τῆς καρδίας τοῦ ἐχθροῦ, ναί!.... Καὶ ὅμως αὐτὸς ἦτο ὁ μόνος δρόμος ποὸς τὴν Ἀνάστασι! Καὶ μόνον ἡ ἀγάπη τοῦ ἐχθροῦ ὁδηγεῖ στὸ νοσταλγικὸ ἐπίγειο παράδεισο.

Θὰ περνοῦν οἱ αἰῶνες καὶ τὰ τέκνα τοῦ Ἀδὰμ θὰ στροβιλίζουν μέσα στὰ δράματα, πού προκαλεῖ τὸ μῖσος, μέσα στὰ σκότη. ποὺ γεννᾶ ἡ ἀνθρωπίνη κόλασις. Καὶ κάποτε θὰ γεννηθῇ στὴν ψυχήν των το μῖσος τοῦ μίσους καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ μισουμένου! Τότε μέσα ἀπὸ τὰ σκοτάδια τοῦ πόνου θὰ προβάλῃ ἡ αὐγὴ κάποιας ἀνοιξιάτικης ἐποχῆς, ἀτελεύτητης, μὲ τὰ ὀρθρινὰ μύρα τῆς ἀγάπης τῶν ἐχθρῶν».

Τότε ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἔρχεται, ἦλθε! Τότε ἡ ἀσύλληπτος εὐτυχία τῶν ἀνθρώπων ἔρχεται, ἦλθε! Τότε ἡ ἀνθρωπότης ἐγγίζει, ἤγγισεν τὸν Θεόν!

Ι.ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσιαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΙΔΙΟΤΥΠΟΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΕΜΜ. Κ. ΗΛΙΑΚΗ, Ἐντεταλμένου Ὑφηγητοῦ τῆς ἕδρας τῆς Ἰατροδικαστικῆς καὶ τῆς Τοξικολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν – Ἰατροδικαστοῦ Ἀθηνῶν

Αἱ χρησιμοποιούμεναι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοκτονίας μέθοδοι εἶναι, ὡς γνωστόν, πλεῖσται ὅσαι, πολλάκις μάλιστα οἱ αὐτόχειρες διὰ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των δὲν περιορίζονται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ἑνὸς μόνου τρόπου, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦν περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν.

Θὰ εἴχομεν νὰ ἀναφέρωμεν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, πολλὰς τοιαύτας περιπτώσεις, καθ' ἃς οἱ αὐτόχειρες, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ των, ἐπέλεξαν περισσοτέρους τοῦ ἑνὸς τρόπους, περιοριζόμεθα ὅμως νὰ ἀναφέρωμεν δύο μόνον ἐξ αὐτῶν.

Περίπτωσις 1η. Ἀνὴρ ἡλικίας 70 ἐτῶν, ἀπέκοψεν πρῶτον τὰ ἀγγεῖα ἀμφοτέρων τῶν καρπῶν, ἵνα τερματίσῃ τὴν ζωήν του ἐκ τῆς αἱμορραγίας ἥτις ἤθελεν προκληθῇ, ἐπειδὴ ὅμως ἐβράδυνεν νὰ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος, διότι δὲν εἶχεν ἀποκόψει τὰ ἀγγεῖα εἰς βάθος, ἐπεχείρησεν νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του πλήττων ἰσχυρῶς τὴν κεφαλήν του ἐπὶ τῆς προεξεχούσης μαρμαρίνης πλακὸς τοῦ παραθύρου τοῦ δωματίου εἰς ὃ διέμενεν, μὴ ἐπιτυχὼν ὅμως καὶ πάλιν τοῦ σκοποῦ του αὐτοεστραγγαλίσθη.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω περιγραφῆς δεικνύεται ὅτι οὗτος ἐχρησιμοποίησεν συνολικῶς τρεῖς τρόπους, ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του, ἤτοι ἀπέκοψεν πρῶτον τὰ ἀγγεῖα ἀμφοτέρων τῶν καρπῶν, δεύτερον ἔπληξε τὴν κεφαλήν του ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς καὶ τέλος αὐτοεστραγγαλίσθη.

Περίπτωσις 2α. Νέος ἡλικίας 30 ἐτῶν, ἐπιθυμῶν νὰ τερματίσῃ τὴν ζωήν του μετέβη εἰς Βουλιαγμένην καὶ εἰς ἐκεῖσε πευκόφυτον περιοχήν, ἀφοῦ ἐπέλεξε μίαν πεύκην προσέδεσεν ἐκ τινος κλάδου αὐτῆς τὸ ἓν ἄκρον σχοινίου, ἀναρριχηθεὶς ἐπ' αὐτῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἄκρου, ἐσχημάτισεν ἀγκύλην μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἀπαγχονισθῇ ἀκολούθως, φοβούμενος ὅμως μήπως δὲν ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του, συνέλεξεν ἀρκετὰ ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εὑρισκομένων ξηρῶν φύλλων τῆς πεύκης, ἐτοποθέτησε ταῦτα κάτωθεν τῆς ἀγκύλης τοῦ βρόχου, ὥστε νὰ καταλάβουν ἀρκετὴν ἔκτασιν πέριξ αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα ἐτοποθέτησε κάτωθεν τῆς ἀγκύλης δύο μεγάλους λίθους τὸν ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἵνα ἀνέλθῃ ἐπ' αὐτῶν καὶ δυνηθῇ νὰ φθάσῃ τὴν ἀγκύλην, ὅπως εἰσαγάγῃ τὴν κεφαλήν του καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν λαιμόν του ἐντὸς αὐτῆς, ἥτις σκοπίμως ἀφέθη νὰ ἀπέχῃ 0,25 τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Συγχρόνως ἦτο ἐφοδιασμένος μὲ πλῆρες περίστροφον τύπου Lebel.

Οὗτος ἀρχικῶς ἤναψεν εἰς τὸ πλέον ἀπέχον σημεῖον ἀπὸ τῶν λίθων τὰ συλλεγέντα ξηρὰ φύλλα τῆς πεύκης, ἐν συνεχείᾳ ἀνῆλθεν ἐπὶ τῶν λίθων, ἵνα φθάσῃ τὴν ἀγκύλην τοῦ βρόχου ἐντὸς τῆς ὁποίας περιέβαλε τὸν λαιμόν του καὶ εἶτα ἐπυροβόλησε κατὰ τὴν παρακάρδιον χώραν. Μετὰ τὸν πυροβολισμόν, ὡς ἦτο φυσικόν, οἱ πόδες αὐτοῦ διέφυγον τῶν λίθων καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπαιωρήθη ἐξ ὁλοκλήρου, ἐπιτευχθέντος οὕτω καὶ τοῦ ἀπαγχονισμοῦ. Ἐκ τῶν φλογῶν τῶν καιομένων φύλλων τῆς πεύκης οὗτος ὑπέστη ἐγκαύματα κατὰ τὰ κάτω μόνον ἄκρα.

Ἐκ τῆς γενομένης συντόμου ἐξιστορήσεως δεικνύεται ὅτι ὁ αὐτόχειρ ἐχρησιμοποίησε τρεῖς τρόπους αὐτοκτονίας, ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του, ἤτοι πρῶτον ἐπυροβόλησε κατὰ τὴν καρδιακὴν χώραν ἐξ ἀπολύτου ἐπαφῆς τοῦ στομίου τῆς κάννης πρὸς τὸ σῶμα, προκαλέσας διαμπερὲς τραῦμα τῆς καρδίας, δεύτερον ἀπηγχονίσθη καὶ συγχρόνως ἐπεχείρησε νὰ ἀπανθρακωθῇ.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι διὰ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ θανάτου συνήργησαν τόσον τὸ τραῦμα τῆς καρδίας ὅσον καὶ ὁ ἀπαγχονισμός, ὡς ἐδείχθη ἐκ τῆς νεκροτομίας τοῦ πτώματος, ἂν καί, ὡς εἶναι φυσικόν, ἤρκει καὶ μόνον ὁ ἀπαγχονισμὸς ἢ μόνον τὸ τραῦμα τῆς καρδίας διὰ νὰ ἐπέλθῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐγκαυμάτων κατὰ τὰ κάτω ἄκρα, ἄλλα μὲν ἐνεφάνιζον τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἐν ζωῇ γενομένων, ἄλλα δὲ τῶν μεταθανατίων, διότι αἱ φλόγες ἐξηκολούθουν νὰ ἐπιδροῦν καὶ μετὰ τὸν ἐπελθόντα θάνατον. Πιθανὸν ἡ ἀνάφλεξις τῶν φύλλων τῆς πεύκης νὰ ὠφείλετο εἰς ἐπιδίωξιν τοῦ αὐτόχειρος νὰ εἰσπνεύσῃ ποσότητα καπνοῦ καὶ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, ἀκολούθως δὲ νὰ ἀπανθρακωθῇ τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀναγνωρισθῇ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ πτώματος, ὁπότε δέον νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐχρησιμοποίησε καὶ τέταρτον τρόπον αὐτοκτονίας, τὸ μονοξείδιον τοῦ ἄνθρακος.

Ἐὰν τοιαύτη ἦτο ἡ ἐπιδίωξις τοῦ αὐτόχειρος, αὕτη δὲν ἐπετεύχθη, διότι ἡ ποσότης τῶν συλλεγέντων καὶ ἀναφλεγέντων φύλλων τῆς πεύκης ἦτο μικρὰ καὶ οὕτω δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ μεταδοθῇ ἡ πυρὰ εἰς τὴν πεύκην.

Εἰς ὅλας βεβαίως τὰς κατὰ τοιοῦτον περίεργον τρόπον ἐπιτυγχανομένας αὐτοκτονίας, μόνον ἡ ἐπιτόπιος ἔρευνα καὶ ἡ λεπτομερὴς ἐξέτασις τοῦ χώρου, εἰς ὃν ἀνευρέθη τὸ πτῶμα, θὰ βοηθήσῃ τὸν ἰατροδικαστὴν εἰς τὴν ὀρθὴν διάγνωσιν καὶ θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν δυνατότητα, ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὰ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ πτώματος προκύψαντα εὑρήματα, νὰ δεχθῇ ἢ νὰ ἀποκλείσῃ τὴν περίπτωσιν τῆς αὐτοκτονίας.

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω, τὰ περισσότερα ἄτομα τὰ ἐπιθυμοῦντα νὰ τερματίσουν τὴν ζωήν των χρησιμοποιοῦν ἕνα μόνον τρόπον, ἀλλὰ πολὺ περίεργον ἐνίοτε.

Πολλάκις ἡ νοσηρὰ φαντασία τῶν αὐτοχείρων τούτων ὁδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπινόησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν πλέον περιέργων τρόπων αὐτοκτονίας καὶ τὸ γεγονὸς τοιοῦτο βοηθεῖ ἀρκούντως τὸν ἰατροδικαστὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν ἐγκύρου γνώμης.

Οἱ χρησιμοποιούμενοι βεβαίως τρόποι πρὸς αὐτοκτονίαν εἶναι διάφοροι, ἀνάλογοι ὄχι μόνον πρὸς τὴν νοσηρὰν φαντασίαν τῶν αὐτοχείρων ἀλλὰ καὶ τῶν μέσων ἅτινα οὗτοι διαθέτουν. Κυρίως ὡς τρόποι πρὸς αὐτοκτονίαν χρησιμοποιοῦνται διάφορα δηλητήρια, ἰδία ὑπὸ γυναικῶν, πυροβόλα ὅπλα καὶ δὴ βραχύκαννα ἢ μακρόκαννα ἰδία ὑπὸ ἀνδρῶν, ὁ ἀπαγχονισμός, ὁ πνιγμός, ὁ στραγγαλισμός, ἡ σφαγὴ ἢ ἡ ἀποκοπὴ ἄλλων ἀγγείων ὡς τοῦ καρποῦ καὶ τῆς ἰγνύος, τὰ νύσσοντα καὶ τέμνοντα ὄργανα δι' ὧν πλήττουν τὴν καρδίαν κ.λ.π. Μεταξὺ τῶν χρησιμοποιουμένων δηλητηρίων παρ' ἡμῖν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχουν τὰ βαρβιτουρικά, τὰ διάφορα γεωργικὰ φάρμακα καὶ δὴ τὸ παραθεῖον, τὰ σαλυκιλικὰ καὶ δὴ ἡ ἀσπιρίνη, ἡ κινίνη καὶ ἐνίοτε διάφορα φαρμακευτικὰ σκευάσματα, ἅτινα χρησιμοποιοῦν οἱ αὐτόχειρες πρὸς θεραπείαν τῶν ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν ὑφ' ὧν κατατρύχονται καὶ αἵτινες ὁδηγοῦν αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτοκτονίαν.

Ἡ δακτυλῖτις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ καρδιοπαθῶν, τὸ ριμιφὸν ἢ τὸ Πὰς ὑπὸ φυματικῶν καὶ τὸ μονοξείδιον τοῦ ἄνθρακος ὑπὸ διαφόρων ἄλλων ἀτόμων.

Αἱ διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος προκαλούμεναι αὐτοκτονίαι ἐπιτυγχάνονται, εἴτε κατόπιν εἰσπνοῆς φωταερίου, εἴτε εἰσπνοῆς μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος ἐξ ἀνημμένων ἀνθράκων ἢ θερμαστρῶν κ.λ.π.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν πολλὰ ἄτομα τερματίζουν τὴν ζωήν των κατόπιν εἰσπνοῆς μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, παραγομένου ἐκ τῆς καύσεως τῆς βενζίνης τῆς μηχανῆς τοῦ αὐτοκινήτου των, ἐξερχομένου ἐκ τοῦ ἀπαγωγοῦ σωλῆνος (ἐξάτμισις) μετὰ τῶν λοιπῶν καυσαερίων. Οὗτοι ἐπιτυγχάνουν τοῦ σκοποῦ των ἐνεργοῦντες ὡς ἑξῆς:

Ἀφοῦ ἐκλέξουν τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἐπιθυμοῦν νὰ σταθμεύσουν τὸ αὐτοκίνητόν των, συνδέουν τὸν ἀπαγωγὸν σωλῆνα τῶν καυσαερίων αὐτοῦ δι' ἑνὸς ἐλαστικοῦ σωλῆνος, τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ ὁποίου εἰσάγουν ἀκολούθως ἐντὸς τοῦ ἀμαξώματος.

Μετὰ ταῦτα ἐγκλείονται ἐντὸς τοῦ ἐν στάσει πάντοτε αὐτοκινήτου καὶ θέτουν εἰς κίνησιν τὴν μηχανὴν αὐτοῦ, ὅτε τὰ ἐξερχόμενα καυσαέρια πληροῦν τὸν χῶρον τοῦ αὐτοκινήτου μὴ εὑρίσκοντα σημεῖον διαφυγῆς. Ταυτοχρόνως λαμβάνουν μεγάλην δόσιν οἰνοπνεύματος, οὐίσκυ καθ' ὑπεροχήν, καὶ μεθύσκονται πλήρως, ὥστε καὶ ἂν μετανοήσουν δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐξέλθουν τοῦ αὐτοκινήτου, ἵνα ἀποφύγουν τὴν ἀθρόαν εἰσπνοὴν τοῦ παραγομένου μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος.

Ἤδη, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τριῶν περιπτώσεων ἰδιοτύπου τρόπου ἐκτελέσεως αὐτοκτονίας διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, ὡς εἴχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξετάσωμεν θὰ περιγράψωμεν ἐν συντομίᾳ αὐτὰς διότι τὸ πρῶτον παρετηρήθησαν παρ' ἡμῖν.

Π ε ρ ί π τ ω σ ι ς 1 η : Τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1960, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 58) 4) 1α ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Βουλιαγμένης, προέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πτώματος τοῦ D.E. ἐτῶν 32, σμηνίου, ἐξ Η.Π.Α., ὅστις ἀνευρέθη νεκρὸς ὑπὸ γυναικὸς τινὸς ἐντὸς αὐτοκινήτου (Ξ.Α. 1437), εἰς θέσιν «γερμανικὰ πολυβολεῖα» τῆς Βαρκίζης καὶ περὶ ὥραν 10.00, πρὸς διαπίστωσιν τοῦ αἰτίου τοῦ θανάτου καὶ ἐὰν πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας ἢ ἐγκλήματος.

Ἐκ τῆς διενεργηθείσης αὐτοψίας τοῦ χώρου ἔνθα ἀνευρέθη τὸ πτῶμα διεπιστώθη ὅτι τοῦτο εὑρίσκετο ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω αὐτοκινήτου Σεβρολέτ, κατακεκλιμένον ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καθίσματος. Τὸ αὐτοκίνητον εὑρίσκετο εἰς τὴν θέσιν «γερμανικὰ πολυβολεῖα» τῆς Βαρκίκης καὶ εἰς ἀπόστασιν περίπου 200 μέτρων ἐκ τῆς δημοσίας ὁδοῦ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς θαλάσσης, ἐπὶ κατωφερείας καὶ ἐντὸς θαμνώδους περιοχῆς μετὰ μικρῶν πεύκων.

Ἐκ τῆς ἐπισταμένης ἐξετάσεως τοῦ ἐδάφους πρὸς ἀνεύρεσιν ἀποτυπωμάτων τροχῶν ἐξ αὐτοκινήτων, ἂν καὶ τοῦτο ἀπετελεῖτο κυρίως ἐκ χαλίκων, κατέστη δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ ὅτι ὁ αὐτόχειρ ἔδωσε κατεύθυνσιν εἰς τὸ αὐτοκίνητον πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀναζητῶν κατάλληλον τόπον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του. Ἀνευρὼν τοῦτον ἀκινητοποίησε τὸ αὐτοκίνητον, ἀφοῦ προηγουμένως ἔφερε τὸ ὀπίσθιον μέρος αὐτοῦ πρὸς συστάδα μικρῶν πεύκων μὲ πρόθεσιν νὰ καλυφθῇ τοῦτο καὶ κυρίως ὁ σωλὴν ἐξαγωγῆς τῶν καυσαερίων.

Ὁ αὐτόχειρ ἐξέλεξε τὴν περιοχὴν ταύτην, ἵνα μὴ ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν διερχομένων, καθ' ὅτι ἡ περιοχὴ αὕτη κατ' ἐξοχὴν προσφέρεται εἰς τοὺς κατόχους αὐτοκινήτων Ι.Χ. ὡς τόπος ἐρωτικῶν συναντήσεων, ὁπότε δὲν θὰ εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀκολούθως αὐτοψίας διεπιστώθη, ὅτι ἅπασαι αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα τοῦ αὐτοκινήτου ἦσαν κεκλεισμένα ἑρμητικῶς καὶ ἠσφαλισμένα ἐκ τῶν ἔσω.

Τὸ κάλυμμα τοῦ πὸρτ - μπαγκὰζ δὲν ἦτο καλῶς κεκλεισμένον, ἀφῆνον μικρὸν χάσμα ἐλεύθερον. Ὁ μετάλλινος σωλὴν ἐξαγωγῆς τῶν καυσαερίων τοῦ κινητῆρος εἶχε συνδεθεῖ δι' ἐλαστικοῦ τοιούτου χρώματος μελανοῦ, διαμέτρου ἐξωτερικῆς 3 ἑκ. μ. καὶ ἐσωτερικῆς 2 ἑκ.μ.

Ὁ σωλὴν οὗτος εἰσήρχετο περὶ τὰ 0,20 μ. ἐντὸς τοῦ σωλῆνος ἐξαγωγῆς τῶν καυσαερίων καὶ τὸ ἐναπομένον κενὸν πέριξ εἶχεν ἀποφραχθῆ, οὐχὶ στερρῶς, διὰ μικροῦ προσοψίου, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα μὴ διαφεύγουν τὰ παραγόμενα καυσαέρια ἀλλὰ νὰ διοχετεύωνται διὰ τοῦ σωλῆνος ἐντὸς τοῦ ἀμαξώματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς ἀποφυγὴν διαφυγῆς τοῦ σωλῆνος ἐκ τῆς πιέσεως τοῦ συνόλου ὄγκου τῶν καυσαερίων, ὁπότε καὶ θὰ ἀπετύγχανε τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ του.

Ἀκολούθως, ὁ ἀνωτέρω ἐλαστικὸς σωλὴν ἐφέρετο διὰ τοῦ ἡμιανοίκτου, ὡς περιεγράφη, πὸρτ - μπαγκάζ, πρὸς τὰ ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου μέσω ὀπῆς διανοιγείσης ἄνωθεν τῶν ὀπισθίων καθισμάτων καὶ εἰσήρχετο ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου προέχων πλέον τῶν 0,25 μ. Τὸ ὁλικὸν μῆκος τοῦ ὡς ἄνω ἐλαστικοῦ σωλῆνος ἦτο 2,50 μ.

Ἡ διαπίστωσις τῆς ὡς ἄνω μετὰ σχολαστικότητος καὶ ἀκριβείας εἰδικῆς προπαρασκευῆς, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ νοσηρὰ φαντασία τοῦ αὐτόχειρος ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐπινόησιν καὶ ἐφεύρεσιν λίαν πολυπλόκου τρόπου πρὸς αὐτοκτονίαν ἄγνωστον ἐν Ἑλλάδι. Ὁ αὐτόχειρ κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του.

Κατὰ τὴν αὐτοψίαν διεπιστώθη ὁμοίως ὅτι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ δὴ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὀπισθίας δεξιᾶς θύρας, ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος ἐπ᾽ αὐτῆς στρώματος ἐκ κονιορτοῦ, ἦτο ἀναγεγραμμένον, προφανῶς διὰ δακτύλου τινὸς τῆς χειρός, ἑλληνιστὶ ἡ λέξις «ΠΟΠΗ». Ὁ τρόπος τῆς γραφῆς παρεῖχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπεχειρήθη ὑπὸ ἀτόμου μὴ γνωρίζοντος καλῶς τὴν ἑλληνικὴν γραφήν.

Δικαίως ἐγεννήθη ἡμῖν ἡ σκέψις, μήπως ὁ αὐτόχειρ ἦτο καὶ ὁ γράψας, διότι πλειστάκις παρὰ παίδων, χάριν παιδιᾶς, ἀναγράφονται διάφοροι λέξεις καὶ συνθήματα ἐπὶ πάντων τῶν ἐπικεκαλυμμένων διὰ στρώματος κονιορτοῦ ὀχημάτων. Ἀκόμη δὲ ὅτι ἐὰν ὄντως ὁ αὐτόχειρ ἦτο ὁ γράψας, τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ παρεῖχεν εἰς ἡμᾶς ἐν ἀσφαλὲς τεκμήριον ὡς πρὸς τοὺς λόγους οἵτινες ὦθησαν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν. Αἱ ζητηθεῖσαι καὶ δοθεῖσαι ἡμῖν πληροφορίαι παρὰ συναδέλφων τοῦ αὐτόχειρος ἐπεβεβαίωσαν τὴν σκέψιν ἡμῶν ὅτι ὁ αὐτόχειρ εἶχε ἐρωτικὸν σύνδεσμον μετὰ γυναικός τινος, Ἑλληνίδος, ὀνόματι Καλλιόπης, ὅτι ἦτο ἔγγαμος καὶ μάλιστα πλειστάκις εἶχεν ἔλθει εἰς προστριβὰς μετὰ τῆς συζύγου του, λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ συνδέσμου του. Ἡ παρευρισκομένη Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ προέβη ἀκολούθως εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν θυρῶν παραβιάσεως τοῦ ἐμπροσθίου ἀριστερὰ κρυστάλλου τῆς θύρας, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἀπασφαλίσεως τῶν θυρῶν. Λεπτομερὴς ἐξέτασις ἔδειξεν ὅτι ἅπασαι αἱ θῦραι ἦσαν κεκλεισμέναι ἐκ τῶν ἔσω, ἐπίσης διεπιστώθη ὅτι ὁ κινητὴρ τοῦ αὐτοκινήτου ἐλειτούργησε, διότι εὑρέθησαν: ἡ κλεὶς τῆς μηχανῆς εἰς τὸν διακόπτην καὶ μάλιστα εἰς τὴν θέσιν «ὄφφ» (τῆς λειτουργίας), ὁ μοχλὸς τῶν ταχυτήτων εἰς τὴν θέσιν τοῦ νεκροῦ σημείου τοῦ κιβωτίου ταχυτήτων, ὁ μοχλὸς τοῦ χειροφρένου ἐν θέσει τροχοπεδήσεως τοῦ αὐτοκινήτου, ὁ δείκτης τῆς βενζίνης εἰς θέσιν «ἔμπτυ» (κενὸς) τοῦ μανομέτρου, ὁ δὲ δείκτης ἐλαίου μηχανῆς ἀνημμένος εἰσέτι.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δεικνύεται ὅτι ὁ κινητὴρ τοῦ αὐτοκινήτου εὑρίσκετο ἐν συνεχεῖ λειτουργίᾳ, ἐν στάσει εὑρισκομένου τοῦ αὐτοκινήτου, μέχρις ὅτου ἡ ὑπάρχουσα βενζίνη κατηναλώθη, ὅτε καὶ ἐσβέσθη.

Κατὰ τὴν γενομένην ὑφ᾽ ἡμῶν αὐτοψίαν ὁ αὐτόχειρ εὑρίσκετο κατακεκλιμένος ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ πλαγίου τοῦ σώματός του, (εἶχε ἀφαιρέσει τὰ ὑποδήματά του) μὲ τὰς κνήμας κεκαμμένας πρὸς τοὺς μηροὺς καὶ τοὺς μηροὺς πρὸς τὴν κοιλίαν, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἤδη ἐπελθούσης καθολικῆς πτωματικῆς ἀκαμψίας εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

Συμπερασματικῶς προκύπτει, ὅτι ὁ αὐτόχειρ ἐκάθησεν ἀρχικῶς εἰς τὴν ἀριστερὰν ἐμπροσθίαν θέσιν, θέσας ἐν λειτουργείᾳ τὴν μηχανὴν τοῦ αὐτοκινήτου. Εἶτα μετεκινήθη ὀλίγον πρὸς τὰ δεξιά, τοποθετήσας τοὺς πόδας ἐπὶ τοῦ καθίσματος, κατακλιθεὶς μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ σύστημα ὁδηγήσεως τοῦ αὐτοκινήτου κρατῶν εἰς τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ χεῖραν καὶ ἐγγύτατα τοῦ στόματός του ρινόμακτρον.

Πλησίον αὐτοῦ εἰς τὸ δάπεδον καὶ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τοῦ κιβωτίου τῶν ταχυτήτων εὑρίσκετο φιάλη οὐίσκυ πλήρης, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως χρησιμοποιήσῃ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ἵνα μὴ τοῦ ἀπαλείψῃ τὸ θάρρος καὶ ἐπιτύχῃ τελικῶς τοῦ σκοποῦ του, πλὴν ὅμως δὲν ἐχρησιμοποίησε τοῦτο.

Ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ πτώματος καὶ ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ ἐμπροσθίου καθίσματος ἦτο τοποθετημένος ὁ λαιμοδέτης αὐτοῦ, ἐπί τινος δὲ κρεμάστρας καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ στηρίγματος ἦτο τὸ στρατιωτικὸν αὐτοῦ χιτώνιον.

Ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἀντιστοίχως πρὸς τὸν χῶρον τὸν εὑρισκόμενον πρὸς τὴν δεξιὰν ἐμπροσθίαν θέσιν εὑρίσκοντο τὰ ὑποδήματα τοῦ αὐτόχειρος.

Ἡ γενομένη ἐξέτασις τῶν σολοδερμάτων ἔδειξε τὴν ὕπαρξιν ὑπολειμμάτων ἐκ ρητίνης πεύκης, κόνεως καὶ χλόης.

Μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ πτώματος ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν πρόχειρον νεκροψίαν αὐτοῦ παρετηρήθη, ὅτι τὰ ἐνδύματα ἄτινα ὁ αὐτόχειρ ἔφερε, δὲν ἐνεφάνιζον ἀταξίαν τινά, πλὴν τοῦ ὅτι ἐπὶ τοῦ ὑποκαμίσου καὶ ἀντιστοίχως τῆς δεξιᾶς ὠμοπλατιαίας χώρας ἔφερε κηλιδώσεις ἐκ μηχανελαίων, προφανῶς προελθούσας κατὰ τὴν προσπάθειάν του πρὸς σύνδεσιν τοῦ ἐλαστικοῦ σωλῆνος.

Ἡ πτωματικὴ ἀκαμψία ἦτο ἔντονος καὶ καθολική. Ἡ γενομένη ἐξέτασις τῶν ραγῶν τῶν δακτύλων διὰ τὴν ἀνεύρεσιν κονιορτοῦ ἔδειξεν ὄντως τὴν ὕπαρξιν τοιούτου κατὰ τὸν δείκτην τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρός, ὥστε ἡ τοιαύτη ἀνεύρεσις ἐπεβεβαίωσε τὴν πρότερον ἐκφρασθεῖσαν γνώμην ἡμῶν, ὅτι ὁ αὐτόχειρ ἦτο ὁ γράψας ἑλληνιστὶ τὴν λέξιν «ΠΟΠΗ».

Τὸ πτῶμα μετὰ ταῦτα μετεφέρθη εἰς τὸ νεκροτομεῖον τοῦ Ἰατροδικαστικοῦ Ἐργαστηρίου πρὸς διενέργειαν νεκροψίας καὶ νεκροτομίας, τὰ προκύψαντα δὲ εὑρήματα ἦσαν χαρακτηριστικὰ δηλητηριάσεως διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, τῆς γενομένης φασματοσκοπικῆς ἐξετάσεως τοῦ αἵματος ἀποβάσης ἐντονώτατα θετικῆς διὰ τὴν ὕπαρξιν ἀνθρακυλαιμοσφαιρίνης.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω γενομένης περιγραφῆς ἐδείχθη ὅτι ὁ θάνατος ὠφείλετο εἰς ἰδιότυπον δηλητηρίασιν διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος καὶ δὴ εἰς αὐτοκτονίαν, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς γενομένης αὐτοψίας τοῦ χώρου καὶ τῆς ὅλης σχολαστικῆς ἐνεργείας τοῦ αὐτόχειρος.

Π ε ρ ί π τ ω σ ι ς 2 α : Τὴν 19ην Αὐγούστου 1963 κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ 18ου Λιμενικοῦ φυλακείου «Ἑλληνικοῦ», προέβημεν εἰς τὴν αὐτοψίαν τοῦ χώρου εἰς ὃν ἀνευρέθη τὸ πτῶμα τοῦ G. D., ἐτῶν 50, ἐξ Η.Π.Α. καὶ εἰς τὴν διενέργειαν νεκροψίας καὶ νεκροτομίας. Οὗτος ἀνευρέθη νεκρὸς ἐντὸς αὐτοκινήτου «Ὄπελ Ρέκορντ» εἰς θέσιν ἔμπροσθεν περίπου τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ «Ἑλληνικοῦ» καὶ δὴ παρὰ τὸ ἐκεῖσε εὑρισκόμενον ναΐδριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐγγὺς τῆς θαλάσσης.

Πράγματι διεπιστώθη ὅτι τὸ πτῶμα εὑρίσκετο ἐντὸς ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου κατακεκλιμένον ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου καθίσματος, ἅπασαι δὲ αἱ θῦραι καὶ οἱ ὑαλοπίνακες ἦσαν καλῶς κεκλεισμένα καὶ ἀσφαλισμένα ἐκ τῶν ἔσω, ἐνῶ τὸ κάλυμμα τοῦ πὸρτ - μπαγκὰζ ἦτο ἡμιάνοικτον, ὑπῆρχεν δὲ σύνδεσις τοῦ μεταλλίνου σωλῆνος ἐξαγωγῆς τῶν καυσαερίων τοῦ κινητῆρος δι' ἐλαστικοῦ τοιούτου μήκους 4,25 μ., ἐξωτερικῆς διαμέτρου 30 χλμ. καὶ ἐσωτερικῆς τοιαύτης 20 χλμ., φερομένου ἀκολούθως διὰ τοῦ ἡμιανοίκτου πὸρτ - μπαγκὰζ πρὸς τὰ ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου διὰ διατρήσεως τοῦ ὀπισθίου τοιχώματος. Οὕτως ἅπασα ἡ ποσότης τῶν καυσαερίων εἰσήρχετο ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ ὀχήματος. Μετὰ τὴν γενομένην διὰ παραθιάσεως διάνοιξιν τῶν θυρῶν ἐδείχθη ὅτι ὁ κινητὴρ τοῦ αὐτοκινήτου ἐλειτούργησε, διότι ἡ κλεὶς τῆς μηχανῆς ἦτο εἰς τὸν διακόπτην «βαὶ» καὶ εἰς τὴν θέσιν τῆς λειτουργίας, ὁ μοχλὸς τῶν ταχυτήτων εἰς τὴν θέσιν τοῦ νεκρο ὕσημείου, ὁ μοχλὸς τοῦ χειροφρένου ἐν θέσει τροχοπεδήσεως, ὁ δείκτης τῆς βενζίνης εἰς θέσιν «κενὸς» τοῦ μανομέτρου, ὁ δὲ δείκτης ἐλαίου μηχανῆς καὶ γεννητρίας ἀνημμένος εἰσέτι, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι καταναλωθείσης τῆς βενζίνης ἐσβέσθη ὁ κινητήρ.

Ὁ αὐτόχειρ εὑρίσκετο, ὡς εἴπομεν, κατακεκλιμένος ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου καθίσμα-

τος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ πλαγίου τοῦ σώματός του, πέριξ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὁποίου καὶ ἐπὶ τοῦ δαπέδου ὑπῆρχε συλλογὴ ἐμεσμάτων.

Οὐδεμία ἀταξία τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ ἢ κάκωσις διεπιστώθη. Διενεργηθείσης ἀκολούθως νεκροψίας καὶ νεκροτομίας διεπιστώθησαν εὑρήματα χαρακτηριστικὰ δηλητηριάσεως διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος καὶ δὴ ἡ γενομένη φασματοσκοπικὴ ἐξέτασις τοῦ αἵματος ἀπέδη ἐντονώτατα θετικὴ διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ φάσματος τῆς ἀνθρακυλαιμοσφαιρίνης.

Π ε ρ ί π τ ω σ ι ς 3 η : Τὴν 19ην Δεκεμβρίου 1965 καὶ περὶ ὥραν 20.30΄ ἀνευρέθη νεκρὸς ὁ R.H., ἐτῶν 38, στρατιωτικὸς τῆς Ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας εἰς θέσιν τέρμα ὁδοῦ ΝΑΤΟ Βούλας, κατόπιν δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13) 5) 38 ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Βούλας προέβημεν εἰς τὴν αὐτοψίαν τοῦ χώρου καὶ διενέργειαν νεκροψίας καὶ νεκροτομίας ἐπὶ τοῦ ἀναφερθέντος πτώματος. Οὕτω διεπιστώθη ὅτι τὸ πτῶμα εὑρίσκετο κατακεκλιμένον ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καθίσματος τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πλαγίου κεκλεισμένων ἑρμητικῶς ἁπάντων τῶν θυρῶν καὶ ὑαλοπινάκων. Ὁ σωλὴν ἐξατμίσεως τῶν καυσαερίων ἦτο συνδεδεμένος διά τινος ἐλαστικοῦ σωλῆνος μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ αὐτοκινήτου, κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περιγραφεῖσαν τεχνικήν. Παρ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δαπέδου εὑρίσκετο φιάλη οὐίσκυ ἄνευ πώματος περιέχουσα μικρὰν ποσότητα εἰσέτι.

Ὡς καὶ ἀνωτέρω διεπιστώθη, ἡ μηχανὴ τοῦ αὐτοκινήτου ἐλειτούργησε καὶ οὕτως ἅπασα ἡ ποσότης τῶν καυσαερίων ἐν οἷς καὶ CO διοχετεύθη ἐντὸς τῆς ἁμάξης. Τόσον δὲ ἐκ τῆς διενεργηθείσης νεκροψίας καὶ νεκροτομίας τοῦ πτώματος καὶ τῆς φασματοσκοπικῆς ἐξετάσεως τοῦ αἵματος ὅσον καὶ ἐκ τῆς λεπτομερῶς γενομένης αὐτοψίας τοῦ χώρου, σαφῶς ἐδείχθη ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθε κατόπιν δηλητηριάσεως διὰ CO καὶ ὅτι ἡ δηλητηρίασις ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα αὐτοκτονίας.

Παρόμοιαι δηλητηριάσεις διὰ CO ἐκ μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως μὲ σκοπὸν τὴν αὐτοκτονίαν ἀναφέρονται ἐν τῇ βιβλιογραφίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀμερικῇ, σπανίως ὅμως διὰ τοῦ τρόπου τῶν ἡμετέρων περιπτώσεων, ἀλλὰ δι' εἰσπνοῆς τῶν παραγομένων καυσαερίων αὐτοκινήτων ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ σωλῆνος ἐξαγωγῆς ἐν ἀνοικτῷ ἢ κλειστῷ χώρῳ ἄνευ τῆς σχολαστικῆς προπαρασκευῆς διὰ τὴν διοχέτευσιν τῶν καυσαερίων ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ αὐτοκινήτου.

Ὅθεν ἐκ τῶν ἐξιστορηθεισῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἰδιοτύπου τρόπου ἐπιτελέσεως αὐτοκτονίας διὰ CO, καταφαίνεται διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ἡ σπουδαιότης ἣν κέκτηται ἡ μεθοδικὴ καὶ λεπτομερὴς ἐπιτόπιος ἐξέτασις τοῦ χώρου, ὅστις σχετίζεται μὲ τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν περίπτωσιν καὶ κατέστησε δυνατὴν καὶ ἀσφαλῆ τὴν ἀπάντησιν ἡμῶν εἰς τὰ διάφορα ἐρωτήματα τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, διαφυλάξας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἐγκλήματος.

ΕΜΜ. Κ. ΗΛΙΑΚΗΣ

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ 25 ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Τὸν ἐρώτησε ποὺ εἶχε περάσει τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν καὶ ὁ Ἀθανασούλας ἰσχυρίσθη ὅτι ἦταν στὸ σπίτι του, στὴν ὁδὸν Στουρνάρα καί, γιὰ νὰ ἀποδείξῃ τὸ «ἄλλοθι», ἐπεκαλέσθη γιὰ μάρτυρα τὸ φίλο του καὶ τὸ φίλο τοῦ μακαρίτη τοῦ Τσάγκα, Σπῦρο Νάκα. Ὁ Νάκας ὅμως τὸν διέψευσε καὶ εἶπε ὅτι τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης ὁ Ἀθανασούλας ἦταν στὴν «πιάτσα» τῆς ὁδοῦ Φερρῶν, ὅπου συνήθως ἐστάθμευε μὲ τὸ ταξί του ὁ Τσάγκας καὶ ὁ Ἀθανασούλας. Ἐπίσης ἀπὸ τὴν πρόχειρη ἔρευνα ἀπεδείχθη ὅτι καὶ τὸ Σάββατο ἀκόμα ὁ Ἀθανασούλας δὲν εἶχε φύγει γιὰ τὴ Χαλκίδα, ἀλλὰ ὅτι ἂν καὶ ἦταν στὴν Ἀθήνα εἶχε ἀφήσει ἀντικαταστάτη του τὸν Ἰωσηφίδη. Ἔτσι λοιπόν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἰωσηφίδη, ἐθεωρήθη ὕποπτος καὶ ὁ Ἀθανασούλας καὶ ἐκρατήθη καὶ αὐτός. Μὰ καὶ ὁ Σπῦρος Νάκας ἐθεωρήθη καὶ αὐτὸ ὕποπτος «γιατὶ μάσαγε τὰ λόγια του» καὶ ἐκρατήθη. Ἔτσι εἴχαμε τρεῖς ὑπόπτους γιὰ τὴν ὥρα γιὰ τὸ ἔγκλημα.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, συνεργεῖο τῆς Σημάνσεως καὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς Κολᾶτος μαζὶ μὲ τὸν σταθμάρχη Λιόπεσι ἀνθυπασπιστὴ Χλιουνάκη καὶ τὸν ἰατροδικαστὴ Τρουπάκη καὶ μὲ τοὺς ἀπαραιτήτους ἐμᾶς, δηλαδὴ τοὺς ἀστυνομικοὺς ρεπόρτερς, βρεθήκαμε στὸ Χαρβάτι, ὅπου ἐφρουρεῖτο ἀπὸ χωροφύλακες τὸ 20769 ταξὶ μάρκας «Ἔρσκιν», τεσσάρων θυρῶν καὶ πέντε θέσεων. Αὐτὸ εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ ἀπὸ τοὺς ἐπιβαίνοντας δολοφόνους τοῦ Τσάγκα δεξιὰ τῆς ὁδοῦ, μὲ κατεύθυνση πρὸς τὴν Ἀθήνα. Τὸ ταξίμετρο δὲν λειτουργοῦσε, γιατὶ προφανῶς εἶχε ἀνουλαρισθῆ. Ἔδειχνε μόνο 7 δραχμὲς γιὰ διαδρομὴ καὶ 6 δραχμὲς γιὰ πρόσθετο. Ἡ βενζίνη καὶ τὸ νερὸ τοῦ αὐτοκινήτου εἶχαν σωθῆ καὶ αὐτὸς φαίνεται ὅτι ἦταν ὁ λόγος ποὺ ἀναγκάσθηκαν νὰ τὸ ἀφήσουν ἐκεῖ οἱ δρᾶστες ἀκινητοποιημένο πιά. Τὸ χαλὶ κάτω στὸ δάπεδο τοῦ ἁμαξιοῦ ἦταν ἀναποδογυρισμένο, ἀλλὰ μόλις τὸ γυρίσαμε ἀπὸ τὴν καλή του εἴδαμε σ' αὐτὸ μιὰ μεγάλη κηλίδα ἀπὸ πηγμένο πιὰ αἷμα. Κηλίδες αἵματος πολλὲς ἦταν καὶ μπροστὰ στὴ παραπλεύρως τοῦ ὁδηγοῦ θέσι.

Μέσα στὸ ταξί, ὅπως ἄλλως τε μᾶς εἶχε πῆ ἀπὸ τὴν προηγούμενη ὁ σταθμάρχης Λιόπεσι Χλιουνάκης εἶχε βρεθεῖ τυλιγμένη σ' ἕνα πανὶ μιὰ μολυβένια σφαῖρα περιστρόφου μεγάλου διαμετρήματος, ἰδίου ἀκριβῶς διαμετρήματος μὲ τὴ μολυβένια σφαῖρα ποὺ εἶχε βρεθῆ μέσα στὸ κρανίο τοῦ δολοφονημένου σωφέρ. Ἐπίσης εἶχαν βρεθῆ, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἄδειες κυκλοφορίας τοῦ ταξί, μιὰ σελίδα τοῦ γκαγκστερικοῦ μυθιστορήματος τὸ «Μαῦρο Χέρι», ἕνα εἰσιτήριο λεωφορείου τσαλακωμένο καὶ ἕνας ξύλινος χάρακας μὲ ὑποδιαιρέσεις τοῦ μέτρου ἐπάνω του.

Ἡ ἀνεύρεσις τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Τσάγκα σχετικὴ ἀξία μόνο μποροῦσε νὰ ἔχῃ γιὰ τὴν ἀνάκρισι, γιατί, ὅπως εἶπε ὁ σταθμάρχης, πρὶν εἰδοποιηθῆ καὶ φθάσῃ ἐπὶ τόπου ἀπὸ τὸ Λιόπεσι, ἕνα σωρὸ κάτοικοι τοῦ Χαρβατιοῦ βρισκόντουσαν ἐπὶ τόπου καὶ εἶχαν ἀφήσει τὰ δακτυλικά τους ἀποτυπώματα.

Ἐνῶ γινότανε ἡ αὐτοψία στὸ Χαρβάτι, παρουσιάστηκε καὶ ἄλλο μπέρδεμα, γιατὶ μάθαμε ὅτι τὴν προηγούμενη τὸ πρωΐ, στὸ Πεκέρμι 1 καὶ ½ χιλιόμετρο ἀπὸ τὸ Χαρβάτι ποὺ βρέθηκε τὸ ταξὶ τοῦ Τσάγκα καὶ στὴ μέση τοῦ δρόμου Ἀθηνῶν - Μαραθῶνος, βρέθηκε ἐπίσης μιὰ μεγάλη ποσότης αἵματος. Ἀμέσως ἐτρέξαμε ἐπὶ τόπου καὶ ἐπήραμε δεῖγμα ἀπ' αὐτὸ τὸ ξερὸ αἷμα, γιὰ νὰ δοῦμε ἂν ἦταν ἀνθρώπινο καὶ ἂν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὸν μακαρίτη τὸν Τσάγκα.

Ἐνῶ ἐξετάζαμε αὐτὸ τὸ αἷμα στὸ Πικέρμι, προσῆλθε ἕνας σωφέρ, ὁ Γ. Ποῦλος, καὶ εἶπε ὅτι τὴ νύχτα τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευή, ἐνῶ ἐπερνοῦσε ἀπὸ τὸ

Πικέρμι, εἶδε τὸ 20-769 ταξὶ τοῦ Τσάγκα καὶ ἐκτὸς τοῦ ὁδηγοῦ ἦταν μέσα μιὰ κοπέλα μὲ κόκκινο καπέλλο. Καὶ τότε μᾶς ἀπεκαλύφθη γιὰ πρώτη φορὰ σ' ἐμᾶς, τοὺς δημοσιογράφους, ὅτι τὰ γκαρσόνια τοῦ Κέντρου τῆς Βούλας ποὺ εἶχαν πῆ γιὰ τοὺς δύο νέους ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας φοροῦσε ἐργατικὴ μπλούζα καὶ μπλὲ πανταλόνι καὶ γιὰ τὴν κοπέλα ποὺ καθόντουσαν τὴ νύχτα καὶ τὰ κουτσόπιναν μαζὶ μὲ τὸν Τσάγκα εἶχαν προσδιορίσει ὅτι ἡ κοπέλα ἐκείνη ἐφοροῦσε ἕνα κατακίτρινο καπελλάκι Καὶ ἀκόμα εἴχαμε καὶ τὴν ἄλλη κυρία τὴν «ξένη» μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο καὶ μὲ μώλωπες στὸ πρόσωπο καὶ στὸ λαιμὸ ποὺ εἶχε μπῆ στὸ λεωφορεῖο καὶ ἔβγαλε εἰσιτήριο γιὰ τὸ Φάληρο, ἐνῶ ὀγῆκε στὴ Γλυφάδα. Ἡ τελευταία αὐτὴ «ξένη», μὲ τοὺς μώλωπες καὶ μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο, ἦταν προφανῶς ἄσχετη μὲ τὴν ἄλλη κοπέλα μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο, ἡ ὁποία μαζὶ μὲ τοὺς δύο νέους ἔκανε ἀποδεδειγμένως παρέα μὲ τὸ Τσάγκα στὴ Βούλα, τὴν τελευταία πρὸ τοῦ ἐγκλήματος νύχτα. Καὶ αὐτή, ἡ μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο, ἦταν ἡ ἴδια ποὺ ὕστερα ἀπὸ λίγο θὰ ἐδολοφονεῖτο ὑπὸ τόσον τραγικὲς καὶ μυστηριώδεις συνθῆκες.

Διαρκούσης τῆς αὐτοψίας εἰς τὸ ταξὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ Τσάγκα, εἰς τὸ Χαρβάτι, καὶ μὲ τὴν πληροφορία ὅτι εἶχε βρεθῆ ἀρκετὸ αἷμα στὴ μέση τοῦ δρόμου εἰς τὸ Πικέρμι, παρουσιάσθηκε ἄλλη μιὰ μπερδεψοδουλειὰ στὴν ὅλη ὑπόθεσι. Ὑπετέθη σὲ μιὰ στιγμὴ ὅτι ὁ μακαρίτης ὁ Τσάγκας εἶχε δολοφονηθῆ στὸ ταξί του καὶ ὅπου εὑρίσκετο ἡ κοπέλα μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο εἰς τὸ Πικέρμι, ἀλλὰ τότε δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγηθῆ πῶς ὕστερα κουβαλήσανε πάλι τὸν Τσάγκα στὴ Βούλα καὶ κοντὰ στὸ κέντρο ποὺ πρὶν τὴ νύχτα οἱ δυὸ νεαροὶ καὶ ἡ κοπέλα μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο γλεντοῦσαν στὸ κέντρο τῆς Βούλας καὶ τὸν ἐπέταξαν κάτω στὸ βάλτο δίπλα στὴ θάλασσα καὶ ὕστερα ξαναγύρισαν στὸ Χαρβάτι καὶ στὸ μέρος ὅπου βρέθηκαν στὴν ἀνάγκη νὰ ἀφήσουν τὸ ταξί, ἀφοῦ ἔμειναν ἀπὸ βενζίνα καὶ νερό. Δὲν ἦταν δυνατὸν γιατὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι τὸ ἔγκλημα εἶχε γίνει εἰς τὸ Πικέρμι γιατί δὲν θὰ ἔκρυβαν εἰς τὸ ἐκεῖ δάσος, γιατί δὲν θὰ ἔθαβαν ἐκεῖ τὸ πτῶμα του παρὰ νὰ τὸ ξανακουβαλήσουν στὴ Βούλα καὶ νὰ ξαναγυρίσουν; Μπά. Κάτι ἄλλο ἔπρεπε νὰ εἶχε συμβῆ καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὰ αἵματα εἰς τὸ Πικέρμι δὲν θὰ εἶχαν σχέσι μὲ τὴ δολοφονία τοῦ Τσάγκα. Ἐν πάσει περιπτώσει καὶ ἡ νέα αὐτὴ σπαζοκεφαλιὰ ἔπρεπε νὰ ἐρευνηθῆ μὲ πολὺ μεγάλη προσοχή.

Μὲ τὴν ἐμπειρία ποὺ ἀποκτήσαμε πιὰ μετὰ τὴν ἀνεύρεσι τοῦ ταξὶ τοῦ Τσάγκα στὸ Χαρβάτι ξανακατεβήκαμε στὴ Βούλα ὅπου ξανάγινε αὐτοψία καὶ ἔρευνα. Ἐκεῖ εἶχε μεταφερθῆ καὶ τὸ ταξὶ ποὺ ὡδηγοῦσε ὁ μακαρίτης. Καὶ παρετηρήθησαν:

1) Ὅτι τὰ εἰς τὴν Βούλαν ἀποτυπώματα τροχῶν αὐτοκινήτου δίπλα εἰς τὸ πτῶμα τοῦ Τσάγκα ἦταν πραγματικὰ ἀπὸ τὸ ταξί του ποὺ εἶχε ἐλαστικὰ «Φίρεστον».

2) Ὑπῆρχαν ἡμικατεστραμμένα πιὰ ὕστερα ἀπὸ τὴν γκάφα τοῦ ἰατροδικαστοῦ Τρουπάκη πέλματα ἀνδρικοῦ ὑποδήματος, ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶχε σταματήσει τὸ ταξὶ γιὰ νὰ κατεβάσουν τὸ πτῶμα πρὸς τὸ λασπότομο τῆς παραλίας.

3) Εἰς τὴν μπροστινὴ πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου ποὺ ἀντιστοιχοῦσε στὸ κάθισμα τοῦ ὁδηγοῦ, βρέθηκαν, μισοσβυσμένα πιὰ καὶ οὐδεμίαν δακτυλοσκοπικὴν ἀξίαν ἔχοντα, ἀποτυπώματα αἱματηρὰ δακτύλων χειρός, μαρτυροῦνε ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς δολοφόνους, ἀφοῦ κουβάλησε καὶ ἔσειρε τὸ πτῶμα, ἔπλυνε λίγο τὰ χέρια του στὴ θάλασσα καὶ τὰ ἔτριψε μὲ ἄμμο καὶ ὕστερα τὰ ἀποσκούπισε ἀπάνω στὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου, ἀφήνοντας τὰ πάρα πάνω ἀποτυπώματα.

4) Στὸ μπροστινὸ μέρος τοῦ αὐτοκινήτου καὶ κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σωφέρ, διεκρίνοντο ὁλοκάθαρα ἴχνη συρσίματος τοῦ πτώματος καὶ ἴχνη αἵματος. Σταγόνες αἵματος ἀκόμα ὑπῆρχαν καὶ μέσα στὸ αὐλάκι, ποὺ εἶχε σχηματισθῆ ἀπάνω ἀπὸ τὸ συρόμενο ἀπὸ τοὺς δράστας πτῶμα τοῦ Τσάγκα.

5) Κοντὰ στὸ αὐλάκι αὐτὸ ἀπὸ τὸ σύρσιμο τοῦ πτώματος παρετηρήθησαν, χαραγμένα βέβαια ὡς πρὸς τὰς διαστάσεις τους ἀπὸ τὸν Τρουπάκη καὶ ἴχνη ἀπὸ γυ-

ναικεῖα παπούτσια. Τραγὴ ἀπόδειξις ὅτι ἡ μυστηριώδης ἐκείνη κοπέλα μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο εἶχε βοηθήσει τοὺς ἄλλους συντρόφους της καὶ φονιάδες στὴ μεταφορὰ τοῦ πτώματος στὴ θάλασσα.

Τὸ κωμικώτερο τῆς δευτέρας αὐτῆς αὐτοψίας ἦταν ὅτι μετὰ τὴν περίφημη «γκάφα» Τρουπάκη καὶ τὴν ἄσκοπη προσπάθεια τοῦ ἀρχιφύλακος τῆς Ἀσφαλείας Κατσιγιάννη, ἡ Σήμανσις ἐπέμεινε καὶ ἔβγαλε ξανὰ σὲ γύψο τὰ ἐξαβλωματικὰ ἐκεῖνα ἀποτυπώματα ἀπὸ τὰ ἀνδρικὰ καὶ ἀπὸ τὰ γυναικεῖα παπούτσια τῶν δραστῶν.

Ξανάγινε, ἐκεῖ στὴ Βούλα, μετὰ τὴν δευτέρα αὐτοψία, μεγάλη συζήτησις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τῆς Χωροφυλακῆς ὡς πρὸς τὰς πιθανὰς ἀφορμὰς τοῦ φοβεροῦ κακουργήματος ποὺ ἀπασχολοῦσε πρῶτα βέβαια τὶς ἀρχὲς καὶ ὕστερα τὴ δημοσιογραφία, ἀφοῦ ἡ κοινὴ γνώμη εἶχε ἀναστατωθῆ ἀπὸ τὴ δολοφονία τοῦ φτωχοῦ σωφέρ. Μὰ ἦταν ἡ ληστεία ἀφορμή; Μὰ ὁ Τσάγκας ἦταν πτωχὸς καὶ ἐξ ἄλλου οἱ δρᾶστες τὸν ἔψαξαν μονάχα γιὰ νὰ τοῦ πάρουν τὶς ἄδειες κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου καὶ δὲν ἐνδιεφέρθησαν γιὰ τὰ λεπτὰ ποὺ τοῦ ἄφησαν μέσα στὶς τσέπες του, οὔτε γιὰ τὸ ἀσημένιο μπρασελέ. Νὰ εἶχε κι' ἄλλο μεγάλο ποσὸ ὁ μακαρίτης ὁ Τσάγκας ἀπάνω του, καὶ νὰ τὸ βρῆκαν καὶ νὰ ἱκανοποιήθηκαν μὲ αὐτό, ἀπεκλείετο. Ὁ Τσάγκας δὲν εἶχε, δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχε ἄλλα χρήματα ἐπάνω του.

Νὰ εἶχε καμμιὰ ἐρωμένη ὁ Τσάγκας καὶ ἡ δολοφονία του νὰ ἔγινε γιὰ λόγους ἐρωτικῆς ἀντιζηλίας; Δὲν ὑπῆρχε τίποτε τὸ θετικὸν καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν πλευράν. Ἄλλως τε ὁΤσάγκας δὲν ἦταν τόσο κουτός, ὥστε νὰ παρασυρθῆ σὲ ἐνέδρα ἀπὸ τοὺς τυχὸν ἐρωτικούς του ἀντιπάλους.

Ἄλλη ἀπίθανος ἐκδοχὴ ὅτι τάχα ὁ Τσάγκας εἶχε ἀνακατωθῆ σὲ τίποτε ἐκβιασμοὺς ἢ σὲ «ἀγαπητιλίκια» ἢ σὲ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν ἢ ἄλλου εἴδους, ἀπερρίφθη καὶ ἀπεκλείσθη. Ὄχι! Χίλιες φορὲς ὄχι! Ὁ φτωχὸς ἀπὸ τὴν Ἰκαρία σωφὲρ δὲν ἦταν τέτοιος ἄνθρωπος. Εἶχε ἀπόλυτα λευκὸ ποινικὸ μητρῶο καὶ δὲν εἶχε δώσει ποτὲ καμμιὰ ἀφορμὴ στὴν Ἀστυνομία ἢ στὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια.

Βέβαια ἐξακολουθοῦσε ἡ προανάκρισις μήπως εἰς τὸ ἔγκλημα ἦταν ἀνακατεμένος ὁ κρατούμενος ὡς ὕποπτος σωφὲρ Ἀθανασούλας ἢ ὁ ἄλλος ὁ Ἰωσηφίδης ἢ ἀκόμα ὁ ἀντιφάσκων ἀπὸ τὸν τρόμο του σωφὲρ Νάκας, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους αὐτοὺς δὲν ἔβγαινε ἀπολύτως τίποτε.

Κατὰ πᾶσαν, λοιπόν, πιθανότητα ὁ μακαρίτης ὁ Τσάγκας εἶχε σκοτωθῆ ἀπὸ τὸ νέο μὲ τὴν ἐργατικὴ μπλούζα καὶ τὸ μπλὲ πανταλόνι, τὸν ἄλλο νεαρὸ καὶ τὴν κοπέλα μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο μὲ τοὺς ὁποίους τὴν προηγουμένη τοῦ ἐγκλήματος νύχτα ἔκανε παρέα στὸ κέντρον τῆς Βούλας. Αὐτοὶ μετὰ τὸ γλεντάκι τους μπῆκαν μέσα στὸ ταξὶ ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ Τσάγκας καὶ φύγανε. Καὶ ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητο προχωροῦσε κάτω στὸν παραλιακὸ δρόμο τῆς Βούλας, ὁ δυστυχισμένος σωφὲρ ἐξετελέσθη. Καὶ οἱ δολοφόνοι του εὐθὺς ἀμέσως, ἀφοῦ τοῦ ἐπῆραν μόνον τὶς ἄδειες κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου, χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ τὰ λεπτά του, σταμάτησαν δίπλα στοὺς βούρκους τῆς θάλασσας, ἔσυραν τὸ πτῶμα ἔξω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ μετὰ ξαναμπῆκαν στὸ ταξὶ καὶ ἔφυγαν. Τὸ ταξὶ τοῦ Τσάγκα, καταματωμένο, ξαναβρίσκεται τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας — ὁ φόνος εἶχε γίνει μετὰ τὴν 1ην πρωϊνὴ — στὸ Χαρβάτι. Πῶς καὶ γιατί ἔγινε τὸ φοβερὸ ἔγκλημα; Μυστήριο.

Ἐπέρασαν τρία ὁλόκληρα 24ωρα ἀπὸ τὸ ἔγκλημα καὶ οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν προανάκριση εἶχαν πελαγώσει καὶ τότε ἐπὶ τέλους ἀποφάσισαν νὰ ἀκολουθήσουν τὸ μόνο σωστὸ δρόμο, πρᾶγμα ποὺ ἔπρεπε νὰ κάνουν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀντὶ νὰ δημιουργοῦν ὑπόπτους ἀπὸ ἀντιφάσεις ποὺ ὠφείλοντο στὴν εὔλογη ταραχὴ τῶν ἐξεταζομένων, νὰ προσπαθήσουν νὰ μάθουν ποιοὶ ἐπὶ τέλους ἦσαν οἱ δυὸ νεαροὶ καὶ ἡ κοπέλα μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο ποὺ εἶχαν καλέσει στὴν παρέα τους τὸν σωφὲρ τοῦ ταξὶ καὶ ἔφυγαν μαζί, λίγη ὥρα πρὶν ἀπὸ τὴ δολοφονία. Δὲ μποροῦσε παρὰ αὐτοὶ οἱ τρεῖς νὰ εἶχαν, ἄοχετο γιὰ ποιοὺς λόγους, ἄμεση σχέση μὲ τὸ ἔγκλημα καὶ αὐτοὶ νὰ εἶναι οἱ δρᾶστες τῆς δολοφονίας τοῦ Τσάγκα.

Ξεκαθάρισε πρῶτα - πρῶτα ἡ ἐνοχὴ τῶν κρατουμένων. Ὁ Ἀθανασούλας ἀπέδειξε ὅτι πραγματικὰ ἐπρόκειτο νὰ φύγῃ γιὰ τὴ Χαλκίδα μὲ φορτηγὸ αὐτοκίνητο, ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ τὸ ταξίδι αὐτὸ ἐματαιώθη. Πραγματικὰ τὴ νύχτα τῆς Πέμπτης εἶχε περάσει στὴν «πιάτσα» τῆς ὁδοῦ Φερρῶν, ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ Νάκας, ἀλλὰ ὕστερα τράβηξε στὸ σπιτάκι του γιὰ ὕπνο. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀρθῇ κάθε ἀμφιβολία ὁ σταθμάρχης Βουλιαγμένης, ἀνθυπασπιστὴς Ἀνδρονόπουλος, κουβάλησε τοὺς τρεῖς ὑπόπτους στὸ παρὰ τὴ Βούλα παραλιακὸ κέντρο τοῦ Παναγιώτη Δ. Δερύκιου «Παρνασσός» καὶ τοὺς ἔδειξαν στὰ γκαρσόνια ποὺ εἶχαν σερβίρει τὰ χαράματα τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴ τὴν παρέα τοῦ Τσάγκα μὲ τοὺς δυὸ νεαροὺς καὶ τὴν κοπέλα μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο. Καὶ αὐτοὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὑπόπτους δὲν εἶχε παραμείνει ἐκείνη τὴ νύχτα μὲ τὸ δυστυχισμένο τὸ σωφέρ.

Τόσον τὸ γκαρσόνι τοῦ κέντρου «Παναγιὰ» Δημ. Βερνῖκος, ὅσον καὶ τὰ δύο γκαρσόνια τοῦ διπλανοῦ κέντρου «Παρνασσὸς» Δημ. Βελογιάννης καὶ Ε. Τσακαγιάννης εἶπαν ὅτι τὴν Πέμπτη, 11 Ἰουλίου, κατὰ τὶς 11½ τὸ βράδυ, ἔφθασε στὸ πρῶτα κέντρο ὁ Τσάγκας μὲ τὴν παρέα ποὺ εἶχε μέσα στὸ ταξί του. Οἱ ἐπιβάται του ἦταν δύο νέοι καὶ μιὰ κοπέλα καί, ἀφοῦ ἄφησαν τὸ ἀμάξι στὴν παραλία, ἐπροχώρησαν «ἀστειευόμενοι καὶ γελιοχαχανίζοντες» ὡς τὸ κέντρον «Παναγιὰ» καὶ παράγγειλαν στὸ Βερνῖκο, τὸ μοναδικὸ γκαρσόνι, ψάρια, κρασὶ καὶ φροῦτα.

Κατὰ τὸν Βερνῖκο, ἡ νέα ἦταν δὲν ἦταν εἴκοσι χρόνων. Καστανή, μᾶλλον ψηλή, εἶχε ἕνα χρυσὸ δόντι στὰ μπροστινὰ δόντια της, ποὺ φαινότανε καλὰ καθὼς γελοῦσε. Αὐτή, ἡ μυστηριώδης κοπέλα φοροῦσε φόρεμα, κάλτσες καὶ παπούτσια μπέζ. Ὅταν ἔφθασαν καθότανε δίπλα στὸ σωφέρ, καὶ ἐχαριεντίζετο μαζί του, ἐνῶ μὲ τοὺς ἄνδρες ποὺ τὴ συνώδευαν δὲν φαινότανε νὰ ἔχῃ καὶ τόσο θάρρος. Οἱ δύο νέοι ποὺ τὴν συνώδευαν ἦσαν δὲν ἦσαν τριαντάρηδες καὶ ἴσως νεώτεροι. Ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν μετρίου ἀναστήματος, εὔσωμος καὶ ἔφερε μπλούζα καὶ πανταλόνι ἑνωμένα σὲ φόρμα, ὅπως οἱ ὑπάλληλοι τῶν μηχανουργείων καὶ τῶν γκαράζ. Εἶχε κατσαρὰ μαῦρα μαλλιὰ καὶ κόκκινα παπούτσια. Δὲν φοροῦσε κάλτσες. Ἡ παρέα τὸν ἐφώναζε Γιάννη.

Ὁ δεύτερος ἦταν ψηλότερος καὶ πιὸ γεμᾶτος ἀπὸ τὸν πρῶτον, φοροῦσε ψαθάκι καὶ φορεσιὰ ἀπὸ ὕφασμα γκαμπαρντινὲ ποὺ ἦταν τότε τῆς μόδας. Ἔδινε τὴν ἐντύπωση εὐπόρου κυρίου καὶ αὐτὸς ἐπλήρωσε τὸ λογαριασμό.

Τὸ κέντρο «Παρνασσὸς», ἐλλείψει πελατείας, ἔκλεισε κατὰ τὴ μία τὰ χαράματα καὶ τὰ δύο του γκαρσόνια, οἱ Ξηρογιάννης καὶ Τσακαγιάννης, ἐπῆγαν στὸ διπλανὸ κέντρο καὶ ἔκαναν λίγη παρέα μὲ τὸ γκαρσόνι τὸ Βερνῖκο καὶ ἔτσι εἶδαν κι' αὐτοὶ τὴν παρέα. Καὶ τὰ τρία γκαρσόνια εἶπαν ὅτι ἡ κοπέλα μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο γελοῦσε καὶ χαχάνιζε ξετσίπωτα καὶ γι' αὐτὸ τὴν πέρασαν γιὰ κοινὴ γυναῖκα.

Καὶ τὰ τρία γκαρσόνια ἔλεγαν ὅτι ὁ σωφὲρ τοῦ ταξὶ ἔφερε κούκα, δηλαδὴ τραγιάσκα. Μὰ ἡ τραγιάσκα αὐτὴ δὲν βρέθηκε καὶ δίπλα στὸ πτῶμα ὑπῆρχε ἡ καφὲ ρεμπούμπλικα, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶναι τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς δράστες. Τὰ γκαρσόνια προσδιώρισαν, ὕστερα ἀπὸ ἐπανηλειμμένες ἐρωτήσεις, ὅτι ἔμειναν μὲ τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ ρεμπούμπλικα αὐτὴ ἦταν τοῦ νέου μὲ τὴ φόρμα, αὐτοῦ ποὺ τὸν φώναζαν Γιάννη. Προφανῶς ἡ ρεμπούμπλικα τοῦ ἔπεσε στὴ μεταφορὰ τοῦ πτώματος τοῦ σκοτωμένου ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἴσως αὐτὸς ὁ Γιάννης ὅταν ὕστερα, μέσα στὸ αὐτοκίνητο, κατάλαβε ὅτι ἔχασε τὸ καπέλλο του ἐπῆρε τὸν κοῦκκο - τραγιάσκα τοῦ σκοτωμένου ποὺ δὲν βρέθηκε.

(Συνεχίζεται)

ΠΩΣ ΠΙΑΣΤΗΚΕ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΚΑΚΗ

Πρὶν ἀπὸ χρόνια, μιὰ σοβαρὴ καὶ πρωτότυπη κλοπὴ μᾶς ἀπασχόλησε ἀρκετὰ στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς.

Ἦταν θυμᾶμαι ἕνα ἀπόγευμα τοῦ Μαρτίου 1929 ποὺ ὅλοι οἱ συνάδελφοι τῆς ὁμάδος, εἴμαστε συγκεντρωμένοι στὸ γραφεῖο καὶ περιμέναμε τὸν προϊστάμενό μας (μακαρίτη) ἀστυνόμο Τσαγκλῆ νὰ μᾶς δώση κατευθύνσεις ἀπογευματινῆς ἐξόδου.

Σὲ λίγο, ὅταν ἦλθε ὁ προϊστάμενος, λίγο σοβαρά, λίγο ἀστεῖα, ἔκανε στὸν καθένα τὶς παρατηρήσεις του, καὶ ἔδωσε τὶς ὁδηγίες του. Σὰν ἦρθε ἡ σειρά μου, ὁ ἀστυνόμος εἶπε.

— Ἐσὺ Δουκάκη θὰ παραμείνης. Σὲ χρειάζομαι.

Ὤχ, τί νὰ μὲ θέλη, εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου, σὲ μένα λὲς νὰ ξεσποῦσε ἡ μεγάλη καταιγίδα. Μὰ δὲν εἶχα κάνει καὶ κανένα παράπτωμα. Ζάρωσα στὴ γωνιὰ καὶ περίμενα ὡς ποὺ ἔφυγαν ὅλοι οἱ συνάδελφοι.

— Καὶ γιατί Δουκάκη αὐτὸ τὸ μισοκακόμοιρο ὕφος; γύρισε καὶ μοῦ εἶπε ὁ ἀστυνόμος.

Σάστισα, τὰ μπέρδεψα κι' ἀπάντησα.

— Δὲν ἔχω τίποτε κ. ἀστυνόμε, νά περίμενα νὰ μοῦ πῆτε τί μὲ θέλετε. Διατάξατε.

— Λοιπόν, εἶπεν ὁ προϊστάμενός μας, παρουσιάστηκε μιὰ ἀρκετὰ σοβαρὴ ὑπόθεση κλοπῆς στὸ κεντρικὸ ταχυδρομεῖο Πειραιῶς. Σοῦ ἀναθέτω νὰ μπῆς μέσα στὰ ὅλα νὰ ἀνακαλύψης καὶ νὰ μοῦ πιάσης τὸν κλέφτη.

Ἄ, αὐτὸ ἦταν σκέφθηκα καὶ πῆγε ἡ καρδιά μου στὴ θέση της.

— Πρέπει, συνέχισε ὁ ἀστυνόμος, γιὰ νὰ κατατοπιστῆς νὰ σοῦ πῶ τὴν ὑπόθεση ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅπως μοῦ τὴν ἐξέθεσεν ὁ ἴδιος ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου κ. Κουτρουβέλος, ποὺ ἦρθε στὸ γραφεῖο γιὰ νὰ καταγγείλη τὴν πράξη. Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1928, μοῦ εἶπεν ὁ κ. Κουτρουβέλος, μιὰ γενικὴ ἀναστάτωση ξέσπασε σὲ τρία ταχυδρομεῖα, τὸ δικό μας τοῦ Πειραιῶς, τῆς Δρέσδης καὶ τῆς Ζυρίχης ἀπὸ τὴ μυστηριώδη ἐξαφάνιση δύο σάκων ἀλληλογραφίας. Τὸ ἕνα ταχυδρομεῖο ἔρριχνε στὸ ἄλλο τὶς εὐθῦνες τῆς κλοπῆς. Τῆς Δρέσδης καὶ τῆς Ζυρίχης ἰσχυρίζονταν ὅτι οἱ δύο σάκοι μὲ τὴν ἀλληλογραφία ἔφυγαν κανονικὰ γιὰ τὸν Πειραιᾶ. Ἀπ' ἐδῶ τοὺς βεβαίωσαν ὅτι οἱ σάκοι δὲν ἔφθασαν ποτὲ στὸν προορισμό τους. Καὶ στὰ τρία ταχυδρομεῖα ἔγιναν ἐντατικὲς ἔρευνες, μὰ δὲν καρποφόρησαν, καὶ ἡ κλοπὴ τῶν σάκων ἀλληλογραφίας παρέμεινε ἀνεξήγητο μυστήριο, ποὺ πλήρωσαν ἄδικα μὲ βαρειὲς πειθαρχικὲς ποινὲς οἱ ὑπεύθυνοι ὑπάλληλοι τῶν ταχυδρομείων.

Ἡ ὑπόθεση ἄρχισε σιγὰ - σιγὰ νὰ ξεχνιέται, ὅταν ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο παρατηρήθηκε στὸ ταχυδρομεῖο Πειραιῶς κάποια σποραδικὴ ἐξαφάνιση συστημένων καὶ ἁπλῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς διεκπεραιώσεως ὁ κλέφτης φαίνεται νὰ εἶχε προτίμηση στὶς ἐπιστολὲς ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὶς ἀγγλικὲς ἀποικίες, γιατὶ ὅπως μοῦ εἶπε ὁ διευθυντὴς κ. Κουτρουβέλος ἐκεῖ ὑπάρχει «ψητό», ἐνῶ ἀπὸ ἄλλες χῶρες εἶναι ἐλάχιστα τὰ ἐμβάσματα. Συνέστησε ὁ κ. Κουτρουβέλος στὸν προϊστάμενο τῆς διεκπεραιώσεως νὰ βάλη ὑπαλλήλους τῆς ἐμπιστοσύνης του νὰ παρακολουθήσουν, μὰ δὲν κατάφεραν τίποτα. Ἀναγκάσθηκε ἀκόμα ὁ διευθυντὴς νὰ κάνη μετακινήσεις τοῦ προσωπικοῦ, μὰ ἡ ἐξαφάνιση τῶν ἐπιστολῶν ἐξακολουθεῖ καὶ μάλιστα σὲ πολὺ μεγαλύτερη ἔκταση, ποὺ διακινδυνεύει νὰ κατηγορηθῆ ὑπεύθυνο προσωπικό, ἄνθρωποι τίμιοι νὰ χάσουν τὴ θέση τους, ἴσως - ἴσως νὰ βρεθοῦν ἄδικα στὴ φυλακὴ καὶ συγχρόνως ἕνας κακὸς ἀντίκτυπος σὲ βάρος τῆς χώρας μας στὸ ἐξωτερικό. Ὕστερα μὲ κατατόπισε, συνέ-

χισε ὁ ἀστυνόμος, γιὰ τὸ πῶς ἐργάζεται τὸ προσωπικὸ τοῦ ταχυδρομείου. Στὶς αἴθουσες τῆς διεκπεραιώσεως, μοῦ εἶπε, δὲν πατᾶ ξένος κανένας ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους. Ἔχει τὴ γνώμη πὼς ἕνας ἀπ' αὐτοὺς πρέπει νὰ εἶναι ὁ κλέφτης ποὺ τοὺς ἔχει ἀναστατώσει καὶ γι' αὐτὸ ἦρθε νὰ ζητήσῃ τὴ βοήθεια τῆς Ἀστυνομίας. Τὸν ρώτησα ἂν ἔχουν ὑποψίες σὲ κανέναν ἀπ' αὐτούς. Μοῦ ἔδωσε μὲ ἐπιφύλαξη τρία ὀνόματα, γιατὶ δὲν ἔχουν συγκεκριμένα στοιχεῖα εἰς βάρος τους. Πῆρα τὰ ὀνόματα ὑπὸ σημείωση. Καὶ οἱ τρεῖς εἶναι ταχυδρομικοὶ διανομεῖς. Σὲ κάθε ἐνέργειά σου θὰ μ' ἐνημερώνῃς κ' ἐγὼ θὰ σοῦ δίνω κατευθύνσεις. Τράβα μπροστὰ καὶ εἶμαι βέβαιος πὼς γρήγορα θὰ τὰ καταφέρῃς νὰ τὸν ξετρυπώσῃς.

Τὴν ἴδια στιγμὴ κιόλας ἔφυγα ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ ἀστυνόμου. Τράβηξα γιὰ τὸ ταχυδρομεῖο καὶ ἔμαθα τὶς διευθύνσεις τους, ποῦ σύχναζαν καὶ μὲ ποιούς ἔκαναν παρέα. Τ' ἀπογεύματα ποὺ ἦσαν ἐλεύθεροι, ἔπαιρνα ἕναν - ἕναν μὲ τὴ σειρά του στὸ κατόπιν, μὰ ἀπὸ τὴν καθημερινὴ παρακολούθησή τους ποὺ κράτησε μερικὲς ἑβδομάδες, βγῆκε ὅτι καὶ οἱ τρεῖς ἦσαν ἄνθρωποι τίμιοι καὶ οἰκογενειάρχαι. Ἀνέφερα στὸν προϊστάμενο τὰ ἀποτελέσματα τῆς παρακολουθήσεως καὶ μοῦ συνέστησε νὰ στραφῶ πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις καὶ πρόσωπα ποὺ θὰ θεωροῦσα ὕποπτα.

Καὶ πραγματικὰ ἀπ' ὅλο τὸ προσωπικὸ τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς διανομῆς ἐπεσήμανα ἕνα διανομέα ποὺ δὲν μοῦ ἔκανε καλὴ ἐντύπωση. Φαινόταν ἀπὸ μακρυὰ πὼς ἦταν πονηρὸς καὶ ἀπὸ τὶς πληροφορίες ποὺ ζήτησα γι' αὐτὸν ἔμαθα πὼς ἦταν χαρτοπαίκτης καὶ μικροαπατεώνας. Ὕστερα ἀπὸ τὴν παρακολούθησή του διεπίστωσα πὼς ὅσα ἔμαθα γι' αὐτὸν ἦσαν σωστά. Αὐτὸ μ' ἔκανε νὰ πιστεύω ὅτι πέτυχα τὸν μυστηριώδη κλέφτη τοῦ ταχυδρομείου. Ἔγραψα δελτίο καὶ τὸ παρέδωσα στὸν προϊστάμενο, ποὺ μοῦ εἶπε νὰ συνεχίσω στενώτερη τὴ παρακολούθησή του. Μὰ ἂν δὲν τὸν ἔπιασα ὡς τὸν ἔνοχο τῆς κλοπῆς, ἀναπάντεχα, ἀπὸ τὴν παρακολούθησή του, μ' ἔβαλε στὰ ἴχνη τῆς σατανικῆς σπείρας πλαστογράφων, ποὺ ἦταν κι' αὐτὸς μέλος, καὶ ρήμαξε τὸ δημόσιο ταμεῖο Πειραιῶς - Αἰγίνης — τὸ σημερινὸ Ταμεῖο Πληρωμῶν. Ἂν καὶ πρωτόβγαλτοι στὴν ἀπάτη, ἦσαν ἀετοὶ στὴν πρωτοτυπία καὶ στὴν ἐκτέλεση. Πάνω ἀπ' ἕνα χρόνο λυμαίνονταν τὸ Δημόσιο Ταμεῖο μὲ ψεύτικα χρηματικὰ ἐντάλματα καὶ μὲ πλαστὰ βιβλιάρια συντάξεων. Κι ἐνῶ τὰ πήγαιναν ὅλα μιὰ χαρά, στὶς 28 Μαρτίου 1929 σκόνταψαν πάνω στὰ ἀστυνομικὰ συρματοπλέγματα ποὺ τοὺς εἴχαμε στήσει. Πιάστηκαν ὅλα τὰ μέλη, μαζὶ καὶ ὁ ταχυδρομικὸς διανομέας, Γερμενόπουλος. Μὲ τὴ σύλληψή του πιστέψαμε πὼς πέσαμε πάνω καὶ στὸν κλέφτη τοῦ ταχυδρομείου. Ἀπὸ τὶς ἀνακρίσεις καὶ τὴν ἔρευνα στὸ σπίτι του στὴν ὁδὸ Πολυδεύκους 95, φάνηκε πὼς ὁ Γερμενόπουλος δὲν εἶχε καμμιὰ ἀνάμιξη μὲ τὴ κλοπὴ τῶν ἐπιστολῶν.

Πέρασαν μερικὲς ἑβδομάδες ἀπὸ τὴ σύλληψη τοῦ διανομέα Γερμενόπουλου, ὅταν πληροφορηθήκαμε ἀπὸ τὸν διευθυντὴ τοῦ ταχυδρομείου ὅτι οἱ κλοπὲς τῶν ἐπιστολῶν εἶχαν σταματήσει. Θές, εἴπαμε, νὰ ἦταν αὐτὸς ὁ κλέφτης καὶ κατάφερε μὲ τόση τέχνη νὰ μᾶς ξεγελάσῃ. Δὲν προλάβαμε καλὰ - καλὰ νὰ βγάλουμε συμπεράσματα ὅταν ὁ κ. Κουτρουβέλος μᾶς εἰδοποίησεν ὅτι οἱ ἐξαφανίσεις τῶν ἐπιστολῶν ξανάρχισαν μὲ τὸν ἴδιο ρυθμό. Αὐτὸ φανέρωνε ξεκάθαρα πὼς ὁ κλέφτης βρισκόταν ἀκόμα ἀνάμεσα στὸ προσωπικό. Ὕστερα ἀπὸ τὴν πληροφορία αὐτὴ ὁ προϊστάμενος διέθεσε καὶ τὸν συνάδελφό μου Χατζίνη νὰ μοιραστοῦμε στὴν παρακολούθηση τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ταχυδρομείου.

Ἔτσι καὶ ἔγινε. Ἀρχίσαμε ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς διεκπεραιώσεως, κατόπιν τῆς διανομῆς καὶ τέλος τοὺς ὑπαλλήλους ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας. Ἀπὸ ὅσους παρακολούθησα ἐγώ, ἐπεσήμανα σὰν ὕποπτο τὸν γραμματοσυλλέκτη Ἀγγελῆ Δερσίνη, ἕνα ξερακιανὸ μεσόκοπο ἄντρα ὑψηλοῦ ἀναστήματος. Μοῦ φάνηκε ὕποπτος καὶ πονηρός, γιατὶ ἀπὸ τὴν παρακολούθηση τῶν ὑπαλλήλων μόνον αὐτὸν πρόσεξα τὰ ἐπισκέπτεται τακτικὰ ὕποπτα κέντρα καὶ καταγώγια. Τὸν βάλαμε μὲ τὸν συν-

ἀδελφό μου ἐναλλὰξ σὲ στενώτερη παρακολούθηση γιατὶ οἱ τακτικὲς ἐπισκέψεις του στὰ ὕποπτα κέντρα ἔδιναν τὴν ἐντύπωση σκοτεινοῦ ἀνθρώπου.

— Θὰ ἐπιμένουμε στὴν παρακολούθησή του, εἶπα στὸν Χατζίνη, μέχρι ποὺ νὰ βγάλουμε τὴν ἀλήθεια.

Ἐκεῖνες τὶς μέρες ἀκριβῶς, ἕνα πρωινό, ὅπως κατέβαινα τὰ σκαλοπάτια τῆς Ἀσφαλείας, εἶδα στὴν εἴσοδο τὸν πράκτορά μου Περικλῆ.

— Καλημέρα Περικλῆ, πῶς ἀπ' ἐδῶ πρωὶ - πρωί, τοῦ εἶπα.

— Γιὰ σένα ἦρθα κύρ - Γιώργη, μοῦ ἀπάντησε.

— Πᾶμε λοιπόν, τοῦ εἶπα καὶ προχωρώντας τὸν ρώτησα ἂν μοῦ ἔφερνε καμμιὰ καλὴ πληροφορία.

— Κάτι ἔχω, μοῦ εἶπε. Πᾶμε καὶ θὰ σοῦ πῶ.

Ὅταν καθίσαμε στὸ γωνιακὸ καφενεῖο, ὁ Περικλῆς μὲ ρώτησε.

— Μήπως σᾶς κατήγγειλαν καμμιὰ κλοπὴ γραμματοσήμων;

— Ὄχι, τοῦ εἶπα, μὰ μὲ μιᾶς τὸ μυαλό μου ἔτρεξε στὶς κλοπὲς τοῦ ταχυδρομείου.

— Κάποιος φίλος μου, συνέχισε ὁ Περικλῆς, περιπτεριοῦχος στὴν πλατεῖα Λουδοβίκου, μοῦ εἶπεν ὅτι ἀγόρασε ἀπὸ μιὰ γυναίκα γραμματόσημα μισοτιμῆς. Μοῦ φάνηκε ὕποπτο καὶ ἦρθα νὰ σοῦ τὸ πῶ.

— Καὶ βέβαια εἶναι ὕποπτο καὶ σ' εὐχαριστῶ, τοῦ ἀπάντησα.

Ἀφοῦ μιὰ τέτοια κλοπὴ δὲν εἶχε καταγγελθῆ στὴν Ὑπηρεσία μας, τὸ μυαλό μου πῆγε στὴ παραχάραξη. Ἡ πληροφορία τοῦ Περικλῆ ἦταν ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα. Ὁπωσδήποτε κάτι σοβαρὸ θἄβγαινε καὶ τοῦ εἶπα νὰ φροντίση νὰ μάθη περισσότερα ἀπὸ τὸν φίλο του περιπτεριοῦχο. Κράτησα ὑπὸ σημείωση τὰ στοιχεῖα ποὺ μοῦ ἔδωσεν ὁ Περικλῆς καὶ φεύγοντας τὸν εὐχαρίστησα.

Ἀμέσως κατόπιν τράβηξα γιὰ τὸ περίπτερο τῆς πλατείας Λουδοβίκου. Ἀγόρασα δυὸ γραμματόσημα καὶ γύρισα στὴν Ἀσφάλεια. Τὰ γραμματόσημα, τὰ ἐξετάσαμε μὲ τὸν προϊστάμενό μου, δὲν παρουσίαζαν τίποτε τὸ ὕποπτο, μὰ γιὰ νὰ εἴμαστε βέβαιοι, τὰ στείλαμε νὰ ἐξετασθοῦν ἀπὸ εἰδικόν.

Πράγματι ἀπὸ τὴν ἐξέταση ποὺ ἔγινε στὴν Ὑπηρεσία Ἐκδόσεως Γραμματοσήμων ἦσαν μὲν γνήσια, ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα τῶν ἁρμοδίων ἦταν ὅτι τὰ γραμματόσημα αὐτὰ εἶχαν ἀφαιρεθῆ ἀπὸ ἐπιστολὲς καὶ γιὰ νὰ τὰ κυκλοφορήσῃ ὁ κλέφτης προσέθεσε γόμα διάφορη ἀπὸ κείνη ποὺ χρησιμοποιεῖ ἡ Ὑπηρεσία Ἐκδόσεως.

Καινούργια σπαζοκεφαλιά. Ἦταν ἄραγε ὁ ἴδιος κλέφτης τῆς συστημένης ἀλληλογραφίας ἢ ἄλλοι ἢ καὶ περισσότεροι. Ζητήσαμε πληροφορίες ἀπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου καὶ ὅπως μᾶς ἐβεβαίωσεν ὁ διευθυντής, οὐδέποτε ἀνεφέρθη μιὰ τέτοια πράξη ἀπὸ τὴ διεκπεραίωση τῆς ἐπιστολῆς. Ἀνεξήγητο μυστήριο ἡ κλοπὴ τῶν γραμματοσήμων. Ὁ μόνος ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς βγάλη ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο ἦταν ὁ περιπτεριοῦχος. Νὰ τὸν καλούσαμε στὴν Ἀσφάλεια, μὰ ἂν μᾶς ἔκρυβε τὴν ἀλήθεια, θὰ χάναμε τὴν ὑπόθεση, γι' αὐτὸ προτιμήσαμε τὴν παρακολούθηση τοῦ περιπτέρου. Ἀπ' αὐτὴν δὲ βγάλαμε ὅμως τίποτε καὶ ἔτσι ἀναγκαστικὰ περίμενα τὸν πράκτορά μου Περικλῆ μὲ νεώτερες πληροφορίες. Πράγματι σὲ μιὰ - δυὸ μέρες ἦρθε ὁ Περικλῆς καὶ μοῦ εἶπε:

— Πῆρα κύρ - Γιώργη κάτι νεώτερες πληροφορίες ἀπὸ τὸν φίλο μου περιπτεριοῦχο. Ἡ γυναίκα του πουλάει γραμματόσημα, λέγεται Εἰρήνη, εἶναι ἀδύνατη, μελαχροινὴ καὶ μεσόκοπη. Ὁ ἄντρας της δουλεύει στὸν Ὀργανισμὸ Λιμένος καὶ κάθονται κοντὰ στὴ συνοικία τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Εὐχαρίστησα τὸν Περικλῆ μὲ τὸ παραπάνω γιὰ τὶς πληροφορίες του καὶ μοῦ ὑποσχέθηκε πὼς ὅτι θὰ μάθαινε νεώτερο θαρχόταν νὰ μοῦ τὄλεγε.

Στενὴ ἀπὸ τότε παρακολούθηση τοῦ περιπτέρου, μὰ καὶ τί βγάλαμε; Ἡ κυρία Εἰρήνη δὲν πήγαινε καὶ κάθε μέρα νὰ πουλήση γραμματόσημα. Μιὰ δυὸ φορὲς τὸν μήνα, ὅπως μοῦ εἶπε πῆ ὁ Περικλῆς. Ἔπειτα ἦταν καὶ τὸ πῶς νὰ τὴν ξεχω-

ρίσης, γιατὶ πολλὲς γυναῖκες μοιάζουν μεταξύ τους. Ἔτσι περιμέναμε καὶ πάλι νεώτερες πληροφορίες τοῦ Περικλῆ.

Στὸ μεταξὺ μιὰ μέρα ποὺ εἶχα πάει στὸ ταχυδρομεῖο γιὰ τὴν παρακολούθηση ἑνὸς ὑπαλλήλου ποὺ ὑποψιαζόμουν, μὲ συνάντησε ὁ προϊστάμενος διεκπεραιώσεως (μακαρίτης) Σαμπατακάκης καὶ πιάσαμε κουβέντα στὸ διάδρομο. Ξαφνικὰ ἀκούσαμε κάποια γυναίκα νὰ ξεφωνίζῃ καὶ νἄρχεται κατ' ἐπάνω μας. Ἦταν ἡ καθαρίστρια.

— Κύριε προϊστάμενε, ἔλεγεν ἔξαλλη, μέχρι πότε θὰ κρατήσῃ αὐτὴ ἡ κατάσταση; Ἔχασα πιὰ τὴν ὑπομονή μου, βαρέθηκα κάθε μέρα νὰ ἀδειάζω τὶς λεκάνες ἀπὸ τὰ χαρτιὰ ποὺ ρίχνουν οἱ ὑπάλληλοι. Ἐλᾶτε νὰ δῆτε τί ἔβγαλα σήμερα, εἶπε ἀγανακτισμένη.

— Σὲ πιστεύω κυρὰ - Ἄννα, τῆς εἶπεν ὁ Σαμπατακάκης. Θὰ κάνω ἀνακοίνωση στοὺς ὑπαλλήλους νὰ προσέχουν.

— Μὰ ἐλᾶτε νὰ δῆτε μὲ τὰ μάτια σας κ. προϊστάμενε.

Ὁ Σαμπατακάκης μὲ τὶς προτροπὲς τῆς καθαρίστριας κι' ἀπὸ περιέργεια τράβηξε γιὰ τὶς τουαλέτες. Γιὰ νὰ μὴ διακόψουμε τὴ συζήτηση τὸν ἀκολούθησα.

Πράγματι σὲ μιὰ τουαλέτα ἡ καθαρίστρια εἶχε σχηματίσει ἕνα ὁλόκληρο σωρὸ βρωμόχαρτα ποὺ εἶχε βγάλει ἀπὸ τὴ λεκάνη. Μὰ ὅταν τὸ μάτι μου πῆρε ἀνάμεσα στὰ κομμάτια ἐφημερίδες καὶ ταχυδρομικὰ ἔντυπα καὶ κομματιασμένες ἐπιστολὲς καὶ φακέλους, μιὰ σκέψη σὰν ἀστραπὴ πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ μου. Σκέψη τολμηρή, μὰ ἀστυνομικὰ μέσα στὰ πλαίσια τῆς ὑποφίας. Θές, σκέφθηκα, ὁ κλέφτης ἀπὸ φόβο νὰ μὴ πιαστῆ ἀνοίγει τὰ γράμματα κλεισμένος μέσα στὴν τουαλέτα, παίρνει τὸ περιεχόμενο ποὺ βρίσκει, κατόπιν σκίζει ἐπιστολὲς καὶ φακέλους καὶ τὰ ρίχνει μετὰ ὅλα στὶς λεκάνες γιὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν τὰ ἴχνη τους ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς στοὺς ὑπονόμους;

Συζητώντας καὶ πάλι μὲ τὸν προϊστάμενο, προχωρήσαμε γιὰ τὸ γραφεῖο του, μὰ ἡ τολμηρὴ σκέψη μου ὅλο καὶ περισσότερο βασάνιζε τὸ μυαλό μου. Γιὰ νὰ διαπιστώσω ἂν ἡ σκέψη μου εἶχε κάποια βάση ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσω πρὶν ἀκόμα σηκώσουν τὰ βρωμόχαρτα. Χαιρέτησα τὸν προϊστάμενο καὶ στὰ γρήγορα γύρισα πίσω στὴν τουαλέτα. Κλείστηκα μέσα καὶ μὲ ἕνα σύρμα ποὺ βρῆκα στὴ γωνιὰ ἄρχισα νὰ ξεδιαλέγω τὰ κομμάτια ἀπὸ φακέλους καὶ ἐπιστολές. Τύλιξα ἀρκετὰ ἀπὸ αὐτὰ στὴν ἐφημερίδα μου καὶ τράβηξα γιὰ τὴν Ἀσφάλεια. Διάλεξα τὰ κομμάτια ἀπὸ τοὺς φακέλους, τὰ ἔπλυνα, τὰ στέγνωσα στὸν ἥλιο καὶ κατάφερα νὰ συναρμολογήσω ἀπόλυτα δύο ἀπ' αὐτούς. Ὁ ἕνας ἦταν ἀπὸ τὸ Ἰλλινόϊς γιὰ τὴν Μαρία Μυροπούλου στὴ λεωφόρο Χατζηκυριάκου 185 καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὴ Ν. Ὑόρκη γιὰ τὸν Γεώργιο Νικόλημο στὴν ὁδὸ Θεάτρου 87.

Καμμιὰ πλέον δὲν μοῦ ἔμενε ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἐπιστολογράφοι αὐτοὶ ἦσαν ἀπὸ τοὺς κλεμμένους καὶ ὅτι ὁ δράστης χρησιμοποιοῦσε τὶς τουαλέτες γιὰ τὴν ἐξαφάνισή τους.

Τὴν ἴδια μέρα διαπίστωσα ἀπὸ τὶς διευθύνσεις τῶν φακέλων ὅτι οἱ παραλῆπτες ἦσαν πρόσωπα ποὺ ἔπαιρναν κάθε τόσο ἐπιστολὲς μὲ ἐμβάσματα ἀπὸ συγγενεῖς τους μετανάστες στὴν Ἀμερική. Τὸ ἀπόγευμα ἀνέφερα στὸν προϊστάμενό μου τὶς ὑποψίες μου καὶ τοῦ ἔδειξα τοὺς σχισμένους φακέλους ποὺ βρῆκα στὴ τουαλέτα τοῦ ταχυδρομείου.

— Ἐν τάξει Δουκάκη. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο θὰ στρέψῃς ὅλη τὴν προσοχή σου. Βρὲς τρόπο νὰ παρακολουθήσῃς καὶ εἶμαι πιὰ σίγουρος πὼς ἐκεῖ μέσα θὰ πιαστῆ ὁ κλέφτης, μοῦ εἶπεν ὁ ἀστυνόμος.

Μιὰ καὶ δυὸ λοιπὸν πάλι στὸ ταχυδρομεῖο γιὰ τὴν παρακολούθηση. Μὰ θὰ ἦταν κάπως δύσκολη ἡ δουλειά, ἔτσι στὰ φανερά, μὲ τὴ μεγάλη κίνηση τῶν ὑπαλλήλων στοὺς διαδρόμους. Καθὼς ἔφερνα γύρω τὶς τουαλέτες, μήπως καὶ βρῶ κάποιο κατάλληλο μέρος, εἶδα πάνω ἀπ' αὐτές, στηριγμένο σὲ δυὸ χοντροὺς σιδηροδοκούς,

ἕνα μεγάλο μακρόστενο σιδερένιο ντεπόζιτο νεροῦ σὲ ἀχρηστία, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὕδρευση τῆς πόλεως ἀπὸ τὴν Οὔλεν.

Νά, σκέφθηκα ἐνθουσιασμένος, ὅτι μοῦ χρειάζεται. Πῶς ὅμως νὰ ἀνέβαινα ἐκεῖ ἐπάνω, χωρὶς νὰ δώσω ἀφορμὴ νὰ μὲ ἀντιληφθοῦν; Ἔψαχνα λοιπὸν ἐδῶ - ἐκεῖ νὰ βρῶ τρόπο, ὅταν σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ διαδρόμου εἶδα μιὰ σκάλα. Ἔτρεξα τὴν πῆρα στὸν ὦμο καὶ τράβηξα γιὰ τὶς τουαλέτες. Κάποιος μὲ ρώτησε: «Ποῦ πᾶτε μὲ τὴ σκάλα;» «Εἶμαι ὑδραυλικὸς» ἀπάντησα. Ἀνέβηκα γρήγορα καὶ μπῆκα στὸ ντεπόζιτο. Πρώτης τάξεως παρατηρητήριο. Μποροῦσα νὰ παρακολουθῶ κάθε κίνηση χωρὶς νὰ φαίνωμαι.

Ἀφοῦ ἐξασφάλισα πολύτιμο παρατηρητήριο σὲ λίγο πῆγα στὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταχυδρομείου καὶ τοῦ εἶπα τὸ σχέδιο τοῦ τρόπου τῆς παρακολουθήσεως. Τὸ βρῆκε θαυμάσιο, μὰ λίγο δύσκολο καὶ κουραστικό.

—Ἡ δυσκολία καὶ ἡ κούραση κ. διευθυντὰ δὲν μὲ φοβίζουν, μονάχα ἡ ἐπιτυχία μ᾽ ἐνδιαφέρει. Παραδέχομαι πὼς ὁ κλέφτης εἶναι πολὺ πονηρός, κρίνοντας ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ διάλεξε νὰ κάνη μὲ σιγουριὰ τὴ δουλειὰ καὶ συγχρόνως νὰ ἐξαφανίση τὰ στοιχεῖα τῆς ἐνοχῆς του.

Ἔτσι ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα ἔβαλα σ᾽ ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιό μου. Πρωὶ - πρωὶ στὸ ταχυδρομεῖο ἡ κίνηση δὲν εἶχε ἀρχίσει. Ἡ σκάλα βρισκόταν ἀπὸ τὴν προηγούμενη στὴ θέση ποὺ τὴν εἶχα ἀφήσει ἔξω ἀπὸ τὶς τουαλέτες καὶ κανεὶς δὲ φαινόταν. Ἀνέβηκα γρήγορα - γρήγορα τὴ σκάλα, μπῆκα στὸ ντεπόζιτο καὶ περίμενα χωρὶς νὰ παίρνω ἀνάσα.

Πέρασε μισὴ ὥρα, μιά, δυό. Μπῆκαν καὶ βγῆκαν στὶς τουαλέτες πολλοὶ ὑπάλληλοι, χωρὶς νὰ δῶ καμμιὰ ὕποπτη κίνηση. Ὅταν τελείωσαν οἱ ὧρες ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων διεκπεραιώσεως καὶ διανομέων, γιατὶ ὑποπτευόμουν πὼς ἀνάμεσά τους ἦταν ὁ κλέφτης, καὶ ἡ κίνηση στοὺς διαδρόμους ἀραίωσε, κατέβηκα καὶ ἔφυγα ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖο ζαλισμένος καὶ κατάκοπος ἀπὸ τὴν ἀκινησία γιὰ νὰ ξεκουραστῶ καὶ νὰ συνεχίσω τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες. Μὰ καὶ τότε καμμιὰ ὕποπτη κίνηση δὲ παρετήρησα.

Ἦταν ἡ τετάρτη μέρα συνέχεια καὶ ὁ Θεὸς ξέρει πόσες ἀκόμα θὰ κρατοῦσε αὐτὴ ἡ περιπέτεια, ἔτσι κλεισμένος στὸ σιδερένιο κλουβί. Ἡ τετάρτη μέρα ἦταν ἀκριβῶς 5 Ὀκτωβρίου 1929. Πρωὶ - πρωὶ κλείστηκα στὸ σιδερένιο παρατηρητήριό μου καὶ περίμενα. Ὕστερα ἀπὸ καμμιὰ ὥρα εἶδα νὰ μπαίνη σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς καμπίνες ὁ γνωστός, σὰν ὕποπτος, γραμματοσυλλέκτης Δερβίνης νὰ βάζη τὸν ἐσωτερικὸ σύρτη καὶ νὰ προχωρῆ πρὸς τὴ λεκάνη. Ὁ Δερβίνης ἔβγαλε ἀπὸ τὸ στῆθος του ἕνα μάτσο ἐπιστολὲς καὶ ἄρχισε μιὰ - μιὰ νὰ τὶς ἀνοίγη. Σ᾽ ὅσες εὕρισκε κάτι ἐσώκλειστο, τὸ ἔβαζε στὴν τσέπη του, τὶς ἐπιστολὲς καὶ τοὺς φακέλους τοὺς κομμάτιαζε καὶ τοὺς ἔρριχνε στὴ λεκάνη.

Πρὸς στιγμὴν σκέφθηκα νὰ πηδήξω ἀπὸ τὸ ντεπόζιτο γιὰ νὰ τὸν πιάσω ἐπὶ τόπου, μὰ πρῶτα ὑπελόγισα τὸ ὕψος, ἔπειτα θὰ δημιουργοῦσα θόρυβο ποὺ θὰ τοῦδινε καιρὸ νὰ ἐξαφανίση κάθε ὕποπτο ποὺ εἶχε ἐπάνω του. Ἔτσι προτίμησα νὰ περιμένω καὶ νὰ τὸν πιάσω ἀπ᾽ ἔξω. Μόλις τελείωσε τὴ δουλειά του καὶ ἀνύποπτος ὅτι δυὸ μάτια τὸν παρακολουθοῦσαν, τράβηξε τὸ σύρτη καὶ βγῆκε. Τὸν ἄφησα νὰ προχωρήση λίγο καὶ ὅταν ἔκανε νὰ στρίψη τὴ γωνιὰ τοῦ διαδρόμου, πῆγα νὰ κατεβῶ τὴ σκάλα. Μὰ ποῦ ἦταν ἡ σκάλα; Κάποιος τὴν εἶχε μετακινήσει σὲ ἀρκετὴ ἀπόσταση. Χωρὶς νὰ χάσω καιρὸ καὶ νὰ διστάσω, δρασκέλισα τὸ ντεπόζιτο, πάτησα τὴν ἄκρη τοῦ σιδηροδοκοῦ ποὺ προεξεῖχε, πήδησα καὶ ἔτρεξα ξωπίσω του. Σὲ λίγα βήματα ἀπὸ τὴ στροφὴ τοῦ διαδρόμου τὸν ἔφθασα.

—Δερβίνη, τοῦ εἶπα, ψιθυριστά, χωρὶς φασαρίες ἔλα μαζί μου στὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ.

Στὴν ἀρχὴ πῆγε νὰ ἀντιδράση, μὰ στὸ τέλος ποὺ κατάλαβε πὼς δὲν μποροῦσε νὰ κάνη ἀλλοιῶς, μ᾽ ἀκολούθησε.

Ὅταν ὁ διευθυντὴς μὲ εἶδε νὰ μπαίνω στὸ γραφεῖο του μὲ τὸν Δερβίνη, ξαφνιάστηκε.

— Κύριε διευθυντά, αὐτὸς εἶναι ὁ μυστηριώδης κλέφτης, τοῦ εἶπα καὶ ἄρχισα νὰ κάνω σωματικὴ ἔρευνα τοῦ Δερβίνη. Βρῆκα στὶς τσέπες του 150 γραμματόσημα διαφόρων ἀξιῶν ἀσφράγιστα, ποὺ ἄδικα θὰ περίμεναν οἱ ἀποστολεῖς ἀπάντηση ἀπὸ τοὺς δικούς τους. Ἕνα τσὲκ τῆς Ἀμέρικαν Ἐξπρὲς ἀξίας 100 δολλαρίων ἐπ' ὀνόματι Σωκράτη Νικολάου καὶ 15 δολλάρια σὲ χαρτονομίσματα.

Ὁ διευθυντὴς ὅταν εἶδε ὁλοκληρωμένη τὴν ἐπιτυχία, εἶπε στὸν Δερβίνη.

— Ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ κλέφτης ποὺ μᾶς ἔχει ἀναστατώσει τώρα καὶ ἕνα χρόνο;

— Μέχρις ἐδῶ Δερβίνη ἦταν ἡ δράση σου, τοῦ εἶπα ἐγὼ καὶ τὸν ὁδήγησα στὴν Ἀσφάλεια.

Ὅταν πέρασα στὸ γραφεῖο τοῦ προϊσταμένου καὶ τοῦ ἀνέφερα μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τὸν τρόπο τῆς συλλήψεώς του, μοῦ εἶπε.

— Μωρὲ Δουκάκη δὲν ἔχει τὸ Θεό σου. Ὅλα τὰ περίμενα ἀπὸ σένα μὰ πῶς θὰ κλεινόσουν τέσσερες μέρες σ' ἕνα ντεπόζιτο γιὰ νὰ πιάσῃς τὸν κλέφτη δὲν τὸ χωράει ὁ νοῦς μου.

Ὕστερα διέταξε τὸν ἀρχιφύλακα Δημ. Παπαϊωάννου, Μαν. Χατζίνη καὶ ἐμένα νὰ πᾶμε ἀμέσως γιὰ ἔρευνα στὸ σπίτι τοῦ Δερβίνη. Τὸ σπίτι ἦταν στὴν Ἁγιὰ Σοφιά, στὴν ὁδὸ Ἕβρου ἀριθ. 118. Μᾶς ἄνοιξε ἡ γυναίκα του, μιὰ γυναικούλα τοῦ λαοῦ, μεσόκοπη καὶ ἀδύνατη. Ὅταν τῆς εἴπαμε ὅτι εἴμαστε ἀστυνομικοὶ καὶ θὰ κάνουμε ἔρευνα, τὰ ἔχασε ἡ καϋμενούλα καὶ μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκούστηκε εἶπε νὰ περάσουμε.

Τὸ σπίτι ἦταν ὅλο κι' ὅλο δυὸ μικρὰ δωμάτια φτωχικὰ ἐπιπλωμένα, ποὺ δὲν κοπιάσαμε διόλου νὰ τὰ ἐρευνήσουμε. Μέσα σ' ἕνα παλιὸ χωριάτικο μπαοῦλο βρήκαμε μιὰ μαξιλαροθήκη γεμάτη ἀπὸ γραμματόσημα διαφόρων ἀξιῶν. Ὅταν ἀργότερα μετρήθηκαν στὴν Ἀσφάλεια ἦσαν περὶ τὰ 10.000 τεμάχια. Μέσα σ' ἕνα χαρτονένιο κουτὶ ἦταν τοποθετημένες ταπεζιτικὲς ἐπιταγές. Μιὰ ἦταν ἐκδόσεως τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς 26—9—1929 ὀνομαστικῆς ἀξίας 592 δρχμὲς ἐπ' ὀνόματι ἑνὸς γιατροῦ στὴ Τρίπολη. Τὸ ἔμβασμα εἶχε γίνει ἀπὸ τὰ καταστήματα Ζελιώτη Πειραιῶς. Μιὰ ἄλλη ἐπιταγὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκδόσεως 1929 ὀνομαστικῆς ἀξίας 40.000 δραχμῶν ἐπ' ὀνόματι Ἑλένη Ρούκου μὲ παραλήπτη τὸ ὑποκατάστημα Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἰωαννίνων. Ἀνάμεσα στὶς ἐπιταγὲς βρήκαμε καὶ μιὰ συστημένη ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ γιὰ τὴν Ν. Μεσολογγίου στὴν ὁδὸ Δραγατσανίου 185, ἡ ὁποία ἀνέφερε, ὅταν τὴν διαβάσαμε, στὸ Τμῆμα γιὰ τσὲκς ὀνομαστικῆς ἀξίας ἀνὰ 20 δολλάρια, τὰ ὁποῖα θὰ εἰσέπραττεν ὁ παραλήπτης ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα. Στὸ ἴδιο κουτὶ βρήκαμε καὶ 8 λαχεῖα τοῦ Αὐστριακοῦ κράτους. Μαζὶ μ' αὐτὸ ἦσαν καὶ ἄλλα λαχεῖα τῆς ρωσικῆς βιομηχανίας ζακχάρεως - Ἄτλας.

Σ' ἕνα τσουβάλι γεμάτο κουρέλια βρήκαμε ἀνάμεσά τους δυὸ συστημένες ἐπιστολὲς ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ τὴν Πράγα ποὺ πρὶν λίγες μέρες ὁ Δερβίνης εἶχε βάλει στὸ χέρι. Καὶ τέλος, ὅπως ψάχναμε τὸ στρῶμα τοῦ κρεβατιοῦ βρήκαμε δυὸ παράξενους ταχυδρομικοὺς σάκους. Εἶχαν καὶ οἱ δυὸ μιὰ φαρδιὰ κάθετη λωρίδα κόκκινη κι' ἀπὸ τὰ πλάγια μιὰ στενώτερη μαύρη καὶ κίτρινη.

Μαζὶ μὲ τὰ πειστήρια καὶ τὴ γυναίκα τοῦ Δερβίνη τὴν κυρία Εἰρήνη τραβήξαμε γιὰ τὴν Ἀσφάλεια. Ἐκεῖ στὸ γραφεῖο τοῦ ἀστυνόμου Τσαγκλῆ περίμενε καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου κ. Κουτρουβέλος ποὺ ἔμεινε κατάπληκτος μὲ τὸ τόσο ἐνοχοποιητικὸ ὑλικὸ ποὺ βρήκαμε στὸ σπίτι τοῦ Δερβίνη καὶ ἀνεγνώρισε ἀπὸ τὰ σήματα ποὺ ἔφεραν οἱ δυὸ παράξενοι ταχυδρομικοὶ σάκοι τοὺς χαμένους πρὶν ἕνα χρόνο τῆς Δρέσδης καὶ τῆς Ζυρίχης.

Ὁ ἀστυνόμος προχώρησε στὴν προανάκριση. Στοιχεῖα ἐνοχῆς γιὰ τὴν κυρία Εἰρήνη καὶ τὸν περιπτεριοῦχο δὲν προέκυψαν καὶ ἀφέθηκαν ἐλεύθεροι, μὰ ὁ Δερβίνης ὁδηγήθηκε στὴ δικαιοσύνη καὶ τὸν Δεκέμβριο 1929 καταδικάσθηκε σὲ βαρειὰ ποινή.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΛΗΣΤΡΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΛΑΜΠΟΥΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik» ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **Α. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

Πρὶν ἀκόμα ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων στὴ βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς Ἄνω Σιλεσίας (Πολωνία), κατὰ τὸ ἔτος 1939, δροῦσε ἐκεῖ ἡ συμμορία Λάμπους, ἡ ὁποία εἶχε λάβει τὴν ἐπωνυμία της ἀπὸ τὸν ἀρχηγό της, Πάουλ Λάμπους.

Ἡ Ἀστυνομία ἐλάμβανε συνεχῶς ἐπιστολὲς παραπόνων ἀπὸ τοὺς κατοίκους, σχετικῶς μὲ τὴ δράση τῆς σπείρας Λάμπους. Τελικά, οἱ γερμανικὲς στρατιωτικὲς ἀρχὲς κατώρθωσαν νὰ συλλάβουν τὸν Πάουλ Λάμπους στὴν πολωνικὴ πόλη Σόπινιτς καὶ νὰ τὸν μεταγάγουν στὴ Μασουτχάουζεν. Ἔτσι, ἡ σπεῖρα ἔχασε τὸν ἀρχηγό της, ἀλλὰ τὰ ὑπόλοιπα μέλη της συνέχιζαν, ὅπως καὶ πρῶτα, τὶς διαρρήξεις καὶ τὶς κλοπές.

Τὴν 20ὴν ὥραν περίπου τῆς 3.3.40, τρεῖς γκάγκστερς, ὁπλισμένοι μὲ πιστόλια, εἰσέδυσαν στὸ σπίτι τοῦ ἐφημερίου τῆς Μπιρκεντάλ, περιοχῆς Μύσλοβιτς, καὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν ὅπλων των, ἀφήρεσαν 420 μάρκα.

Ὁ ἐφημέριος, ὁ βοηθός του, ἡ μαγείρισσα καὶ ἡ ὑπηρέτρια περιέγραψαν στὶς καταθέσεις τους τὴν περιβολὴ τῶν ληστῶν. Δὲν θὰ μποροῦσαν ὅμως νὰ τοὺς ἀναγνωρίσουν, ἐὰν τοὺ ἔβλεπαν ξανά, γιατὶ φοροῦσαν μάσκες.

Ὁ βοηθὸς τοῦ ἐφημερίου εἶπε στὴν κατάθεσή του τὰ ἑξῆς περίπου:

«Θὰ ἦταν 20 ἡ ὥρα ὅταν κτύπησε ἡ πόρτα. Πῆγα καὶ ρώτησα ποιός εἶναι ποὺ κτυπᾶ. Μοῦ ἀπάντησαν: «Ἐλᾶτε ἀμέσως στὴν κυρία Σβίντεκ. Πεθαίνει». Ὁπότε οἱ τρεῖς ληστὲς μπῆκαν μέσα μὲ προτεταμένα τὰ πιστόλια, ἐνῶ ἕνας τέταρτος παρέμενε ἔξω. Μᾶς ὑποχρέωσαν νὰ μείνωμε μὲ τὰ χέρια ψηλὰ καὶ τὸ πρόσωπο πρὸς τὸν τοῖχο. Ἐνῶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ληστὲς μᾶς φύλαγε, οἱ δύο ἄλλοι ἐρεύνησαν ὅλο τὸ σπίτι καὶ πῆραν 420 μάρκα».

Ὁ ἐφημέριος, μεταξὺ τῶν ἄλλων, κατέθεσε καὶ τὸ ἑξῆς:

«Ἔχω σημειωμένους τοὺς ἀριθμοὺς τῶν κλαπέντων χαρτονομισμάτων. Εἶναι τὸ «χόμπυ» μου νὰ κρατῶ πάντοτε τοὺς ἀριθμοὺς τῶν χαρτονομισμάτων».

Ἡ προληπτικὴ αὐτὴ ἐνέργεια τοῦ ἐφημερίου δὲν ὑπέσχετο ἐπιτυχία, γιατὶ τὰ κλεμμένα χαρτονομίσματα ἦταν τῶν 2,5 καὶ 10 μάρκων καὶ ἔτσι κανεὶς δὲν ἐπρόκειτο νὰ τὰ προσέξῃ. Ἐὰν πάλι ἐγίνετο σχετικὴ δημοσίευσις στὸν τύπο, οἱ δράστες θὰ ἐλάμβαναν γνώση καὶ θὰ ἔπαιρναν τὰ μέτρα τους.

Κατὰ τὴν διάπραξη τῆς ληστείας ὅλοι οἱ συμμορῖτες φοροῦσαν γάντια καὶ ἔτσι δὲν ἄφησαν κανένα δακτυλικὸ ἀποτύπωμα.

Ἡ Ἀστυνομία ἐκάλεσε τὴν κυρία Σβίντεκ καὶ τὴν ἐξέτασε. Ἔχαιρεν ἄκρας ὑγείας καὶ δὲν εἶχε σκεφθῆ ποτὲ νὰ ζητήσῃ τὸν ἐφημέριο. Τὴν ρώτησαν ἐὰν γνωρίζῃ κανένα στὴ γειτονιά της ποὺ νὰ ἔχῃ δοσοληψίες μὲ τὴν Ἀστυνομία καὶ τὰ δικαστήρια. Στὴν ἀρχὴ ἀπάντησε ἀρνητικά, ὕστερα ὅμως, ἀφοῦ σκέφθηκε λίγο, ἀνέφερε ὅτι εἶχε ἕνα ἀνεψιό, ποὺ εἶχε πάει πολλὲς φορὲς στὴ φυλακὴ γιὰ κλοπή. Ἐλέγετο Βίκτωρ Ντέρα. Κατὰ τὴ γνώμη της, ὅμως ἀπεκλείετο νὰ ἦταν κι' αὐτὸς μεταξὺ τῶν δραστῶν, γιατὶ κατὰ τὸ χρονικὸ ἐκεῖνο διάστημα ὁ Ντέρα βρισκόταν στὴ Ζάλτσγκίττερ, ὅπου ἐργαζόταν.

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Μύσλοβιτς ἔγραψε στὴ Ζάλτσγκίττερ, ἀπ' ὅπου ἔλαβε τὴν ἀπάντηση, ὅτι ὁ Ντέρα πράγματι ἐργαζόταν ἐκεῖ, τελευταῖα ὅμως εἶχε κλέψει ἕνα αὐτοκίνητο καὶ κάτι χρήματα καὶ εἶχε ἐξαφανισθῆ. Ἡ κλοπὴ ἐκείνη τῆς Ζάλτσγκίττερ εἶχε καταλογισθῆ εἰς βάρος του, γιατὶ εἶχε βρεθῆ ἕνα δακτυλικό του ἀποτύπωμα

πάνω στὸ χρηματοκιβώτιο. Ἄρα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ Ντέρα βρισκόταν πάλι στὸ Μύσλοβιτς.

Τὴν 19ην ὥραν περίπου τῆς 8—3—40, τρεῖς ἄνδρες, ὁπλισμένοι μὲ πιστόλια, ἐλήστευσαν ἕνα ἔμπορο ἀποικιακῶν στὴ Βύρωφ, περιοχῆς Τυχάου. Οἱ ληστὲς ἄδειασαν τὸ περιεχόμενο τοῦ ταμείου, κάπου 180 μάρκα. Εἶχαν μπῆ στὸ κατάστημα τὴν ὥρα ποὺ ὁ καταστηματάρχης ἑτοιμαζόταν νὰ κλείσῃ. Ἡ περιγραφὴ τῶν χαρακτηριστικῶν καὶ τῆς περιβολῆς τῶν δραστῶν ἦταν ἡ ἴδια μὲ τὴν περιγραφὴ τοῦ ἐφημερίου τῆς Μπίρκενταλ. Ἔτσι ἔβγαινε τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἰδίας σπείρας.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν πληροφορία ποὺ ἔδωσε ἡ Ἀστυνομία τῆς Ζάλτσγκίττερ, ὅτι ὁ Ντέρα εἶχε ἐξαφανισθῆ, ἡ Ἀστυνομία τῆς Μύσλοβιτς ἔστρεψε τὶς ἀναζητήσεις της πρὸς τὴν κατεύθυνσή του. Ἔψαξαν τὸ σπίτι τῶν γονέων του, χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ὅταν ὅμως θέλησαν νὰ μποῦν στὸ σπίτι τῆς ἐγγάμου ἀδελφῆς του, ποὺ ἔμενε στὴν πόλη Γιάννωφ, πυροβολισμοὶ ὑπεδέχθησαν τοὺς ἀστυνομικούς. Ὁ Ντέρα, ποὺ βρισκόταν πράγματι μέσα στὸ σπίτι, τοὺς πυροβόλησε στὴν προσπάθειά του νὰ πηδήσῃ καὶ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ ἕνα παράθυρο. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως ἀπάντησαν στὰ πυρά του, τὸν τραυμάτισαν καὶ τὸν συνέλαβαν. Εἶχαν σπάσει καὶ τὰ δυό του πόδια καὶ ἔτσι τὸν ἔστειλαν στὸ νοσοκομεῖο τῆς Μύσλοβιτς.

Κατὰ τὴν ἔρευνα τοῦ σπιτιοῦ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ντέρα, βρέθηκε τὸ ποδήλατο ποὺ εἶχε κλαπῆ στὴ Ζάλτσγκίττερ. Μέσα στὸ πορτοφόλι τοῦ Ντέρα βρέθηκαν περὶ τὰ 90 μάρκα ἀπὸ τὰ σημειωμένα τοῦ ἐφημερίου τῆς Μπίρκενταλ.

Ὁ Ντέρα ἀρνιόταν ἐπίμονα τὴν κλοπὴ στὴ Ζάλτσγκίττερ καὶ μόνον ὅταν τοῦ ρώτησαν πῶς περιῆλθε στὴν κατοχή του τὸ κλεμμένο ποδήλατο καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι πάνω στὸ χρηματοκιβώτιο εἶχαν βρεθῆ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα, ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ.

Γιὰ τὴ ληστεία τοῦ σπιτιοῦ τοῦ ἐφημερίου τῆς Μπίρκενταλ ὁμολόγησε μόνον ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι ἡ Ἀστυνομία κατέχει τοὺς ἀριθμοὺς τῶν κλαπέντων χαρτονομισμάτων, καὶ ὅτι ὁ βοηθὸς τοῦ ἐφημερίου, ἡ μαγείρισσα καὶ ἡ ὑπηρέτρια ἀνεγνώρισαν τὰ ροῦχα τοῦ Ντέρα, ποὺ τὰ φοροῦσε ἕνας ἀπὸ τοὺς μασκοφόρους ληστές.

Καὶ ὁ ἔμπορος τῆς Βύρωφ ἀνεγνώρισε ἐπίσης τὰ ροῦχα τοῦ Ντέρα, ὁπότε ὁ τελευταῖος ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ καὶ τὴ ληστεία αὐτή. Ἀρνήθηκε ὅμως νὰ ἀποκαλύψῃ τοὺς συνενόχους του, δηλώνοντας: «Ξέρω ὅτι θὰ καταδικασθῶ σὲ θάνατο. Δὲν θέλω ὅμως, μετὰ τὸ θάνατό μου, οἱ συνεργάτες μου νὰ ἐκφράζωνται ἄσχημα γιὰ μένα». Ἤλπιζε ἀκόμα ὅτι οἱ φίλοι του θὰ τὸν ἀπελευθέρωναν. Δὲν ὑπελόγιζε τὸν βαρὺ τραυματισμὸ τῶν κάτω ἄκρων του καὶ πίστευε ὅτι, ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες, θὰ μποροῦσε νὰ περπατᾶ πάλι.

Ἐπειδὴ ὁ Ντέρα δὲν μαρτυροῦσε τοὺς συνενόχους του, ἡ Ἀστυνομία ἐρεύνησε τοὺς παλιοὺς φακέλους τῆς πολωνικῆς Ἀστυνομίας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους προέκυψε ὅτι, μεταξὺ τῶν συνενόχων τοῦ Ντέρα ἔπρεπε νὰ συγκαταλέγωνται οἱ Πάουλ Λάμπους, Ἐμανουὲλ Λάμπους, Γιὰν Μιέρνυ, Ἀλφὸνς Ντῆτριχ, Μὰξ Πσιούκ καὶ Στέφαν Σαντλόφσκυ.

Ἐπεσημάνθηκαν λοιπὸν τὰ ἄτομα αὐτὰ καὶ ἐθεωρήθησαν ὡς ὕποπτα ἀπόπειρας μιᾶς ληστείας σὲ κατάστημα ὑποδηματοποιίας τῆς Σόπινιτς. Ὁ καταστηματάρχης ἀντελήφθη τοὺς διαρρῆκτες καὶ τοὺς κυνήγησε. Ἕνας ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς τὸν πυροβόλησε, χωρὶς νὰ τὸν πετύχῃ. Ἐνῶ πηδοῦσαν ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ πρώτου ὀρόφου, ὁ καταστηματάρχης κατόρθωσε νὰ πιάσῃ τὸν τελευταῖο ἀπὸ τὸ παλτό. Ὁ ληστὴς ὅμως ἔκαμε μιὰ κίνηση, ἄφησε τὸ παλτὸ καὶ τὸ καπέλο του στὰ χέρια τοῦ καταστηματάρχη καὶ γλύστρησε κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸ παράθυρο. Μέσα στὴν τσέπη τοῦ παλτοῦ βρέθηκε ἕνα πιστόλι τῶν 7,65. Ἡ ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία τοῦ Βερολίνου ἀπεφάνθη ὅτι οἱ κάλυκες ποὺ εἶχαν βρεθῆ ἐπὶ τόπου, εἶχαν πυροβοληθῆ μὲ τὸ

πιστόλι αὐτό. Οἱ συγγενεῖς τοῦ Ντέρα ἀνεγνώρισαν τὸ παλτὸ καὶ τὸ καπέλο του, ὅταν τοὺς τὰ ἔδειξαν οἱ ἀστυνομικοί.

Ἄρχισε πάλι ἡ ἀνάκριση τοῦ Ντέρα. Τοῦ εἶπαν ὅτι, στὸν τόπο τῆς ἀποπείρας τῆς ληστείας στὸ Σόπινιτς, βρέθηκαν τὸ παλτό, τὸ καπέλο καὶ τὸ πιστόλι του. Αὐτὸς ὅμως ἰσχυρίσθηκε ὅτι εἶχε δανείσει τὸ παλτὸ καὶ τὸ καπέλο του στὸν Λάμπους. Ὅταν ὅμως ἄρχισαν νὰ τοῦ ζητοῦν περισσότερες καὶ συγκεκριμένες πληροφορίες γιὰ τὸν χρόνο καὶ τὰ αἴτια τοῦ δανεισμοῦ, ἀντελήφθη ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ ξεφύγη καὶ ὁμολόγησε ὅτι εἶχε λάβει μέρος στὴν ἀπόπειρα τῆς ληστείας, ἀλλὰ ὅτι λίγο πρίν, εἶχε ἀνταλλάξει τὰ ροῦχα του μὲ τὰ ροῦχα τοῦ Λάμπους. Ὅταν ὁ ἀνακριτὴς τοῦ ἐδήλωσε ὅτι οἱ συνεργάτες του εἶχαν ἀποκαλυφθῆ ἀπὸ τοὺς φακέλους τῆς πολωνικῆς Ἀστυνομίας, τότε προέβη στὴν ὁμολογία ὅτι, εἶχε διαπράξει τὴν ἀπόπειρα τῆς ληστείας μαζὶ μὲ τὸν Ἐμανουὲλ Λάμπους καὶ τὸν Ἄλφὸνς Ντῆτριχ. Ἰσχυρίσθηκε ὅμως ὅτι ὁ Λάμπους καὶ ὄχι αὐτός, πυροβόλησε τὸν καταστηματάρχη.

Ὡς συνεργάτες του κατὰ τὴ ληστεία τοῦ ἐφημερίου στὴ Μπίρκεντὰλ κατονόμασε τὸν Λάμπους, Μιέρνυ, Ντῆτριχ καὶ Πσιούκ. Ὁ Ντέρα ἀνέφερε στὸν ἐφημέριο τὸ ὄνομα τῆς θείας του Σβίντεκ γιατί, ὅταν τὸν ρώτησε ὁ θυρωρός, αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἦρθε στὸ νοῦ. (Ἀπὸ τὸ πρακτικὸ αὐτὸ παράδειγμα βλέπομε πόσο ἕνα ἁπλὸ λάθος τοῦ κακοποιοῦ, ὁδηγεῖ τὴν Ἀστυνομία σὲ μεγάλη ἐπιτυχία).

Καθ' ὁμολογίαν τοῦ Ντέρα, ἐπίσης καὶ στὴ ληστεία τοῦ ἐμπόρου τῆς Βύρωφ, δρᾶστες ἦσαν οἱ ἴδιοι, ἐκτὸς τοῦ Πσιούκ. Κατὰ τὴ ληστεία τοῦ ἐφημερίου, ὁ Πσιούκ εἶχε μείνει ἔξω, στὸ πίσω μέρος τοῦ σπιτιοῦ, γιὰ νὰ παρακολουθῆ μήπως ἔβγαινε κανένας κρυφὰ ἀπὸ τὸ παράθυρο γιὰ νὰ τρέξη νὰ εἰδοποιήση τὴν Ἀστυνομία.

Τὴν 19η ὥρα περίπου, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα κλεισίματος τῶν καταστημάτων, τρεῖς ἔνοπλοι εἰσῆλθαν στὸ κατάστημα τοῦ ἐμπόρου Γκρεγκορόζυκ στὴ Λάουραχύτε. Δὲν φοροῦσαν μάσκες καὶ ἀφήρεσαν ὅλες τὶς εἰσπράξεις τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἔμπορος Γκρεγκορόζυκ, ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ποὺ τοῦ ἐπέδειξαν, ἀνεγνώρισε ὡς δρᾶστες τοὺς Λάμπους, Ντῆτριχ καὶ Μιέρνυ.

Ἐπειδὴ δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ ἐξακριβωθῆ ἡ διαμονὴ τῶν ληστῶν τούτων, ἡ Ἀστυνομία ἀνέκρινε ἕνα ἄλλο παλιὸ μέλος τῆς σπείρας, τὸν Σαντλόφσκυ. Ὁ Σαντλόφσκυ ἰσχυρίσθηκε ὅτι ἀγνοοῦσε τὴ διαμονὴ καὶ τὸ κρησφύγετο τῶν πρώην συνεργατῶν του. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν ἄνεργος, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἐν γένει συμπεριφορά του, ἐθεωρήθη ὕποπτος καὶ συνελήφθη.

Κατὰ τὴν ἀνάκρισή του ὁμολόγησε τὴ διάρρηξη τοῦ χρηματοκιβωτίου στὴν Ἀϊχενάου, κατὰ τὴν ὁποία, ἔχοντας ὡς συνεργοὺς τοὺς Λάμπους, Ντῆτριχ, Μιέρνυ καὶ Πσιούκ, ἄνοιξαν τὸ χρηματοκιβώτιο μὲ λοστοὺς καὶ τσεκούρια. Ὁ Σαντλόφσκυ, ἐπὶ πλέον, ὁμολόγησε ἄλλη μιὰ διάρρηξη ἀποθήκης ὑφασμάτων, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν πάλι οἱ ἴδιοι δρᾶστες. Ὅταν μετὰ τὴν διάρρηξη ἔφευγαν καὶ ἐνῶ βρισκόταν κοντὰ στὸν ποταμὸ Ράβα, ποὺ διασχίζει τὴν πόλη, τοὺς ἀντελήφθη ἕνας ἀστυνομικὸς καὶ τοὺς φώναξε νὰ σταματήσουν. Ὁ Λάμπους τότε ἔβγαλε τὸ πιστόλι του καὶ πυροβολώντας ἀνεχαίτισε τὸν ἀστυφύλακα, μέχρις ὅτου οἱ ὑπόλοιποι δρᾶστες ἀπεμακρύνθησαν, συναποκομίζοντες τὴ λεία τους.

Λίγο ἀργότερα συνελήφθη ὁ Πσιούκ. Ἀπὸ τὸ σακκάκι του ἔλειπε τὸ μεσαῖο κουμπί, ποὺ εἶχε βρεθῆ στὸν τόπο τῆς διαρρήξεως τοῦ χρηματοκιβωτίου, στὴν Ἀϊχενάου. Ἀναγκάσθηκε κι' αὐτὸς νὰ ὁμολογήση τὴ διάρρηξη τῆς ἀποθήκης ὑφασμάτων, ὅταν τὸν ἔφεραν σὲ ἀντιπαράσταση μὲ τὸν Σαντλόφσκυ.

Πρὸς κατοχύρωση τῆς ὁμολογίας, ὁ Πσιούκ ὁδηγήθηκε στὸν τόπο τῆς διαρρήξεως, ὅπου ἔδειξε τὸ σημεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχαν εἰσδύσει καὶ τὸ ὁποῖο εἶχε πάλι κτισθῆ. Ὅταν μπῆκε μέσα στὴν ἀποθήκη εἶπε: «Μὰ δὲν ἦταν ἔτσι, ἐδῶ ὑπῆρχε μιὰ μεγάλη αἴθουσα». Ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος τότε ἐξήγησε ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε κτισθῆ ἕνας τοῖχος μέσα στὴν ἀποθήκη γιὰ νὰ δημιουργηθῆ ἔτσι ἕνα γραφεῖο γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους.

Στὶς 16—3—1940, στὸ μικρὸ κέντρο τοῦ Βόζτοβιτς, στὴ Μύσλοβιτς, ἀντηλλάγησαν πυροβολισμοὶ μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν συμμοριτῶν ποὺ γλεντοῦσαν ἐκεῖ μέσα. Νά τί εἶχε συμβῆ.

Ἕνας πελάτης τοῦ καταστήματος, Ρουμάνος ἐλεύθερος ἐργάτης, πάνω σὲ μιὰ συζήτηση μεταξὺ τῶν θαμώνων τοῦ κέντρου, ζήτησε ἀπὸ ἕνα τῆς παρέας τῶν συμμοριτῶν νὰ τοῦ δείξη τὴν ταυτότητά του. Ὁ συμμορίτης τότε ἔβγαλε ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ τσέπη τοῦ σακκακιοῦ του τὸ πιστόλι του καὶ τὸ ἔδειξε στὸ Ρουμάνο, λέγοντας ὅτι αὐτὸ εἶναι ἡ ταυτότητά του. Ὁ Ρουμάνος ἐγκατέλειψε ἀμέσως τὸ κέντρο καὶ ἔτρεξε νὰ εἰδοποιήση τὴν Ἀστυνομία. Οἱ ἀστυφύλακες κατέφθασαν καὶ ἀντήλλαξαν ἀρκετοὺς πυροβολισμοὺς μὲ τοὺς συμμορίτες. Τελικὰ οἱ τελευταῖοι κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν ἀπὸ ἕνα παράθυρο, χωρὶς νὰ τραυματισθῆ κανείς.

Ἡ διευθύντρια τοῦ κέντρου δήλωσε στοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι, δὲν ἐγνώριζε τοὺς συμμορίτες, καὶ ὅτι, ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ εἶχαν ἔρθει στὸ κέντρο της. Τῆς ἔδειξαν τὶς φωτογραφίες του, ἀλλὰ πάλι αὐτὴ ἰσχυρίσθηκε ὅτι κανένα ἀπὸ τὰ πρόσωπα αὐτὰ δὲν βρισκόταν ἐκείνη τὴ βραδυὰ στὸ κατάστημά της.

Τότε ἕνας ἀστυνομικὸς τῆς ἀσφαλείας πῆρε κατὰ μέρος τὴν 11χρονη κόρη τῆς ἰδιοκτητρίας καὶ τῆς ἔδειξε τὶς φωτογραφίες. Μόλις ἡ μικρὴ εἶδε τὴ φωτογραφία τοῦ Λάμπους, φώναξε: «Αὐτὸς ἐδῶ εἶναι ὁ πνευματικός!». Οἱ φίλοι τοῦ Λάμπους τὸν ἀποκαλοῦσαν «πνευματικό», γιατὶ εἶχε πάει σχολεῖο καὶ οἱ γονεῖς του ἤθελαν νὰ τὸν κάνουν παπᾶ. Μέσα στὸ κέντρο, λοιπόν, τὸν φώναζαν μὲ τὸ παρατσούκλι αὐτό, ποὺ εἶχε ἀκούσει ἡ μικρούλα.

Ὅταν τὸ κοριτσάκι εἶδε τὴ φωτογραφία τοῦ Ντῆτριχ, φώναξε πάλι: «Κι αὐτὸς ἐδῶ εἶναι ὁ ρολογᾶς!». Ὁ Ντῆτριχ ἦταν πράγματι ὡρολογοποιός. Βλέποντας δὲ τὴ φωτογραφία τοῦ Μιέρνυ, φώναξε: «Νά καὶ τὸ κουνέλι!» Ἔτσι τὸ μικρὸ κοριτσάκι ἀπεκάλυψε τοὺς τρεῖς συμμορίτες.

Τότε ἡ μητέρα του ζήτησε συγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, λέγοντας ὅτι δὲν εἶπε ἀμέσως τὴν ἀλήθεια, γιατὶ φοβόταν νὰ μὴ τῆς κλείσουν τὸ κατάστημά της, ἂν καὶ αὐτὴ τοὺς εἶχε ἀναγνωρίσει ἀμέσως στὶς φωτογραφίες.

Στὶς 19—3—40 δύο ἔνοπλοι ἐλήστευσαν τὴν κόρη ἑνὸς καταστηματάρχου στὸ δρόμο μεταξὺ Σόπινιτς καὶ Μύσλοβιτς. Ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ποὺ τῆς ἔδειξαν, ἡ νέα ἀνεγνώρισε ἀμέσως τὸν Λάμπους καὶ τὸν Ντῆτριχ, ποὺ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ ἦσαν πελάτες στὸ κέντρο τοῦ πατέρα της.

Τὴν 21η περίπου ὥρα τῆς 1—4—40, δύο ἔνοπλοι εἰσέδυσαν στὴν κατοικία τοῦ ἐφημερίου τῆς Ἀϊχενάου, ὅπου σκότωσαν τὸν ἐκεῖ φιλοξενούμενο ἀστυνόμο Γκίμπελμαν.

Ἡ ὑπηρέτρια τοῦ ἐφημερίου εἶπε στὴν κατάθεσή της:

«Ἐγὼ δὲν ἤθελα νὰ ἀνοίξω τὴν πόρτα ὅταν κτύπησαν. Ὅταν ὅμως μοῦ ἐδήλωσαν ὅτι εἶναι τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας, τότε ἄνοιξα τὴν πόρτα. Εἶδα δύο ἄνδρες ποὺ μοῦ πρότειναν ἕνα πιστόλι στὸ στῆθος. Εἶδαν τὴ χλαίνη τοῦ ἀστυνόμου νὰ κρέμεται στὸ χὼλ καὶ ὁ ἕνας ρώτησε: «Πόσοι ἀστυνομικοὶ εἶναι μέσα»; Ἐγὼ τοὺς ἀπάντησα ὅτι εἶναι ἕνας. Μὲ ρώτησαν ποῦ εἶναι καὶ ὅταν τοὺς ἔδειξα τὸ δωμάτιο ὅπου δειπνοῦσαν ὁ ἐφημέριος μὲ τὸν φιλοξενούμενό του, προχώρησαν πρὸς τὸ δωμάτιο, ἄνοιξαν τὴν πόρτα, πυροβόλησαν καὶ ἀμέσως ἔσπευσαν νὰ ἐξαφανισθοῦν».

Ὁ Γκίμπελμαν τραυματίσθηκε θανάσιμα. Ἡ ὑπηρέτρια, ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ποὺ τῆς ἔδειξαν, ἀνεγνώρισε τὸν Λάμπους καὶ τὸν Ντῆτριχ. Οἱ οἰκοδεσπότες ἦταν τόσο θορυβημένοι, ὥστε δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ δώσουν καμμιὰ περιγραφὴ τοῦ δολοφόνου, οὔτε καὶ νὰ τὸν ἀναγνωρίσουν, ἀνάμεσα στὶς φωτογραφίες ποὺ τοὺς ἔδειξαν.

Τὸ ἴδιο βράδυ καὶ περὶ τὴν 21.15 ἡ ὥρα, δύο ἀστυνομικοὶ ποὺ περιπολοῦσαν στὴν ὁδὸ Κάτοβιτς τῆς Ἀϊχενάου, σταμάτησαν τρεῖς ἀγνώστους γιὰ νὰ κάνουν ἐξα-

κρίβωση τῆς ταυτότητός των. Οἱ ἄγνωστοι, τραυμάτισαν τὸν ἕνα ἀστυνομικὸ καὶ ἐξαφανίσθηκαν μέσα στὸ σκοτάδι.

Μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ Γκίμπελμαν, ἡ ἀστυνομία ἔλαβε μιὰ ἀνώνυμη ἐπιστολή, ποὺ ἔλεγε ὅτι οἱ συμμορῖτες Λάμπους, Ντῆτριχ καὶ Μιέρνυ ἐφιλοξενοῦντο ἀπὸ τὴ χήρα ἑνὸς τῶν συμμοριτῶν, τὴ Μαρίκα Συνόβιεκ, ἡ ὁποία εἶχε ἐρωτικοὺς δεσμοὺς μὲ ἕναν ἀπ' αὐτούς. Ὁ ἀνώνυμος ἐπιστολογράφος ἐτόνιζεν ὅτι καὶ ὁ ἴδιος εἶχε διατελέσει ἐρωμένος τῆς Συνόβιεκ καὶ ὅτι ἐγνώριζε προσωπικῶς τοὺς συμμορῖτες.

Ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἔρευνα ἀποδείχθηκε ὅτι οἱ πληροφορίες τοῦ ἀνωνύμου ἐπιστολογράφου ἦσαν ἀληθεῖς, ἀλλὰ δὲν ὁδηγοῦσαν στὴ σύλληψη τῶν συμμοριτῶν. Ὁ ἐπιστολογράφος ἔδινε συνεχῶς πληροφορίες, πότε ὁρισκόταν οἱ συμμορῖτες στὸ σπίτι τῆς χήρας, ἀλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔφθαναν πάντοτε καθυστερημένοι καὶ ἀφοῦ οἱ συμμορῖτες εἶχαν ἐξαφανισθῆ.

Τότε ἡ Ἀστυνομία προέβη στὴ σύλληψη τῆς Συνόβιεκ. Μέσα στὸ σπίτι της βρέθηκαν ἐνδύματα τοῦ Μιέρνυ, ὁπότε ἡ χήρα ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήση ὅτι εἶχε ἐρωτικὲς σχέσεις μαζί του καὶ ὅτι ὁ Μιέρνυ θὰ τὴν παντρευόταν. Τὸ ὅτι ὁ Μιέρνυ, ὁ Λάμπους καὶ ὁ Ντῆτριχ ἦσαν λησταί, τὸ ἀγνοοῦσε. Τότε οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς ἀπεκάλυψαν τὸν πληροφοριοδότη—ἄγνωστο ἐπιστολογράφο. Ἡ Συνόβιεκ, ἀκούοντας τὴν προδοσία τοῦ πρώην ἐραστοῦ της, ἐξεμάνη καὶ ἀνεφώνησε: «Ναί, ἐγὼ τοὺς ἔκρυβα τοὺς συμμορῖτες, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ τοὺς εἰδοποιοῦσε κάθε φορὰ γιὰ τὴν ἐμφάνιση τῆς Ἀστυνομίας ἦταν αὐτός».

Ἡ Συνόβιεκ κατέθεσε καὶ ἄλλα στοιχεῖα εἰς βάρος τοῦ ἀνωνύμου ἐπιστολογράφου, τοῦ ὁποίου τὸ παρελθὸν κάθε ἄλλο παρὰ καθαρὸ ἦταν καὶ ὁ ὁποῖος δούλευε τὴ μιὰ φορὰ γιὰ τοὺς συμμορῖτες καὶ τὴν ἄλλη γιὰ τὴν Ἀστυνομία. Ἡ Ἀστυνομία τὸν συνέλαβε κι' αὐτὸν καὶ ἔτσι ἔθεσε τέρμα στὸ διπλὸ παιγνίδι του.

Στὶς 16—4—40 δύο ἀστυνομικοὶ κατώρθωσαν νὰ συλλάβουν τὸν Μιέρνυ στὴ Γιάννωφ. Εἶχε ἐπάνω του ἕνα πιστόλι τῶν 9 καὶ ὀκτὼ σφαῖρες. Δὲν ἤθελε νὰ ὁμολογήση καὶ ἔλεγε ἀσύστολα ψεύδη, μέχρις ὅτου τοῦ παρουσίασαν συντριπτικὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα. Ἀρνήθηκε ὅμως ὅτι εἶχε λάβει μέρος στὴ δολοφονία τοῦ ἀστυνόμου Γκίμπελμαν.

Ἡ ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία τοῦ Βερολίνου ἀπεφάνθη ὅτι, δύο ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τόπου ἀνευρεθέντες κάλυκας στὸ κέντρο Βόζτοβιτς εἶχαν πυροβοληθῆ μὲ τὸ πιστόλι τοῦ Μιέρνυ.

Περὶ τὴν 23ην ὥραν τῆς 19—4—40, δύο ἔνοπλοι ἐλήστευσαν ἕνα κρεοπώλη στὴ πόλη Γιάννωφ. Οἱ δράστες ἐλύγισαν τὰ σίδερα τοῦ παραθύρου καὶ μπῆκαν μέσα στὸ σπίτι, σήκωσαν τὸν κρεοπώλη ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, τὸν κράτησαν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τοῦ ὅπλου καὶ ἔψαξαν τὸ σπίτι ἐπὶ μία ὥρα περίπου. Φεύγοντας πῆραν μαζί τους περὶ τὰ 1.000 μάρκα.

Ἀπὸ τὶς ἐπιδειχθεῖσες φωτογραφίες καὶ ἀπὸ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ποὺ βρέθηκαν, διαπιστώθηκε καὶ πάλι ἐδῶ ἡ παρουσία τοῦ Λάμπους καὶ τοῦ Ντῆτριχ. Τὰ σκυλιὰ τοῦ κρεοπώλου παρέμειναν ἥρεμα καὶ δὲν γαύγισαν καθόλου. Τὸ ἴδιο εἶχε συμβῆ καὶ μὲ τὸ σκυλὶ τοῦ ἐφημερίου κατὰ τὴ δολοφονία τοῦ Γκίμπελμαν. Ἡ ἀστυνομία δὲν μπόρεσε νὰ δώση μιὰ λογικὴ ἐξήγηση γιὰ τὴ συμπεριφορὰ αὐτὴ τῶν σκυλιῶν.

Μερικὲς ἡμέρες μετὰ τὴν ὡς ἄνω ληστεία, παρουσιάσθηκε στὴν Ἀσφάλεια ὁ κουρέας Γκεόργκ Ντῆτριχ (ἀδελφὸς τοῦ συμμορίτου Ἀλφόνς Ντῆτριχ) καὶ δήλωσε ὅτι θέλει νὰ παραδώση τὸν ἀδελφό του στὰ χέρια τῆς Ἀστυνομίας. Διατηροῦσε ἕνα μικρὸ κουρεῖο στὴ Σόπινιτς καὶ φοβόταν, ὅτι λόγω τῆς δράσεως τοῦ ἀδελφοῦ του, θὰ ἔκλεινε τὸ κατάστημά του.

Ὁ Γκεόργκ ἐξήγησε ὅτι στὶς 24—4—40 θὰ συνηντᾶτο μὲ τὸν ἀδελφό του Ἀλφόνς Ντῆτριχ στὴν ὁδὸ Σλάχτχοφ τῆς Σόπινιτς, γύρω στὶς 21—22 ὥρα. Ὁ ἀδελ-

φός του εἶχε διαλέξει τὸ σημεῖο αὐτό, γιατὶ ἡ ὁδὸς αὐτὴ ἦταν σκοτεινὴ καὶ μόνο ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ εἶχε ἀραιὰ σπίτια. Ὁ ληστὴς δὲν θὰ ὑποψιάζετο τὴν παγίδα.

Στὸ σημεῖο λοιπὸν αὐτὸ ἐστάλησαν 12 ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀσφαλείας. Περὶ τὴν 21.45΄ ὥρα ἐμφανίσθηκαν οἱ δύο ἀδελφοὶ Ντῆτριχ, προερχόμενοι ἀπὸ τὴ Γιάννωφ. Ἕνας ἀστυνομικὸς παρουσιάσθηκε τότε προτείνοντας τὸ πιστόλι του καὶ τοὺς φώναξε νὰ σηκώσουν τὰ χέρια ψηλά. Ὁ Ἄλφὸνς Ντῆτριχ ὅμως πυροβόλησε κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ, χωρὶς νὰ τὸν πετύχῃ, καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν πρὸς τὰ χωράφια.

Τότε οἱ ἄλλοι ἀστυνομικοί, ἀπὸ τὶς καίριες θέσεις τους, ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν, μέχρις ὅτου τὸν τραυμάτισαν θανάσιμα.

Τὴν 21η περίπου ὥρα, τῆς 25—4—40, ὁ Λάμπους εἰσέδυσε στὸ σπίτι ἑνὸς κρεοπώλη στὴ Σόπινιτς, κοντὰ στὴν κατοικία τῆς Συνόβιεκ, ὅπου μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι, ἄδειασε τὸ ταμεῖο καὶ ἀφήρεσε καὶ διάφορα ἀλλαντικά. Ὁ κρεοπώλης ἐγνώριζε προσωπικὰ τὸν Λάμπους. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ὅμως ἐκείνη ὁ ληστὴς αὐτὸς δὲν ξανάκανε τὴν ἐμφάνισή του.

Ὁ Μιέρνυ καταδικάσθηκε σὲ θάνατο καὶ ἐκτελέσθηκε. Ὁ Σαντλόφσκυ καὶ ὁ Πσιοὺκ καταδικάσθηκαν σὲ πέντε χρόνια φυλάκιση. Ὁ Ντέρα δὲν ὁδηγήθηκε στὸ δικαστήριο, γιατὶ ἔπρεπε πρῶτα νὰ ἀναρρώσῃ καὶ σύμφωνα μὲ τὶς γνωματεύσεις τῶν ἰατρῶν, δὲν θὰ ζοῦσε.

Ὁ Ντέρα ὅμως δὲν ἐσκέπτετο τὸν θάνατο. Παρέμεινε ὀκτὼ μῆνες στὸ νοσοκομεῖο, ὅπου ἦταν πάντα εὐδιάθετος. Τὸ παράπονό του ἦταν ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ βαδίσῃ. Τὰ τραυματισμένα πόδια του εἶχαν συρρικνωθῆ. Δὲν πονοῦσε, γελοῦσε, ἔπαιζε χαρτιὰ καὶ διάβαζε βιβλία.

Ἡ κατάστασις τοῦ Ντέρα ἄρχισε νὰ βελτιώνεται, πρᾶγμα ποὺ ἐσήμαινε ὅτι θὰ ὁδηγεῖτο στὸ ἔκτακτο δικαστήριο τῆς Κάτοβιτς γιὰ νὰ ἀπολογηθῆ συμπληρωματικῶς. Ἀκριβῶς τὴν παραμονὴ τῆς παρουσιάσεώς του στὸ δικαστήριο, ὁ Ντέρα ἀπέδρασε ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο. Τὸ κρεβάτι του βρισκόταν σ᾽ ἕνα μοναχικὸ θάλαμο καὶ ἔτσι ἡ ἀπόδρασίς του ἀνακαλύφθηκε τὸ πρωί. Οἱ γιατροὶ καὶ οἱ νοσοκόμες δὲν μποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν τὸ πῶς κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ. Ἀπαγωγὴ τοῦ Ντέρα ἀπὸ τοὺς συνεργάτες του ἀπεκλείετο, γιατὶ ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Λάμπους, εἶχαν συλληφθῆ ἢ φονευθῆ.

Ἐρευνήθηκαν τὰ σπίτια τῶν συγγενῶν του, γιατὶ ὑπῆρχε ὑποψία ὅτι, κάποιος ἀπ᾽ αὐτοὺς ἔπρεπε νὰ τὸν κρύβῃ. Τελευταῖα ἐρευνήθηκε τὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ντέρα, ἐκεῖ δηλαδὴ ποὺ εἶχε συλληφθῆ τὴν προηγούμενη φορά. Στὸ μπουφὲ τῆς κουζίνας βρέθηκε μιὰ σημείωσις ποὺ ἔγραφε: «Βρίσκομαι στὴν καλύβα τοῦ κεραμουργείου τῆς Γιάννωφ. Φέρε μου ἕνα κουστούμι. Βίκτωρ».

Μέσα στὴν καλύβα τοῦ κεραμουργείου, ποὺ ἦταν ἡ κατοικία τοῦ φύλακος, πεσμένος κατάχαμα, βρισκόταν ὁ Ντέρα, φορώντας ἀκόμα τὶς πιτζάμες τοῦ νοσοκομείου.

Ὅταν εἶδε τοὺς ἀστυνομικοὺς εἶπε. «Στάθηκα ἄτυχος. Τουλάχιστον ὅμως δὲν πρόκειται νὰ πάω σήμερα στὸ δικαστήριο». Ὅταν τὸν ρώτησαν, πῶς κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ, ἀπάντησε: «Εἶχα κλέψει ἀπὸ τὴν τσέπη τῆς ποδιᾶς τῆς νοσοκόμου τὸ πόμολο καὶ ἔτσι μπόρεσα νὰ ἀνοίξω κατὰ τὴ νύκτα τὴν πόρτα τοῦ θαλάμου μου. Ἤθελα νὰ ξεπλύνω τὴν ντροπὴ ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου, πέφτοντας μπροστὰ σὲ ἕνα τραῖνο, καὶ νὰ σκοτωθῶ».

Κατάπληξη προκάλεσε τὸ κουράγιο τοῦ Ντέρα, ποὺ μόνο μὲ τὴ δύναμη τῶν χεριῶν του, σύρθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο καὶ διήνυσε ἀπόσταση ἑνὸς χιλιομέτρου. Στὸ φύλακα τοῦ κεραμουργείου δικαιολογήθηκε ὅτι εἶχε παίξει χαρτιὰ καὶ εἶχε χάσει τὰ ροῦχα του. Τὸν παρεκάλεσε νὰ γράψῃ καὶ νὰ φέρῃ τὸ σημείωμα στὴν ἀδελφή του.

Ὁ Ντέρα ὁδηγήθηκε καὶ πάλι στὶς φυλακὲς καὶ μερικὲς ἡμέρες ἀργότερα στὸ δικαστήριο. Τὰ ὁμολόγησε ὅλα, χωρὶς νὰ δείξῃ τὴν παραμικρὴ μεταμέλεια. Ὅταν

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

«ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ»

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

- **ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙ — Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ — Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ.**
- **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗΣ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΜ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΝ**

Ἕνας φίλος ἀναγνώστης ἀπὸ τὰ Πατήσια μᾶς ἔστειλε ἕνα πάρα πολὺ ἐνδιαφέρον γράμμα, ποὺ ἀναφέρεται σὲ μιὰ σκηνὴ ποὺ παρηκολούθησε στὸν Ἅγιο Λουκᾶ Πατησίων, μὲ ἥρωες ἕνα παιδὶ κι' ἕνα Ἀστυφύλακα. Ἐσωκλείει, μάλιστα, μέσα στὸ γράμμα του καὶ μιὰ πολὺ χαρακτηριστικὴ φωτογραφία, παρμένη ἀπὸ τὸν ἴδιο ἐπὶ τόπου. Τὸ γράμμα αὐτὸ καὶ ἡ φωτογραφία μᾶς ἔκαναν ξεχωριστὴ ἐντύπωση καὶ μᾶς ὑποχρεώνουν ν' ἀφιερώσουμε τὸ σημερινό μας σημείωμα σ' ἕνα πάρα πολὺ ἐνδιαφέρον κοινωνικὸ θέμα: Τὸ θέμα: «ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙ».

Ἡ φωτογραφία παριστάνει ἕνα Ἀστυφύλακα ποὺ κρατεῖ στὰ χέρια του στοργικὰ ἕνα δεκάχρονο ἀγοράκι. Τὸ κτυπητὸ σημάδι της εἶναι ἡ ἔκφραση στοργῆς τοῦ Ἀστυφύλακος καὶ τὸ βλέμμα ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ παιδιοῦ. Ἡ ὑπόθεση δὲν εἶναι βέβαια συνταρακτική. Ἕνα παιδὶ ἔπαιζε μὲ μιὰ σφεντόνα καὶ κτύπησε κατὰ λάθος μὲ μιὰ πέτρα ἕνα Ἀστυφύλακα στὸ χέρι, ποὺ φαίνεται ὅτι πόνεσε πολύ. Μά, παρὰ τὸν πόνο του, δὲν ἔδειξε θυμὸ ἢ ταραχή. Γύρισε μονάχα κατὰ τὸ παιδὶ καὶ τοῦ εἶπε: «Δὲν εἶναι καλὰ παιχνίδια αὐτά, παιδί μου. Πρόσεξε. Μπορεῖ μὲ τὴν πέτρα νὰ κτυπήσῃς κάποιον σοβαρά». Τὸ παιδὶ δὲν κατάλαβε τὰ λόγια του, φοβήθηκε καὶ τὤβαλε στὰ πόδια. Λίγα μέτρα, ὅμως, πιὸ κεῖ σκόνταψε κι' ἔπεσε κάτω. Ἔτρεξε τότε ὁ Ἀστυφύλακας, τὸ πῆρε στὰ χέρια του, τὸ ὡδήγησε σ' ἕνα γειτονικὸ ζαχαροπλαστεῖο τὸ κέρασε ἕνα παγωτὸ καὶ ὕστερα τὸ ὡδήγησε στὸ σπίτι του καὶ τὸ παρέδωσε στοὺς γονεῖς του, κάνοντας εὐγενέστατα τὸ σχῆμα.

Λυπούμεθα γιατὶ δὲν μποροῦμε νὰ δημοσιεύσουμε αὐτὴν τὴν φωτογραφία, μιὰ καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιθυμία τοῦ πατέρα τοῦ παιδιοῦ. Ἀντιγράφουμε ὅμως τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀναγνώστου μας: «Τὰ Ἀστυνομικὰ ὄργανα εἶναι καλοὶ φίλοι τῶν παιδιῶν»...

Ἀστυνομία καὶ Παιδί... Πελώριο καὶ πάρα πολὺ σοβαρὸ κοινωνικὸ πρόβλημα. Ἀπὸ τὴ λύση του ἐξαρτῶνται ἕνα σωρὸ πράγματα. Γιατὶ τὸ παιδὶ δὲν εἶναι μονάχα τὸ διπήθαμο ἀνθρωπάκι, ποὺ μᾶς κάνει νὰ γελᾶμε καὶ μᾶς ξεκουράζει μὲ τὰ λόγια καὶ τὶς κωμικὲς γκριμάτσες του. Δὲν εἶναι μονάχα ἡ προέκταση τοῦ ἑαυ-

---

ἐξεδόθη ἡ θανατικὴ ἀπόφασις, ἀπάντησε γελώντας! «Εὐχαριστῶ». Ὁ ἐφημέριος τῆς Μπίρκεντάλ, ποὺ παρευρίσκετο ὡς μάρτυς, πλησίασε τὸν Ντέρα στὸ ἐδώλιο καὶ τὸν ρώτησε ἐὰν ἤθελε νὰ ἐξομολογηθῇ.

Ὁ Ντέρα τότε τοῦ ἀπάντησε: «Ἐγὼ νὰ ἐξομολογηθῶ σὲ σᾶς; Καὶ οἱ δυό μας εἴμαστε τὸ ἴδιο. Καὶ σὺ εἶσαι ληστής. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι ἐσὺ παίρνεις τὰ χρήματα τοῦ κόσμου μὲ τὸ δίσκο τῶν ἐράνων, ἐνῶ ἐγὼ τὰ παίρνω μὲ τὸ πιστόλι».

Ὁ Ντέρα ἐκτελέσθηκε.

Ὅπως ἐξακριβώθηκε ἀπὸ θετικὲς πηγές, ὁ ἐξαφανισθεὶς Λάμπους, ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του ξανὰ στὴ Σόπινιτς τὸ 1947 καὶ μαζὶ μὲ τὸν ἀφεθέντα ἐλεύθερο ἀδελφό του, ἀναστάτωσε καὶ πάλι τὴν περιοχή.

τοῦ μας, ποὺ κολακεύει τὸν ἐγωϊσμό μας. Εἶναι τὸ Μέλλον. Εἶναι τὸ Α ὔ ρ ι ο. Εἶναι ὁ αὐριανὸς δάσκαλος, ὁ στρατιωτικός, ὁ πολιτικός, ὁ ἐπιστήμων, ὁ βιοτέχνης, ὁ ναυτικός, ὁ ἔμπορος. Εἶνα ἡ συνέχεια τῆς ἴδιας τῆς ἀτέλειωτης γραμμῆς πάνω στὴν ὁποίαν βαδίζει ἡ φυλή μας. Εἶναι τὸ χέρι ποὺ περιμένει νὰ πάρῃ ἀπὸ μᾶς τὴν κοινωνικὴ σκυτάλη, γιὰ νὰ τὴ φέρῃ στὰ ἐγγόνια μας καὶ στὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν του. Εἶναι ἕνα σοβαρὸ πρόβλημα.

Πολίτης εἶναι καὶ τὸ παιδί. Μὲ καθήκοντα καὶ μὲ δικαιώματα. Ἔχει δικαίωμα νὰ μαθαίνῃ, νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀλήθεια, νὰ ψηλαφίζῃ — ἔστω καὶ μὲ ἐπιπόλαιο βλέμμα — τὰ γεγονότα καὶ τὶς καταστάσεις. Ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικῆ μιὰ θέση κάτω ἀπὸ τὸν κοινωνικὸ ἥλιο. Μιὰ θέση, ὄχι γελωτοποιοῦ, ἀλλὰ π ο λ ί τ ο υ.

Μαθητὴς εἶναι, ἐρευνητής. Μύστης τῶν μεγάλων ἰδεῶν οἱ ὁποῖες ἔχουν γίνει πιὰ βιώματα στοὺς γονεῖς του. Καί, μελετώντας, μοχθεῖ. Καὶ μὲ τὸ μόχθο του προάγεται ἡ κοινωνία. Λύνει προβλήματα, ποὺ ἴσως πολλοὶ μεγάλοι δὲν μποροῦν νὰ τὰ λύσουν. Σπουδάζει χώρους καὶ λαούς, ποὺ ἴσως δὲν τοὺς γνώρισαν οἱ πατέρες του. Ἔχει τὴ σοβαρότητα τοῦ πνευματικοῦ ὑπηρέτου τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐργάτης εἶναι. Πόσα παιδιὰ δὲν ἐργάζονται στὸν τόπο μας! Πόσοι μικροὶ ἥρωες ὁλόγυρά μας, ποὺ τρῶνε τὸ ψωμάκι τους μὲ τὸν ἱδρώτα τοῦ προσώπου τους! Ἡ νομοθεσία, μέσα στὶς ἀτέλειωτες σελίδες της, ἔχει ἀφιερώσει λίγο χῶρο καὶ γιὰ τὸ παιδί, τὸ παιδὶ ποὺ ἐργάζεται. Δὲν τὸ βλέπει σὰν παιχνίδι. Σὰν κοινωνικὴ μονάδα ποὺ παράγει ἔργο, τὸ ἀντιμετωπίζει. Καὶ μὲ πολὺ σοβαρότητα μάλιστα.

Εἶναι πεζός. Κυκλοφορεῖ. Ὑπόκειται στοὺς ἴδιους κινδύνους. Γιατί ὄχι καὶ ὁ ὁδηγός; Μὲ τὸ ποδήλατό του, ἀκόμα καὶ μὲ τὸ παιδικὸ αὐτοκίνητο. Οἱ κυκλοφοριακὲς διατάξεις δὲν τὸ ἐξαιροῦν. Ἴσα - ἴσα τοῦ δίνουν μιὰ προτεραιότητα. Καὶ τὰ ὄργανα τῆς Τροχαίας ἀδιάκοπα στέκουν κοντά του.

Αὐτὸ εἶναι τὸ παιδὶ σὲ γενικὲς γραμμές, μέσα στὰ πλαίσια τοῦ Νόμου καὶ τῆς Βιοπάλης. Δύναμη εἶναι. Καὶ ἐλπίδα. Καὶ ἐγγύηση ὅτι τὸ Αὔριο θἄναι πιὸ καλὸ ἀπὸ τὸ Χθές.

Μά, νά καὶ μερικὲς σκοῦρες πινελλιὲς μέσα στὸν χαρούμενο καὶ δημιουργικὸ παιδικὸ πίνακα. Ἡ παιδικὴ ἐγκληματικότης. Καὶ συνάζονται σοφοὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου κάθε τόσο καὶ λιγάκι, γιὰ νὰ ὁροῦν τὴ ρίζα τοῦ κακοῦ. Καὶ παίρνουν παραδείγματα ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ζωή, καὶ φτιάχνουν στατιστικές, καὶ ἐρευνοῦν, καὶ ἀνταλλάσσουν γνῶμες. Παιδιὰ ποὺ σκότωσαν, ποὺ τραυμάτισαν, ποὺ ἔκλεψαν, ποὺ διέφθειραν, ποὺ εἰρωνεύονται τοὺς δυστυχισμένους, ποὺ μισοῦν τὴν κοινωνία, ποὺ σπᾶνε ἠλεκτρικοὺς λαμπτῆρες μὲ πέτρες, ποὺ ρίχνουν γιαούρτι σὲ γυναῖκες... Παιδιὰ ποὺ ἔχουν σκληρὸ βλέμμα καὶ παρδαλὸ ντύσιμο. Παιδιὰ ποὺ καπνίζουν καὶ συχνάζουν σὲ ὕποπτα κέντρα.

Μὴ παραξενεύεσαι, καλέ μου φίλε ἀναγνώστη, μ᾽ αὐτὰ ποὺ διαβάζεις. Δὲν ὠφελεῖ τὴν κοινωνία ἐκεῖνος ποὺ κρύβει τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ τὴν ξεσκεπάζει. Καὶ λένε οἱ σοφοί: «Νά τί φταίει. Ὁ κινηματογράφος μὲ τὶς κτυπητὲς σκηνὲς δολοφονίας, μὲ τὰ ζωηρὰ χρώματα τῆς ἁμαρτίας, μὲ τὶς ἐρωτικὲς πόζες τῆς διαφθορᾶς. Φταίει τὸ κακὸ βιβλίο ποὺ ἐξάπτει τὴν φαντασία, ποὺ ἀποχαυνώνει, ποὺ δηλητηριάζει τὴν ἀθώα παιδικὴ ψυχή. Φταίει ὁ κακὸς φίλος ποὺ μολύνει, ποὺ προσβάλλει, ποὺ διαστρέφει. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ἐχθροὶ τῶν παιδιῶν σας. Κηρύξατέ τους τὸν πόλεμο».

Αὐτὰ λένε οἱ σοφοί. Καὶ ἔχουν δίκιο. Καὶ βέβαια φταῖνε ὅλα αὐτά. Μά, φταίει καὶ κάτι ἄλλο. Ἀστυνομικοὶ εἴμαστε ἐμεῖς, καί, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἀντιμαχόμενες θεωρίες, βλέπουμε ἀδιάκοπα τὸ παιδὶ νὰ παρεκτρέπεται. Τὸ πιάνουμε, τὸ νουθετοῦμε, κάνουμε προανάκριση, καλοῦμε τοὺς γονεῖς του καὶ προσπαθοῦμε μὲ ὁποιονδήποτε τρόπο νὰ ἐλαττώσουμε τὶς συνέπειες τῆς παρεκτροπῆς. Μόλις ὅμως τελειώσῃ μιὰ ὑπόθεση, νὰ μιὰ ἄλλη. Καὶ πάλι ἕνα παιδί. Μέσα σ᾽ αὐτόν, λοιπόν, τὸν ἀδιά-

κοπο ἀγώνα μας ἀποκτήσαμε μιὰ πεῖρα. Σκληρὴ πεῖρα. Καὶ νά τί ἔχουμε κι' ἐμεῖς νὰ ποῦμε. Οἱ γονεῖς εἶναι συνήθως ὑπεύθυνοι γιὰ τῶν παιδιῶν τους τὶς πράξεις. Οἱ γονεῖς ποὺ δὲν μεταλαμπαδεύουν στὴν ἀθῶα παιδικὴ ψυχὴ τὰ θεῖα διδάγματα τῆς Θρησκείας μας, ποὺ δὲν φυτεύουν μέσα τους σὰν ἱερὴ παρακαταθήκη τίς ἐθνικές μας παραδόσεις, ποὺ δὲν γεμίζουν ὅλο τὸ χῶρο τῆς καρδιᾶς τους μὲ τὰ θεῖα νάματα τῆς πανέμορφης οἰκογενειακῆς ζωῆς, ποὺ δὲν δείχνουν ἐνδιαφέρον, ποὺ παραχωροῦν ἀχαλίνωτη ἐλευθερία, ποὺ γελοῦν ὅταν πρέπει νὰ κλαύσουν καὶ μελαγχολοῦν ὅταν πρέπει νὰ χαροῦν.

Νὰ τὰ ποῦμε πιὸ συγκεκριμμένα. Τὸ παιδὶ εἶναι πέντε ἐτῶν. Κι' ὅμως ἡ μαμά του λέει ὅτι μόλις μπῆκε στὰ τέσσαρα. Αὐτὸ συνηθίζει τὸ παιδὶ νὰ λέη ψέμματα καὶ νὰ ὑποκρίνεται. Τὸ παιδὶ κάθεται στὸ λεωφορεῖο, βλέπει ἕνα γέροντα καὶ κάνει νὰ σηκωθῆ. Τὸ ἀγριοκυττάζει ἡ μαμά του καὶ τὸ μαλώνει. Ἔτσι τὸ μαθαίνει νὰ μὴ σέβεται τοὺς ἡλικιωμένους, Τὸ παιδὶ ἔμεινε στὴν ἴδια τάξη καὶ κλαίει. Ἡ μαμὰ ταράσσεται καὶ τὸ χαϊδεύει καὶ τοῦ λέει πὼς δὲν ἔκανε κανένα κακό. Κι' ὕστερα τὰ βάζει μὲ τὸ δάσκαλό του ποὺ τὸ ἀδίκησε. Ἔτσι τὸ μαθαίνει ν' ἀποφεύγη τὶς εὐθύνες καὶ νὰ εἶναι μεμψίμοιρο. Τὸ παιδὶ τσακώθηκε μὲ ἕνα ἄλλο παιδὶ τῆς γειτονιᾶς. Κι' ἐνῶ φταίει, τρέχει στὴν μαμά του κι' ἀραδιάζει ἕνα σωρὸ ψέμματα. Βγαίνει ἐκείνη τότε στὴν πόρτα καὶ ἁρπάζεται μὲ τὴ γειτόνισσα. Ἔτσι τὸ παιδὶ μαθαίνει νὰ λέη ψέμματα καὶ νὰ καταφεύγη σὲ πλάγια μέσα γιὰ νὰ ἐπιβληθῆ στοὺς συνανθρώπους του. Τὸ παιδὶ ζητάει τὸ ρολόϊ ἑνὸς ἐπισκέπτη καὶ κτυπάει τὰ πόδια του καὶ χαλάει τὸν κόσμο. Καὶ ἡ μαμὰ ἐπεμβαίνει: «Καλέ, δῶστε τὸ ρολόϊ σας γιὰ λίγο, γιατὶ δὲν πρόκειται νὰ βροῦμε ἡσυχία». Ἔτσι κολακεύει τὸν ἐγωϊσμὸ τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ μεταβάλλει σ' ἕνα μικρὸ τύραννο, ποὺ θὰ γίνη αὔριο τύραννος καὶ τῶν φίλων του, τῶν ὑφισταμένων του, τῶν συνανθρώπων του. Τὸ παιδὶ δὲν θέλει νὰ φάη. Καὶ κάθεται ὁ κουρασμένος πατέρας του καὶ κάνει τὸν καραγκιόζη, καὶ κτυπᾶ κατσαρόλες καὶ χορεύει, γιὰ νὰ φάη ὁ κανακάρης του. Οἱ γονεῖς του ἔχουν στήσει ἕνα τρικούβερτο καυγᾶ. Κι' ἐνῶ τὸ παιδὶ στέκει ἐκεῖ κοντὰ κι' ἀκούει, ἀνταλλάσσουν φράσεις βάρβαρες, ποὺ σκοτώνουν τὸ ἰδανικὸ τῆς οἰκογενείας μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ. Ἡ μαμὰ φεύγει βιαστικὴ τὸ βράδυ γιὰ νὰ παίξη χαρτιά. Καὶ κλειδώνει τὸ παιδὶ στὸ σπίτι. Καὶ τὸ ἐμπιστεύεται στὶς φροντίδες τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ αἴσθημα τῆς ἐγκαταλείψεως γεννιέται ἐπικίνδυνα μέσα στὸ παιδί, ποὺ διάζεται νὰ μεγαλώση, γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ. Μαλλώνει ἡ μητέρα τὸ παιδί. Ἐπεμβαίνει ὁ πατέρας. Τὸ χαϊδεύει καὶ τὰ βάζει μὲ τὴ γυναῖκα του. Πόσο θλιβερὲς σκηνές!!!

Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι μικροπράγματα. Εἶναι δηλητηριασμένοι σπόροι ἀπὸ τοὺς ὁποίους κάποτε θὰ ξεπηδήση τὸ τέρας τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος...

Τί ὠφελεῖ ἂν ὕστερα μαζευτοῦμε ὅλοι μαζὶ καὶ ἀρχίσουμε νὰ συζητοῦμε μὲ ποιό τρόπο θὰ καταστείλουμε τὸ κακό; Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ τὸ προλάβουμε. Ὁ σκοπὸς εἶναι ν' ἀνησυχήσουμε, νὰ καταλάβουμε πόσο βαρειὰ εἶναι ἡ εὐθύνη μας. Πρέπει νὰ δοῦμε τὸ παιδὶ ὄχι σὰν παιχνίδι, μὰ σὰν θεμέλιο τῆς ζωῆς μας, τῆς τωρινῆς, τῆς αὐριανῆς. Τὸ σύνθημα τοῦ ἀγώνα ἔχει δοθῆ. Ἂς ἑνωθοῦμε γιὰ νὰ προλάβουμε τὸ κακό, πρὶν ἢ εἶναι πιὰ πολὺ ἀργά.

*
**

Ἡ στήλη αὐτὴ ἔχει μιὰ πολὺ μεγάλη ἱκανοποίηση. Τὴν ἱκανοποίηση ὅτι οἱ ἀπόψεις της υἱοθετήθηκαν ἀπὸ κορυφαίους πνευματικοὺς ἡγέτες τοῦ τόπου μας, ποὺ ἔσπευσαν νὰ ἑνώσουν τὴν πολύτιμη πεῖρα τους καὶ τὴ σοφία τους στὴν προσπάθεια αὐτὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Κανεὶς δὲν μᾶς ἀρνήθηκε τὴν βοήθειά του. Καὶ αὐτὴ ἡ ἠθικὴ συμπαράσταση τῶν πιὸ ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς κοινω-

νίας μας, δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις γιὰ μιὰ ἀποδοτικὴ προσφορὰ στὸ ταραγμένο παιδὶ τῆς ἐποχῆς μας.

Οἱ ἀναγνῶστες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ διαβάσουν τὶς γνῶμες τῶν εἰδικῶν, μὲ τοὺς ὁποίους εἴχαμε χαρακτηριστικὲς συνομιλίες πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

*
**

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἀπευθυνθήκαμε σ' ἕνα ἔμπειρο καὶ ἐκλεκτὸ ἐπιστήμονα τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη εἶναι ξεχωριστὰ βαρύνουσα, γιατὶ ὁ τομέας του εἶναι ὁ πιὸ νευραλγικὸς στὴν ἐποχή μας. Πρόκειται γιὰ τὸν Καθηγητὴ τῆς Νευρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς κ. Κων. Κωνσταντινίδην. Τὸ ὄνομά του εἶναι διεθνῶς γνωστὸ καὶ ἡ συμμετοχή του στὴν ἐρευνά μας εἶναι ἰδιαιτέρως τιμητική.

Ὅλοι παραδέχονται πὼς τὸ σημερινὸ δρᾶμα τῆς νεότητος εἶναι κυρίως ψυχολογικό. Πρὶν ἐκδηλωθῆ ἡ παράνομη συμπεριφορὰ τοῦ παραστρατημένου παιδιοῦ, ἔχει δημιουργηθῆ μέσα στὸν κόσμο τῆς ψυχῆς του μιὰ νοσηρὴ κατάσταση. Αὐτὴ εἶναι ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ. Καὶ γι' αὐτὸ περισσότερο ἔγκυρη εἶναι ἡ γνώμη ἑνὸς ψυχιάτρου ποὺ μπορεῖ νὰ κάνῃ τὴ σωστὴ διάγνωση καὶ νὰ ὑποδείξῃ τρόπους θεραπείας. Καὶ ὁ κ. Κωνσταντινίδης εἶναι τὸ πιὸ ἁρμόδιο πρόσωπο, γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τῆς παράξενης ψυχολογίας τοῦ σημερινοῦ παιδιοῦ.

Ὁ Καθηγητὴς τῆς Νευρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς κ. Κωνσταντῖνος Δημ. Κωνσταντινίδης, κατάγεται ἀπὸ τὸ Πολύδροσον Παρνασίδος. Ἐφοίτησε στὸ Γυμνάσιο Λαμίας καὶ ἔπειτα ἐνεγράφη στὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν, ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια, μετεγράφη στὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ τοῦ Βερολίνου τῆς Γερμανίας, ὅπου ἐπεράτωσε τὶς σπουδές του στὴν ἰατρική. Ἀναγορεύθηκε μάλιστα διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Βερολίνου, ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ διαδικασία. Εἰδικεύθηκε στὴ συνέχεια στὴν Νευρολογία καὶ Ψυχιατρική.

Ὅταν ἐπανῆλθε στὴν Ἑλλάδα διωρίσθηκε ἰατρὸς τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Ἀθηνῶν καὶ μετὰ Ὑποδιευθυντὴς αὐτοῦ. Ἀργότερα ἔγινε ἐπιστημονικὸς διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου αὐτοῦ, καὶ τώρα ἐπίτιμος διευθυντὴς αὐτοῦ. Τὸ 1936 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ὑφηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς καὶ τὸ 1947 ἔκτακτος Καθηγητής. Διδάσκει ὡς Καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, στὴ Σχολὴ Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν καὶ Νοσοκόμων, στὴ Σχολὴ Κοινωνικῶν Λειτουργῶν τῆς Ἑταιρείας Ἀνηλίκων στὸ Κέντρον Ἀεροπορικῆς Ἰατρικῆς κ.λ.π.

Ὁ κ. Καθηγητὴς εἶναι Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν ἐπὶ πολλὲς δεκαετηρίδες. Διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Νευρολογικῆς καὶ Ψυχιατρικῆς Ἑταιρείας. Ἐπίσης εἶναι Ἀντιπρόεδρος τῆς Πανελληνίου Σταυροφορίας ἐναντίον τοῦ Ἀλκοολισμοῦ, μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πλείστων ἄλλων ἐπιστημονικοῦ καὶ κοινωνικοῦ σκοποῦ ὀργανώσεων κ.λ.π.

Ὁ κ. Κωνσταντινίδης ἵδρυσε καὶ εἶναι Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Φίλων τοῦ Ἁγίου Ὄρους, εἶναι Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχολογικῆς Ἑταιρείας, μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Εὐγονικῆς Ἑταιρείας κ.λ.π.

Ἔχει συγγράψει 115 ἐπιστημονικὲς ἐργασίες (βιβλία καὶ διατριβές), νευρολογικοῦ, ψυχιατρικοῦ, κοινωνικοῦ, παιδαγωγικοῦ, ἐγκληματολογικοῦ καὶ φιλοσοφικοῦ περιεχομένου. Ἔχει δώσει ἀμέτρητες διαλέξεις, προσκαλούμενος ἀπὸ διαφό-

ρους συλλόγους καὶ ὀργανώσεις, καὶ ἔχει ἀναπτύξει ἀξιόλογη φιλανθρωπικὴ δράση.

Σὲ κάθε μεγάλη δίκη ὁ κ. Καθηγητὴς καλεῖται νὰ βοηθήσῃ τὸ ἔργο τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, σὰν πραγματογνώμων. Ἡ ἐπιστημονικὴ μαρτυρία του εἶναι πάντα ἕνα γεγονὸς μεγάλης σημασίας.

Ὁ κ. Καθηγητὴς δὲν εἶναι μονάχα μιὰ ἐξέχουσα ἐπιστημονικὴ φυσιογνωμία. Εἶναι, πρῶτα ἀπ' ὅλα, ἕνας φωτισμένος ἄνθρωπος, μειλίχιος, εὐγενικός, καλόκαρδος, εὐπροσήγορος. Ἕνας καλὸς Χριστιανός, ποὺ ὁ κάθε λόγος του καὶ ἡ κάθε πρᾶξη του ὑπηρετοῦν τὴν ἐντολὴ τῆς Ἀγάπης. Ποιός ἀπ' τοὺς μαθητές του στὴ Σχολὴ τῶν Ὑπαστυνόμων δὲν θυμᾶται μὲ συγκίνηση τὰ σοφά του λόγια, τὴν καλωσύνη του, τὶς πατρικὲς συμβουλές του!!!

*
**

Τὸν κ. Καθηγητὴ τὸν ἐπισκεφθήκαμε στὸ σπίτι του. Μᾶς ὑποδέχτηκε μὲ τὴ δική του ἀρχοντικὴ εὐγένεια καὶ βρῆκε νὰ πῇ ἕνα σωρὸ ἐνθουσιώδη λόγια γιὰ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καὶ γιὰ τὴν ἔρευνά μας αὐτή, ποὺ τὴν ἐπήνεσε ἀνεπιφύλακτα. Ὕστερα τέθηκε πρόθυμα στὴ διάθεσή μας, ἀπαντώντας στὰ ἐρωτήματά μας ἀμέσως.

Μεταφέρουμε ἐδῶ τὴ συνέντευξή του ὅπως ἀκριβῶς μετεδόθη ἀπὸ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἐρώτησις:

«— Κύριε Καθηγητά, σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμότατα γιὰ τὴν καλωσύνη σας νὰ λάβετε μέρος στὴν ἔρευνά μας αὐτή, ποὺ ἔχει σὰν ἀντικείμενο τὸ παιδὶ καὶ τὰ προβλήματά του. Θέλαμε, λοιπόν, κατ' ἀρχὴν νὰ σᾶς παρακαλέσουμε νὰ μᾶς πῆτε τὴ γνώμη σας γι' αὐτή μας τὴν προσπάθεια».

Ἀπάντησις:

«— Ἡ ἀπασχόλησις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων, μὲ τὸ θέμα τοῦ Παιδιοῦ καὶ τοῦ νεαροῦ ἀτόμου, εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου. Ὅπως εἶναι γνωστὸν τὸ παιδὶ ἔχει τοποθετηθῆ ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς κοινωνίας. Ἐπομένως εἶναι εὔλογον καὶ δικαιολογημένον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὸ παιδί, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τὸ παιδὶ ἔχει ἀποτελέσει πρόβλημα μεγάλης κοινωνικῆς καὶ ἰατρικῆς σημασίας. Τοιοῦτον πρόβλημα δὲν ὑπῆρχεν εἰς προγενεστέρας ἐποχάς, τουλάχιστον εἰς τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν βαθμὸν ὅπως σήμερον. Ὀρθῶς λοιπόν, τὸ παιδὶ ἔχει ἐπισύρει τὴν πλήρους ἀνησυχίας προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος».

Ἐρώτησις:

«— Τὰ σημερινὰ παιδιὰ παρουσιάζουν —κατὰ τὴν γνώμην σας— κάποιαν κοινωνικὴν ἰδιομορφίαν;».

Ἀπάντησις:

«— Ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι τὰ σημερινὰ παιδιὰ παρουσιάζουν συχνότερον ψυχικὰς ἀνωμαλίας, δυσχέρειαν εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν, δυσπροσαρμοστότητα καὶ πλέον συχνὰς κοινωνικὰς παραστρατήσεις καὶ ἀντικοινωνικὰς ἐκδηλώσεις. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἀποτελοῦν θέμα καὶ πρόβλημα ψυχολογικόν, ψυχιατρικὸν καὶ κοινωνικόν. Δηλαδή, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, παθολογικὸν κοινωνικὸν φαινόμενον. Δὲν θέλω, βέβαια, μὲ τοῦτο νὰ πῶ ὅτι ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ παιδιὰ παρουσιάζουν τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἀλλὰ ὅτι ἡ ἀναλογία αὐτῶν ποὺ παρουσιάζουν τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι μεγαλυτέρα σήμερον».

Ἐρώτησις:

«— Ποῖα τὰ βαθύτερα αἴτια τοῦ φαινομένου τούτου, Κύριε Καθηγητά;»

Ἀπάντησις:

«— Τὰ αἴτια τοῦ ψυχοκοινωνικοῦ τούτου φαινομένου εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα.

Πρέπει δὲ γενικῶς ν' ἀναζητηθοῦν εἰς τὴν διαφορετικὴν διαμόρφωσιν τῆς σημερινῆς κοινωνίας, καὶ τοὺς νέους ὅρους ζωῆς καὶ διαβιώσεως τῶν ἀνθρώπων, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων εἶναι δυσμενεῖς διὰ τὴν ὁμαλὴν ψυχικὴν διάθεσιν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ παιδιοῦ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀναμφιβόλως βλάπτουν τὸ παιδὶ ἀπὸ ψυχικῆς ἀπόψεως. Οἱ κυριώτεροι ἐπιβλαβεῖς παράγοντες εἶναι: οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν κακουχίαι, ὁ ὑποσιτισμός, ἡ ἀστυφιλία, ἡ κακὴ οἰκογενειακὴ κατάστασις καὶ ἡ χαλάρωσις τῆς οἰκογενείας, ἡ ἐσφαλμένη διαπαιδαγώγησις ἢ ἡ ἔλλειψις διαπαιδαγωγήσεως, ἡ τάσις πρὸς τὸ νεωτερίζειν, ἡ πρόωρος ἀπελευθέρωσις τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὴν κηδεμονίαν τῶν γονέων, ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς καὶ ἡ ἀπασχόλησις αὐτῆς ἔξω τοῦ οἴκου ὥστε νὰ παραμελῇ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων της, ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν θρησκείαν, ἡ πρόωρος ἐργασία τοῦ ἀνηλίκου ἔξω τῆς οἰκίας, ἡ ἀνεργία καὶ ἡ πτωχεία τῶν γονέων, διὰ νὰ μνημονεύσωμεν μόνον τοὺς κυριωτέρους. Γενικώτερα, δυνάμεθα νὰ ποῦμε ὅτι τὸ καθολικὸν πνεῦμα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς εἶναι ὡς πρὸς πολλὰ σημεῖα φθοροποιὸν διὰ τὴν ψυχὴν τῶν παιδιῶν».

Ἐρώτησις:

«— Τί ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο, Κύριε Καθηγητά, ποὺ πρέπει ἰδιαιτέρως ν' ἀνησυχήσῃ τὸ Κράτος καὶ τοὺς γονεῖς,»

Ἀπάντησις:

«— Ἰδιαιτέρως ἀνησυχαστικὸν εἶναι ὅτι τὰ παιδιὰ διαπαιδαγωγοῦνται χωρὶς ἰδανικὰ τὰ ὁποῖα νὰ περιέχουν πραγματικὰς πνευματικὰς ἀξίας».

Ἐρώτησις:

«— Τί θὰ ἔχετε νὰ μᾶς πῆτε, Κύριε Καθηγητά, διὰ τὰ σημερινὰ μέσα ψυχαγωγίας τῶν παιδιῶν; Εἰδικώτερον δὲ διὰ τὸν Κινηματογράφον καὶ τὴν Μουσικήν;»

Ἀπάντησις:

«— Πολλὰ ἀπὸ τὰ σημερινὰ μέσα ψυχαγωγίας κάθε ἄλλο παρὰ ἠθικοπλαστικῶς ἐπιδροῦν ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ. Ἰδίως ὁ ἄσεμνος κινηματογράφος καθοδηγεῖ τὰ παιδιὰ εἰς τὸν πρόωρον σεξουαλισμὸν καὶ τὴν σεξουαλικὴν ἀνηθικότητα, αἱ δὲ ἐγκληματικοῦ περιεχομένου ταινίαι εἰς μίμησιν τῶν ὅσων διαδραματίζονται εἰς αὐτάς. Ἐπίσης διὰ τὸ εἶδος τῆς λεγομένης «λαϊκῆς μουσικῆς» καὶ τὰ λόγια τῶν τραγουδιῶν πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι κάθε ἄλλο παρὰ κατάλληλα εἶναι διὰ μίαν διὰ τῆς μουσικῆς διαπαιδαγώγησιν τῶν παιδιῶν καὶ τῆς νεολαίας ἐν γένει. Διὰ τῆς λεγομένης λαϊκῆς μουσικῆς διαστρεβλώνεται τὸ μουσικὸν αἴσθημα τῆς νεότητος καὶ καλλιεργοῦνται χυδαῖαι ροπαὶ καὶ τάσεις. Κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐκπομπὴν τῆς τοιαύτης μουσικῆς, ὡς βαναύσου καὶ χυδαίας. Ἐπίσης θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω καὶ νὰ ἐπιστήσω ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῶν νέων διὰ πολιτικοκοινωνικοὺς σκοποὺς εἶναι ἐξαιρετικῶς βλαβερὸς καὶ φθοροποιὸς παράγων.»

Ἐρώτησις:

«— Ὑπάρχει, Κύριε Καθηγητά, ηὐξημένη παιδικὴ ἐγκληματικότης; Ποῦ ὀφείλεται;»

Ἀπάντησις:

«— Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἔχει αὐξηθῇ ἡ παιδικὴ ἐγκληματικότης καὶ ἡ ἐξαθλίωσις τῶν παιδιῶν. Εὐτυχῶς, εἶναι ὀλιγωτέρα τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἐξαθλιώσεως ἄλλων χωρῶν, ὅπως δήποτε ὅμως ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν μας ηὐξημένη ἀντικοινωνικότης καὶ πρέπει νὰ τὴν προσέξωμεν».

Ἐρώτησις:

«— Πότε πρέπει, Κύριε Καθηγητά, ν' ἀπασχολῇ σοβαρῶς τὸ πρόβλημα: «παιδί» τοὺς γονεῖς;»

Ἀπάντησις:

«—Ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ παιδιοῦ πρέπει ν' ἀρχίζῃ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς γεννήσεώς του. Εἰς τὴν βρεφικὴν ἤδη ἡλικίαν πρέπει νὰ τίθενται αἱ βάσεις τῆς διαπαιδαγωγήσεως, διότι ἤδη εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην ὁ ὀργανισμὸς δέχεται ἐντυπώσεις καὶ ἐπιδράσεις καὶ βάσει αὐτῶν συνηθίζει οὕτως ἢ ἄλλως. Εἶναι ἐσφαλμένη ἡ ἄποψις ὅτι ἡ διαπαιδαγώγησις πρέπει ν' ἀρχίζῃ ὅταν μεγαλώσῃ κάπως τὸ παιδί. Τὰ θεμέλια πρέπει νὰ τεθοῦν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ζωῆς».

Ἐρώτησις:

«— Ποίαν ἐπίδρασιν ἠμπορεῖ, Κύριε Καθηγητά, ν' ἀσκήσῃ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ παιδιοῦ ἡ κληρονομικότης; Καὶ ποίαν τὸ περιβάλλον;»

Ἀπάντησις:

«— Διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος συνεργάζονται τόσον ἡ ἐκ κληρονομικότητος βιολογικὴ καταβολὴ ὅσον καὶ τὸ περιβάλλον μὲ τὰς παντοειδεῖς ἐπιδράσεις. Καὶ τὰ δύο ταῦτα ἔχουν τὴν ἀξίαν των. Δὲν ὑπάρχει βεβαίως πλήρης ὁμογνωμία ποῖον ἀπὸ τὰ δύο εἶναι τὸ πρωτεῦον. Οἱ περισσότερον βιολογικῶς σκεπτόμενοι τονίζουν τὸν βιολογικὸν παράγοντα. Οἱ κοινωνιολογικῶς σκεπτόμενοι, τὸν παράγοντα τοῦ περιβάλλοντος. Οὕτως ἢ ἄλλως, οὔτε τὴν κληρονομικότητα πρέπει νὰ παραβλέψωμεν καὶ διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς πρέπει νὰ εἶναι βιολογικῶς ὑγιεῖς, οὔτε τὸν παράγοντα τοῦ περιβάλλοντος νὰ παραμερίσωμεν. Πρακτικῶς, τὸν παράγοντα τοῦ περιβάλλοντος πρέπει νὰ προσέξωμεν ἰδιαιτέρως, διότι αὐτὸν μποροῦμε κατὰ κάποιον τρόπο νὰ τὸν διαμορφώσωμεν. Τὸ περιβάλλον ἀσκεῖ μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ψυχικῆς διαμορφώσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ ἔλα τὰ εὐνοϊκὰ διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος στοιχεῖα, δηλαδὴ τὴν ὀρθὴν διαπαιδαγώγησιν, τὴν ἐμφύτευσιν ἰδανικῶν, τὴν ἀποφυγὴν φθοροποιῶν ἐπιδράσεων καὶ τὰ τοιαῦτα».

Ἐρώτησις:

«— Ποῖος ὁ ρόλος, Κύριε Καθηγητά, ἐν προκειμένῳ τῆς Θρησκείας;»

Ἀπάντησις:

«—Ἡ θρησκεία εἶναι ἐκ τῶν βασικωτέρων ἐπιδράσεων ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, γενικῶς νέου καὶ ἐνηλίκου. Μόνον ἡ εἰς τὴν θρησκείαν θεμελιωμένη ζωὴ μπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ψυχικὴν ἀσφάλειαν, ἠρεμίαν, ψυχικὴν ἀνάτασιν καὶ προφύλαξιν ἀπὸ τὰς ἀτασθαλείας».

Ἐρώτησις:

«— Μὲ ποῖον τρόπον θὰ ἠμποροῦσε ἡ Ἀστυνομία, Κύριε Καθηγητά, νὰ βοηθήσῃ διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ;»

Ἀπάντησις:

«—Ἡ Ἀστυνομία, ἔχουσα καὶ κοινωνικὴν ἀποστολήν, μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ ποικιλοτρόπως. Ἤδη ἡ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπή της εἶναι μιὰ προσφορὰ εἰς τὴν προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ καὶ εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ — ὅπως καὶ προηγουμένως εἴπαμε — παθολογικὸν κοινωνικὸν φαινόμενον».

Ἐρώτησις:

«— Θὰ εἴχατε, Κύριε Καθηγητά, νὰ κάνετε εἰδικὰς παρατηρήσεις διὰ τοὺς διδασκάλους, τοὺς παιδαγωγοὺς καὶ τοὺς ἐπιμελητὰς ἀνηλίκων;»

Ἀπάντησις:

«— Οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ καθηγηταί, μετὰ τοὺς γονεῖς, εἶναι οἱ κύριοι φορεῖς τῆς διαπλάσεως τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων. Ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν εἶναι ἰδιαιτέρως ἀξία λόγου καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἴδιοι πρέπει νὰ ἔχουν ἐπίγνωσιν τοῦ ἔργου των καὶ ἡ πολιτεία πρέπει νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν προορισμόν των».

Ἐρώτησις:

«— Εἶναι ἀξία λόγου, Κύριε Καθηγητά, ἡ κίνησις διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων εἰς τὴν χώραν μας;»

Ἀπάντησις:

«— Ὑπάρχουν πολλὰ σωματεῖα ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἑταιρεῖαι προστασίας ἀνηλίκων, ἡμικρατικαὶ ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συμβάλλουν εἰς τὴν πρόληψιν τοῦ κακοῦ καὶ εἰς τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ. Ἡ Ἑταιρεία Προστασίας Ἀνηλίκων τῶν Ἀθηνῶν ἐργάζεται φιλοτίμως καὶ ἀνιδιοτελῶς ἀπὸ τριάντα περίπου ἔτη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν».

Ἐρώτησις:

«— Μὲ ποῖα συμπεράσματα θὰ ἠθέλατε νὰ κλείσουμε τὴν σημερινήν μας συζήτησιν;»

Ἀπάντησις:

«— Θὰ ἤθελα νὰ τονίσω ἰδιαιτέρως ὅτι τὸ θέμα τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζεται καὶ ν' ἀντιμετωπίζεται ὡς μεμονωμένον θέμα, διότι τοῦτο σχετίζεται καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὅλην κοινωνικὴν κατάστασιν. Ἡ σημερινὴ κοινωνία δὲν παρουσιάζει μόνον τὸ παθολογικὸν φαινόμενον τοῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ ἔχει καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς παθολογικὰς ἐκδηλώσεις. Σήμερον ἡ κοινωνία νοσεῖ ποικιλοτρόπως, καὶ μία ἐπὶ μέρους ἐκδήλωσις εἶναι καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ παιδιοῦ. Ἄλλως τε ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἐὰν οἱ νέοι εἶναι ὅπως εἶναι, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ μεγάλοι εἶναι οἱ ἴδιοι. Οἱ μικροὶ ἀντιγράφουν τοὺς μεγάλους μὲ τὸν δικόν των βέβαια τρόπον. Ἂς μὴ καταφερώμεθα ἐναντίον τῶν παιδιῶν. Αὐτὰ εἶναι θύματα τῶν μεγάλων. Αἱ ἀτασθαλίαι τῶν μεγάλων ἐδημιούργησαν τὰς ἀτασθαλίας τῶν μικρῶν. «Ὅπου οἱ γέροντες ἀναίσχυντοι, οἱ νέοι ἀναισχυντότεροι» ἐλέγετο εἰς τὴν ἀρχαιότητα. Διὰ νὰ διορθωθῇ τὸ κακὸ πρέπει νὰ ἀναμορφωθῇ καὶ νὰ ἐξευγενισθῇ τὸ κρατοῦν γενικὸν πνεῦμα. Ἄλλως τε δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ διορθωθῇ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἀφορᾶ τὰ παιδιά».

Ἐρώτησις:

«— Κύριε Καθηγητά, τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων σᾶς εὐχαριστεῖ θερμὰ γιὰ τὴν τιμητικὴ συμμετοχή σας στὸ σημερινό της ραδιοφωνικὸν πρόγραμμα».

Ἀπάντησις:

«— Καὶ ἐγὼ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς».

Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ὁ κ. Καθηγητής. Τὸν ἀκούσαμε μὲ βαθειὰ προσοχή. Τὰ λόγια του ἦταν γιὰ μᾶς ὁδηγὸς πρὸς τὴν ὀρθὴ κατεύθυνση τῆς ἐρεύνης μας. Καὶ γι' αὐτὸ νοιώθουμε τὴν ὑποχρέωση νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε θερμότατα, γιὰ λογαριασμὸ ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

(Συνεχίζεται)

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ*

Ὑπὸ τοῦ κ. ΠΕΛΟΥ ΚΟΥΤΟΥΠΗ

Ὁ Γκαῖτε, ἔλεγε ὅτι «ἡ τύχη τῶν ἐθνῶν, ὁποιαδήποτε ἐποχή, ἐξαρτιέται ἀπὸ τὶς ἰδέες τῶν νέων τους ποὖναι κάτω ἀπὸ εἴκοσι πέντε ἐτῶν».

Μέσα σ᾽ αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ καὶ μεγάλου φιλοσόφου, βρίσκεται μιὰ μεγάλη καὶ ἀκατάλυτη ἀλήθεια. Εἶναι ἡ αἰώνια ἀλήθεια ποὺ ἡ ἴδια ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ ὁρίζει: Τὸ μέλλον παραδίδεται σ᾽ αὐτοὺς ποὺ ἔρχονται. Τὸ παρελθὸν ἀνήκει σ᾽ αὐτοὺς ποὺ φεύγουν. Καὶ τὰ νειᾶτα εἶναι πάντοτε αὐτοὶ ποὺ ἔρχονται. Αὐτοὶ εἶναι ἡ τύχη τῆς πατρίδος τους καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους. Τοῦτο τὸ ἀξίωμα εἶναι αἰώνια ἀκατάλυτο. Κι᾽ αὐτὸ τὸ γνωρίζουν ὅλοι. Καὶ γι᾽ αὐτὸ ὁ Κομμουνισμὸς ρίχνει τὸ πρῶτο βάρος τῆς προπαγανδιστικῆς του προσπαθείας στὰ νειᾶτα.

Τοὺς νέους καὶ τὶς νέες προσπαθεῖ νὰ παραπλανήσῃ καὶ νὰ παρασύρῃ κοντά του μὲ ἰδανικὰ ποὺ δὲν ὑπάρχουν καὶ μὲ ὑποσχέσεις ποὺ δὲν τηροῦνται. Ὑπόσχονται οἱ κομμουνισταὶ στοὺς νέους μιὰ ἰδανικὴ κοινωνία χωρὶς πολέμους, χωρὶς ταξικὲς διακρίσεις, μὲ ἰσότητα δικαιωμάτων, μὲ ἐλευθερία στὸ πνεῦμα, στὴν ἐπιστήμη, στὴν ἔρευνα.

Προσπαθοῦν οἱ κομμουνισταὶ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸν ἄδολο ἐνθουσιασμὸ τῶν νέων καὶ νὰ καπηλευθοῦν τὴν δίψα τῆς νεότητος ποὺ εἶναι, δικαιολογημένα, ἡ δόξα. Γνωρίζουν πὼς ἂν κερδήσουν τὰ νειᾶτα, ἐκέρδησαν τὸ μέλλον καί, πιθανόν, τὸ παρόν.

Δὲν εἶναι λάθος αὐτὴ ἡ προσπάθεια τῶν κομμουνιστῶν. Ὀρθῶς —γιὰ λογαριασμό τους— ρίχνουν στὰ νειᾶτα τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον τους.

Λάθος εἶναι δικό μας, ὅλων ὅσων πιστεύουν στὰ ἰδεώδη τῆς Πατρίδος, τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ποὺ ἀφήνουμε τοὺς κομμουνιστὰς νὰ καπηλεύωνται τὴν ἀγνότητα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς νεότητος. Καὶ νὰ τὴν παρασύρουν στὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ τὸ Ἔθνος στὴν ὑποδούλωσι καὶ αὐτοὺς —τοὺς νέους— στὴν τυραννία.

Τίποτε ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα δηλητηριάζει τοὺς νέους καὶ τὶς νέες δὲν εἶναι ἀληθινό. Οἱ νέοι στὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα δὲν χάνουν μόνο τὴν ἐλευθερία τους. Δὲν ἀποκτοῦν οὔτε τὴν παιδεία ποὺ τοὺς ὑπόσχονται, οὔτε τὴν ἰσότητα ποὺ τοὺς ἐπαγγέλλονται.

Δὲν ἐπιλέγουν οἱ νέοι στὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα τὸ μέλλον τους. Τὸ μέλλον τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων ἐπιλέγει τοὺς νέους. Καὶ τοὺς μεταβάλλει σὲ τυφλὰ ὄργανά του. Σὲ ἀνθρώπους ποὺ πρέπει νὰ σκέπτωνται τὸ ἴδιο, νὰ ἐκφράζωνται τὸ ἴδιο, νὰ ἐνεργοῦν τὸ ἴδιο.

Πάσχει ἡ νεολαία στὰ κομμουνιστικὰ κράτη ἀπὸ ἔλλειψι ὀξυγόνου ἐλευθερίας καὶ ἰδανικῶν. Δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἔλλειψι αὐτῶν ποὺ συνθέτουν καὶ ἐκφράζουν τὰ ἀληθινὰ νειᾶτα.

Ἔχει περιέλθει ἡ κομμουνιστικὴ νεολαία σὲ κατάστασι μαρασμοῦ. Ὁ ἔμφυτος ἐνθουσιασμὸς τῆς νεότητος ἔχει μεταβληθῆ σὲ μιὰ καταλυτικὴ ἀπάθεια. Ἀκόμη πρὸ καιροῦ στὸ συνέδριο τῆς Κομσομόλ, τῆς Ρωσικῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας, διεπιστώθη καὶ ἐτονίσθη ὅτι οἱ νέοι τῆς Ρωσίας, στὴ μεγάλη τους πλειοψηφία, ἔχουν χάσει τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς ἡλικίας τους, δὲν ἔχουν ἐπαναστατικὴ φλόγα καὶ κυριαρχοῦνται ἀπὸ πολιτικὴ ἀδιαφορία.

Σύμφωνα μὲ τὴν σχετικὴ ἔκθεσι τοῦ κ. Μπρέζνιεφ, —ἀναφέρει ἀνταπόκρισις τῆς Γαλλικῆς «Λὲ Μόντ», ἀπὸ τὴ Μόσχα,— «ἐπὶ 2.500.000 μελῶν τῆς Κομσομόλ,

* Τὸ σχόλιον τοῦτο μετεδόθη ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος τὴν 27-5-1966.

ἡλικίας κάτω τῶν 30 ἐτῶν, μόνον 270.000 ἐργάζονται οὐσιαστικὰ ὑπὲρ τῆς ὀργανώσεως».

Στὴν πόλι Τούλα, ἐπὶ 20.000 νέων —γράφει ἡ «Πράβδα»— μόνον 1.300 ἐπιδίδονται σὲ κομματικὴ δραστηριότητα.

Ὁ ἴδιος ὁ κ. Μπρέζνιεφ, στὸ 23ο συνέδριο ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ τὰ ἑξῆς:

«Ὑπάρχουν νέοι, —εἶπε,— ποὺ θὰ προτιμοῦσαν νὰ παραμείνουν εἰς τὸ περιθώριο τῆς ζωῆς μας, ποὺ ἔχουν παρασιτικὴν νοοτροπίαν, ποὺ ζητοῦν πάρα πολλὰ ἀπὸ τὸ κράτος, ἀλλὰ λησμονοῦν τὰ ἰδικά των καθήκοντα ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ λαοῦ».

Αὐτοὶ οἱ λόγοι τοῦ κ. Μπρέζνιεφ εἶναι ἀρκετοὶ γιὰ νὰ δώσουν ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τοῦ μαρασμοῦ ποὺ κατέχουν τὸ νειᾶτα στὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα.

Ὅταν ὁ ἡγέτης τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀναγκάζεται ν' ἀσχοληθῇ ἰδιαίτερα μὲ τοὺς νέους ποὺ ἔχουν «παρασιτικὴ νοοτροπία», εἶναι φανερὸ πὼς αὐτοὶ δὲν εἶναι οὔτε ὀλίγοι σὲ ἀριθμὸν οὔτε ἀνυπολόγιστοι σὲ ἐπιπτώσεις εἰς βάρος τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος.

Οἱ ἀριθμοὶ ποὺ ἠκούσθησαν εἰς τὸ συνέδριον τῆς Κομσομὸλ γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῶν νέων στὴν δραστηριότητα τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως, δικαιώνουν καὶ τὶς διαπιστώσεις καὶ τὶς ἀνησυχίες τοῦ κ. Μπρέζνιεφ.

Ἡ φράση δὲ τοῦ Σοβιετικοῦ ἡγέτου διὰ τῆς ὁποίας κατηγοροῦντο οἱ Σοβιετικοὶ νέοι ὅτι «ζητοῦν πάρα πολλὰ ἀπὸ τὸ κράτος, ἀλλὰ λησμονοῦν τὰ ἰδικά των καθήκοντα», φανερώνει σὲ ποιὸ σημεῖο ἀντιθέσεως βρίσκονται τὰ ἰδανικὰ τῶν Νέων στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση μὲ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κράτους. Αὐτὸ ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἀπὸ τὴν σφοδρὴ ἐπίθεσι ποὺ ἔκαμε τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ὁ γραμματεὺς τῆς Κομσομόλ, ὁ Παυλώφ, ἐναντίον τῶν νέων ποὺ «δὲν ἔχουν, ὅπως εἶπε, καθαρὰν σκέψιν καὶ σαφῆ ἰδέαν τοῦ τί εἶναι κομμουνιστικὴ ἰδεολογία».

Αὐτὴ ὅμως ἡ κατηγορία ἐναντίον τῶν νέων τῆς Ρωσίας ἀπὸ τὸν κ. Παυλώφ, τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς φανερώνει. Φανερώνει ὅτι οἱ νέοι καὶ οἱ νέες τῆς Ρωσίας γνωρίζουν πολὺ καλὰ πλέον τί εἶναι κομμουνιστικὴ ἰδεολογία καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἀπεχθάνονται ἢ ἀδιαφοροῦν γι' αὐτὴν ἢ «υἱοθετοῦν ἀστικὲς ἰδέες», ὅπως ὁ ἴδιος ὁ κ. Παυλὼφ ὡμολόγησε.

Μεγάλο καὶ ἀτελείωτο εἶναι τὸ θέμα τῆς νεότητος.

Μιὰ μόνο πτυχή του ἐθίγη σήμερα γιὰ νὰ τονίσουμε, μὲ ἀδιαφιλονίκητες ἀποδείξεις, πὼς τὰ νειᾶτα καὶ ἰδιαιτέρως τὰ Ἑλληνικά, ὁ μόνος δρόμος, γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους, εἶναι ὁ δρόμος τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ δρόμος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας, τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Θρησκείας, τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς δημιουργίας.

Ὁ ἀθάνατος Ὅμηρος ἔλεγε: «Ξέρω καλὰ τὴν ὁρμητικότητα τῶν νέων· εἶναι ὀξύθυμοι, ἀλλὰ ἀδύνατοι στὴν κρίσι».

Σήμερα τοῦτος ὁ δογματισμὸς δὲν εὐσταθεῖ. Οἱ νέοι εἶναι ὁρμητικοὶ καὶ ὀξύθυμοι — πρέπει νὰ εἶναι. Ἔχουν ὅμως καὶ κρίσι. Τὸ φανερώνει ἡ νεολαία τῆς Ρωσίας, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει τὸ κομμουνιστικὸ καθεστὼς εἴτε μὲ ἀπάθεια, εἴτε μὲ ἐχθρότητα, ὅπως ἡ ἴδια ἡ Σοβιετικὴ ἡγεσία ὁμολογεῖ καὶ παραδέχεται.

Ἔτσι ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τὰ ἰδανικὰ τῶν νέων καὶ ὁ κομμουνισμός, ὅπως εἶναι στὴν πραγματικότητα καὶ ὄχι ὅπως ἐμφανίζεται, ἀποτελοῦν ἔννοιες ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες.

Οἱ νέοι πρέπει νὰ εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐχθροὶ τοῦ κομμουνισμοῦ γιατὶ ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐχθρὸς τῶν νέων. Αὐτὸ τὸ βεβαιώνουν οἱ διαπιστώσεις τῆς Σοβιετικῆς ἡγεσίας γιὰ τὴν ἀδιαφορία τῆς Ρωσικῆς νεολαίας καὶ τὴν ἐχθρότητά της ἔναντι τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος. *ΠΕΛΟΣ ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ*

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΚΛΟΠΗ 15 μοτοποδηλάτων εἶχε διαπράξει ὁ Ν. Θεοδώρογλου ποὺ συνελήφθη στὴν Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς.

— ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ μὲ 1.230 δραχμὲς εἶχε κλέψει τοῦ Η. Γιαννάκη, ὁ συλληφθεὶς στὸ Παλαιὸ Ψυχικὸ Π. Καρακτέσης.

— ΕΚΛΕΨΕ ρολόγι ἀξίας 7.200 δραχμῶν, στὴ Θεσσαλονίκη, ἀπὸ τὴν τραγουδίστρια Εὐρ. Δαδακαλίδου, ὁ Ι. Νακούλης, ποὺ συνελήφθη στὴν Ἀθήνα, ὅταν πῆγε νὰ τὸ πουλήσῃ στὴν ὁδὸ Ἀθηνᾶς. Ὡμολόγησε τὴν πράξη του.

— ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ στὰ χέρια μὲ χασαπομάχαιρο τὸν Θ. Κιοσέ, ὁ κρεοπώλης Ν. Τσάρας, μέσα στὸ μαγαζί του, γιὰ ἀσήμαντη ἀφορμή.

— ΠΕΘΑΝΕ πάνω στὸ τιμόνι, ἀπὸ συγκοπή, αἰφνιδίως, ἐνῶ ὁδηγοῦσε τὸ Ι.Χ. 51613, ὁ Ὀρ. Ποιμενίδης, ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος.

— ΟΙ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΙ Γ. Δεμερτιὰν καὶ Γ. Πιτσιρῖκος συνελήφθησαν γιατὶ ἐξαργύρωσαν 2 ἐπιταγὲς τῶν 100 δολλαρίων καὶ 100 ἐπιταγὲς τῶν 50, πλαστογραφώντας τὶς ὑπογραφές. Τὶς ἐπιταγὲς εἶχαν εὕρει στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς.

— ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ σεσημασμένος ὁ Σπ. Τριανταφυλλίδης ἢ Γεωργιάδης ἢ Ντάμας, συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Προαστίων. Ὅπως κατέθεσε, ἔχει κάνει τόσες πολλὲς ἀπάτες, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὶς θυμηθῇ. Τοὺς τελευταίους μῆνες πῆρε ἀπὸ κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν ἕνα ψυγεῖο, ἀξίας 10.500 δραχμῶν καὶ 11 μαγνητόφωνα, ἀξίας 41.500 δραχμῶν. Ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ: Πέντε χρυσᾶ βραχιόλια, δυὸ θέρες καὶ ἕνα ραδιοπικάπ, ἀξίας 6.000 δραχμῶν. Ἀπὸ τὴν Ν. Ἰωνία: Ἕνα ραδιόφωνο ἀξίας 3.200 δραχμῶν. Ἀκόμη ἐξαπάτησε διαφόρους ἀφελεῖς καὶ τοὺς ἐπῆρε «μετρητὰ» 15.000 δραχμές. Ὁ συλληφθεὶς εἶναι σεσημασμένος κακοποιός, ὁ ὁποῖος ἔχει καταδικαστῇ ἐρήμην σὲ φυλάκιση 33 μηνῶν συνολικά, γιὰ διάφορες ἀπάτες. Ἐδιώκετο μὲ ἕξη ἐντάλματα, παρ' ὅλα αὐτά, τὰ κατάφερνε νὰ κρύπτεται. Διέμενε μὲ ψευδώνυμα σὲ ξενοδοχεῖα καὶ συνέχιζε τὶς... ἐργασίες του.

— Η ΚΛΕΠΤΡΙΑ Χρυσ. Φύτρου συνελήφθη γιατὶ ὅταν εἰργάζετο ὡς ὑπάλληλος σὲ διάφορα καταστήματα, ἔκλεψε ἀπὸ αὐτὰ διάφορα γυναικεῖα εἴδη, ἀξίας 176.000 δραχμῶν. Στὸ σπίτι της βρέθηκαν πολλὰ εἴδη, ποὺ ἀπεδόθησαν στοὺς παθόντες.

— ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ ἀνήλικοι οἱ μαθητὲς Σ.Π, Σ.Σ καὶ Σ.Ο, συνελήφθησαν γιατὶ εἶχαν ἀφαιρέσει ἀπὸ τρία διαμερίσματα τῆς πολυκατοικίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 74, 10.000 δραχμὲς καὶ 500 δολλάρια.

— ΕΠΕΤΕΘΗΣΑΝ κατὰ τοῦ ἀστυφύλακος, ὁ ὁποῖος ἐπενέβη γιὰ νὰ τοὺς διαχωρίσῃ οἱ διαπληκτιζόμενοι Κ. Γιαννιτσόπουλος, Ἀθ. Γιαγγακόπουλος καὶ Παν. Λόντος. Αἰτία ποὺ διεπληκτίζοντο ἦταν ἡ προτεραιότης τους στὸ ἀσανσὲρ πολυκατοικίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους καὶ Βερανζέρου. Συνελήφθησαν ὅλοι.

— 50 ΝΕΟΙ μὲ ἐγκαύματα διεκομίσθησαν στὸ Σταθμὸ Α' βοηθειῶν. Τὰ ἐγκαύματα προεκλήθησαν ὅταν πηδοῦσαν τὶς φωτιὲς τοῦ Ἅγη Γιάννη τοῦ Ρηγανᾶ.

— ΟΙ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ χασὶς Θωμᾶς Παυλόπουλος, κάτοικος Λαμίας, Σεραφεὶμ Γάκης, ἀγροφύλακας (καλλιεργητὴς χασίς) καὶ ὁ Β. Γεωργίου συνελήφθη-

σαν ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἀσφάλεια Χωροφυλακῆς. Κατεσχέθησαν 2 κιλὰ κατεργασμένο χασίς.

— ΧΑΣΙΣ 100 περίπου γραμμάρια κατεῖχε ὁ κουρέας Παπαδάκης ποὺ συνελήφθη στὴ Ν. Ἰωνία.

— ΒΡΕΦΟΚΤΟΝΟΣ ἡ Δήμητρα Καλύβα συνελήφθη στὰ Λεχαινά, γιατὶ σκότωσε τὸ νόθο κοριτσάκι της καὶ τὸ ἔθαψε στὸ χωράφι. Τὸ παιδὶ εἶχε γεννήσει στὴν Ἀθήνα.

— ΜΕ ΜΑΧΑΙΡΙΑ ἔλυσαν τὶς διαφορές τους δύο πρῶτοι ἐξάδελφοι, στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ Ἀγναντία Καλαμπάκας. Ὁ ἕνας Ἀργ. Κατσαμάνης πέθανε ἀμέσως, ὁ ἄλλος Ν. Κατσαμάνης τραυματίσθηκε σοβαρὰ καὶ νοσηλεύεται. Ἡ συμπλοκὴ ἔγινε ἀστραπιαία.

— ΚΛΕΠΤΡΙΑ ὑπηρέτρια, δακτυλιδιοῦ μεγάλης ἀξίας συνελήφθη ἡ Ναυσικὰ Πιθαμίτση, ποὺ συνελήφθη κατὰ τὴν διαπραγμάτευση γιὰ νὰ τὸ πουλήσῃ.

— ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ ἀπατεώνας συνελήφθη, γιατὶ παρίστανε τὸν ἐπιστήμονα, ἔλεγε πὼς εἶχε ἀρκετὰ χρήματα καὶ ἔδινε ὑποσχέσεις γάμου. Ὕστερα προσεποιεῖτο... ταμειακὲς δυσχέρειες καὶ οἱ ὑποψήφιες σύζυγοι ποὺ εἶχαν τσιμπίσει τὸ δόλωμα ἄνοιγαν τὰ πορτοφόλια τους καὶ τὸν διευκόλυναν. Μιὰ παντρεμμένη, μιὰ φοιτήτρια καὶ μιὰ ἀνάπηρη κοπέλα ἔμπλεξαν στὰ δίκτυα τοῦ ἀπατεώνα Ν. Γκέλμπουρα ποὺ παρουσιάζετο ὡς Ν. Ἀποστόλου. Συνελήφθη.

— ΣΚΟΤΩΣΕ τὴ γυναίκα του Σταυρούλα, ὁ παντοπώλης τοῦ Κορυδαλλοῦ Μιχαὴλ Μονέδας, πυροβολώντας την τρεῖς φορὲς μὲ κυνηγετικὸ ὅπλο μέσα στὸ μπακάλικό του. Κατόπιν πῆγε στὴν κρεβατοκάμαρά του, ξάπλωσε στὸ κρεβάτι καὶ αὐτοκτόνησε μὲ τὸ ἴδιο ὅπλο. Αἰτία ὅτι ἡ γυναίκα του συνηγόρησε νὰ δανείσῃ σὲ κάποιον 100.000 δραχμές, τὶς ὁποῖες κινδύνευε νὰ χάσῃ.

— ΔΙΑΡΡΗΚΤΩΝ καὶ κλεπτῶν σπεῖρα ἀποτελοῦσαν οἱ Γ. Παντελίδης (ἀρχηγός), ἐτῶν 19, ἠλεκτρολόγος, Ν. Παπουτσίδης, ἐτῶν 19, ἐργάτης, Γ. Κυριακίδης ἐτῶν 19, ἠλεκτρολόγος καὶ Θ. Ταφανίδης, ἐτῶν 19. Συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρω στὴ Γλυφάδα. Ὅμεναν στὴν Ἀθήνα καὶ ὁμολόγησαν ὅτι τὸ 1965 καὶ 1966 εἶχαν διαπράξει 22 κλοπὲς καὶ διαρρήξεις στὴν περιφέρεια Ἀθηνῶν καὶ μιὰ στὴ Θεσσαλονίκη.

— Η ΚΛΕΠΤΡΙΑ Παγ. Μακρῆ, ἐτῶν 18 συνελήφθη γιατὶ μέσα σὲ μιὰ νύχτα μπῆκε σὲ τρία σπίτια καὶ ἀφήρεσε κοσμήματα καὶ χρήματα.

— ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ χασὶς συνελήφθησαν οἱ Γ. Λούπας καὶ Σ. Μιχαλόπουλος πτηνοτρόφοι στὰ Μέγαρα ποὺ καλλιεργοῦσαν χασὶς καὶ τὸ ἐπεξεργάζοντο. Κατεσχέθησαν 500 γραμμάρια χασὶς καὶ δενδρίλια ποὺ θὰ ἀπέδιδαν 2 κιλὰ χασίς.

— ΚΛΕΠΤΗΣ στὰ βενζινάδικα συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια. Εἶναι ὁ Ε. Δικοῦζος, ὁ ὁποῖος ἔπιανε κουβέντα μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἀντλιῶν καυσίμων καὶ τοὺς ἄδειαζε τὰ ταμεῖα, ὅταν πήγαιναν νὰ ρίξουν βενζίνη στὰ αὐτοκίνητα. Ὡμολόγησε 30 παρόμοιες κλοπὲς ποὺ τοῦ ἀπέδωσαν 120.000 δραχμές. Κατεδιώκετο καὶ μὲ ἀποφάσεις ποὺ εἶχε καταδικασθῆ.

— ΕΞΥΒΡΙΣΗ ἀστυνομικῶν περιπολικοῦ αὐτοκινήτου ἔκαμεν ὁ Παῦλος Σπυρόπουλος, ὅταν τοῦ συνέστησαν νὰ μὴ θορυβῆ καὶ διαταράσῃ τὴν ἡσυχία. Ἐστάλη στὸν εἰσαγγελέα.

— ΣΕ ΣΥΜΠΛΟΚΗ μεταξὺ τῶν κατοίκων δύο χωριῶν, τοῦ χωριοῦ Σπηλιὰ καὶ τοῦ χωριοῦ Περδικονέρι, συνεπλάκησαν στὴν πηγὴ ποὺ ὑδρεύονται. Ἐτραυματίσθησαν πολλοὶ καὶ ὁ χωροφύλακας Π. Κούσουλας. Συνελήφθησαν 16 χυρικοὶ ποὺ θεωρήθηκαν ὑπαίτιοι.

— ΓΙΑ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑ ἀνηλίκων παιδιῶν κατεδικάσθησαν οἱ Κατελάνοι σὲ φυλάκιση 20 μηνῶν ὁ Σταῦρος καὶ σὲ φυλάκιση 14 μηνῶν οἱ Κώστας καὶ Χρῖστος.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Πριγκιπίσσης Αἰκατερίνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χαροκόπου 95, ἀπέναντι στὴν Χαροκόπειο Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ τῆς Καλλιθέας.

Ἡ πριγκίπισσα Αἰκατερίνη, τελευταῖον τέκνον τῶν βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Σοφίας, ἀδελφὴ τοῦ ἀποθανόντος τὸ 1964 βασιλέως Παύλου καὶ ἀναδεκτὴ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὴν 21ην Ἀπριλίου τοῦ 1913 καὶ ὑπανδρεύθη στὴν Ἀθήνα τὸ 1947 τὸν ταγματάρχην τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ Μπράντραμ.

Πριγκιπίσσης Σοφίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀκροπόλεως 61, στὴν «Ζωοδόχο Πηγὴ» τῆς Ἄνω Δάφνης.

Ἡ πριγκίπισσα Σοφία τῆς Ἑλλάδος, κόρη τῶν βασιλέων Παύλου καὶ Φρειδερίκης, γεννήθηκε τὴν 2 Νοεμβρίου τοῦ 1938 στὴν Ἀθήνα. Τὸ 1962 ὑπανδρεύθη τὸν Δὸν Χουὰν Κάρλος, πρίγκιπα τῶν Ἀστουριῶν.

Πριγκιπίσσης Φρειδερίκης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας 70, στὴν Ἄνω Δάφνη.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν σημερινὴ Βασιλομήτορα Φρειδερίκη. Ἡ Βασίλισσα - Μητέρα Φρειδερίκη, πριγκίπισσα τοῦ Ἀννοβέρου, τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, δούκισσα τοῦ Μπρούνσβικ, γεννήθηκε τὴν 18 Ἀπριλίου τοῦ 1918 στὸ Μπλάνκενμπουργκ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Τὴν 27 Σεπτεμβρίου τοῦ 1937 ἐμνηστεύθη καὶ τὴν 9ην Ἰανουαρίου τοῦ 1938 ὑπανδρεύθη στὴν Ἀθήνα τὸν πρίγκιπα Παῦλο, διάδοχο τότε τοῦ βασιλικοῦ θρόνου. Στὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς (1941—1944), ἠκολούθησε, μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τὴν ἑλληνικὴ κυβέρνησι στὸ ἐξωτερικό, ὅπου μὲ ἐράνους της συνεκεντρώθησαν 400 χιλ. λίρες Ἀγγλίας, τὶς ὁποῖες διέθεσε γιὰ τὴν ἀποστολὴ φαρμάκων, τροφίμων κλπ. στὴν ἀπελευθερωθεῖσα Ἑλλάδα. Περιώδευσε πολλὲς φορές, μαζὶ μὲ τὸν σύζυγόν της βασιλέα Παῦλον ἢ μόνη, τὴν Ἑλλάδα καὶ ἵδρυσε τὴν «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου», τὴν «Πρόνοιαν Βορείων Ἐπαρχιῶν Ἑλλάδος», τὰ «Σπίτια τοῦ Παιδιοῦ» κ.ἄ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους.

Πριγκιποννήσων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τζουμαγιᾶς, στὴν Β.Α. πλευρὰ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων.

Πρόκειται γιὰ ἐννέα νήσους τῆς Προποντίδος, ποὺ ὑπάγονται στὴν Κωνσταντινούπολι. Ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ αὐτές, ἡ Πριγκηπόννησος, ἔχει ἔκτασι 6 τετρ. χιλμ. καὶ περὶ τοὺς 7 χιλ. κατοίκους. Οἱ ὑπόλοιπες εἶναι: «Πρώτη» (τουρκιστὶ Κιναλὶ Ἀντά), «Ἀντιγόνη» (Μπουγιοὺκ Ἀντασί), «Χάλκη» (Χεμπελί), «Πίττα», «Ἀντιρρόδιθος», «Νείανδρος», «Ὀξεία» καὶ «Πλάτη». (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πρίγκιπος Νικολάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀγγελετοπούλου 40, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Ἰωάννη» τῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης (Δάφνη).

Ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, τριτότοκος γυιὸς τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄ καὶ τῆς βασιλίσσης Ὄλγας, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1872 καὶ ἐσπούδασε στὴν Σχολὴ Εὐελπίδων. Τὸ 1902 ἐνυμφεύθη στὴν Πετρούπολι τὴν μεγάλη δούκισσα τῆς Ρωσίας Ἑλένην Βλαδιμιρόβναν, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἀπέκτησε τρεῖς κόρες: τὴν Ὄλγα, τὴν Ἐλισάβετ καὶ τὴν Μαρίνα. Ἔλαβε μέρος στὸν Βαλκανικὸ Πόλεμο, διατελέσας στρατιωτικὸς διοικητὴς Θεσσαλονίκης, ὅπου καὶ ἐπέδειξε ψυχραιμία κατὰ τὴν κρίσιμη ἡμέρα τῆς δολοφονίας τοῦ βασιλέως - πατρός του Γεωργίου. Ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ἠκολούθησε τὸν ἀδελφόν του βασιλέα Κωνσταντῖνον κατὰ τὶς δύο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀπομακρύνσεις καὶ ἐπανῆλθε μὲ τὴν ἀποκατάστασι τῆς συνταγματικῆς βασιλείας τὸ 1936. Τὸ ἴδιον ἔτος ἀπέθανε. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πρίγκιπος Χριστοφόρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θ. Σταματίου 56, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Δημήτριο» τοῦ Μπραχαμίου.

Ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος, νεώτερος γυιὸς τοῦ βασιλέως Γεωργίου Α΄, γεννήθηκε στὴν Πετρούπολι τὸ 1888. Ἐνυμφεύθη τὴν Ἀναστασία, χήραν Λήδς, ἡ ὁποία ἀπέθανε τὸ 1923. Ἐνυμφεύθη γιὰ δεύτερη φορὰ (1929) τὴν πριγκίπισσα Φραγκίσκην, κόρην τοῦ μνηστῆρος τοῦ γαλλικοῦ θρόνου, δουκὸς τοῦ Γκύζ. Ὁ Χριστόφορος ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1940. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Αἰγάλεω).

Πριήνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χαλκηδόνος 36, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Νικόλαο» τῆς Καισαριανῆς (στάσις Ποσειδῶνος).

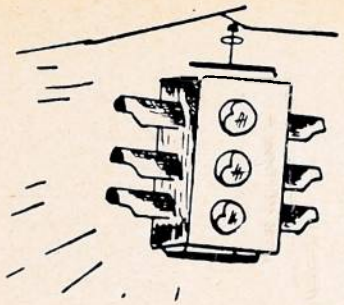
Ἡ Πριήνη, ἀρχαία σημαντικωτάτη μικρασιατικὴ πόλις τῆς Ἰωνικῆς δωδεκαπόλεως, στὴν εἴσοδο τοῦ Λατμικοῦ κόλπου, ἤκμασε ἰδιαιτέρως τὴν ἐποχὴ τοῦ σοφοῦ Βίαντος, τὸν ΣΤ΄ π.Χ. αἰώνα. Τὸ 545 π.Χ. κατελήφθη ἀπὸ τὸν Κύρο καὶ ἀργότερα μετέσχε τῆς ἰωνικῆς ἐπαναστάσεως. Τὴν ἐποχὴ τῶν διαδόχων τοῦ Κύρου, ἀνῆκεν ἄλλοτε μὲν στοὺς Σελευκῆδες, ἄλλοτε δὲ στοὺς Πτολεμαίους. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸν Ἅγιο Δημήτριο Ἀμπελοκήπων καὶ στὴ Ν. Σμύρνη).

Πρινοπούλου Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καυκάσου 52, κοντὰ στὴν «Μεταμόρφωσι» τῆς Κυψέλης.

Ὁ Κωνσταντῖνος Πρινόπουλος, Ἕλλην ζωγράφος, διεκόσμησε πολλοὺς ναούς, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν Μητρόπολι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν Παντάνασσα τῶν Πατρῶν. Ἀπέθανε τὸ 1907.

(Συνεχίζεται)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΝΕΚΡΟΙ δύο, ὁ Κ. Τσολακάκης, ὁδηγὸς καὶ ἄτομο ἄγνωστο, ὅταν τὸ 94827 ἡμιφορτηγό, κοντὰ στὸ 216 χιλιόμετρο ἰσοπέδου διαβάσεως σιδηροδρομικῆς, καίτοι εἶχαν τοποθετηθῆ ἀλυσσίδες, δὲν ἐστάθμευσε καὶ συνεκρούσθη μὲ τὴν ἁμαξοστοιχία.

— ΝΕΚΡΟΙ τρεῖς στρατιῶτες, οἱ Δ. Βαναλιώτης, Γ. Μπουλγούρης καὶ Σ. Μπεμπές καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ ἕνδεκα, ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς Β. Σάρειος καὶ οἱ στρατιῶτες: Ε. Νάκουλας, (ὁδηγός), Δ. Σφακιανάκης, Π. Γεωργιάδης, Ε. Ἰωάννου, Β. Κούτσης, Ι. Κύρκος, Β. Κιτράκης, Ν. Ράπτης, Γ. Ἀλεξανδρῆς καὶ Γ. Λαμπράκης, ὅταν στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο παρὰ τὸ 56 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Εὐζώνων, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἀνετράπη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Χατζηνικολάου, λιμενοφύλακας καὶ τραυματισμένος ὁ Δ. Κούβαρος, ὅταν ἡ μοτοσυκλέττα στὴν ὁποία ἐπέβαινε συνεκρούσθη, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Π. Ράλλη καὶ Μεσσηνίας, μὲ αὐτοκίνητο τοῦ Δήμου Αἰγάλεω, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Γ. Παπακωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος συνελήφθη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Καλαμπόκης καὶ τραυματισμένοι δύο, οἱ Γ. Μανώλης καὶ Γ. Ντάκης, ὅταν ἑλκυστήρας στὸν ὁποῖο ἐπέβαιναν ἀνετράπη ἔξω ἀπὸ τὰ Γρεβενά.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Γοριμὰν τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὸ 86 χιλιόμετρο τῆς παλαιᾶς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Λαμίας, τὸ 142462 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Λ. Κρεμμύδα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Καραβιώτης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ ἀνετράπη στὴ λεωφόρο Καλοκαιρινοῦ Ἡρακλείου.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Ι. Ἐβρινοπούλου, τὴν ὁποία παρέσυρε, στὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου, τὸ 43048 λεωφορεῖο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Λ. Ἀσημακόπουλο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Γιαμαλάκης, κλειδοῦχος τῶν ΣΕΚ, τὸν ὁποῖο παρέσυρε ἁμαξοστοιχία τῶν ΣΕΚ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δημήτριος Τσάκωνας, ὅταν ἀνετράπη ἀγροτικὸς ἑλκυστήρας, στὸ χωριὸ Φλοκάτα. Τὸ ὄχημα ὁδηγοῦσε ὁ πατέρας τοῦ θύματος Παναγιώτης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Μυλωνᾶς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο ἀνετράπη κατὰ τὴν προσπάθεια νὰ ἀποφευχθῆ σύγκρουση μὲ γυναίκα ποὺ βάδιζε ἀντικανονικά, στὴ Θεσσαλονίκη.

— ΠΥΡΚΑΓΙΑ ἐξερράγη σὲ δυτιοφόρο αὐτοκίνητο μὲ πετρέλαιο, στὴν Καβάλα. Οἱ φλόγες τὸ ἀπετέφρωσαν, τὴ δὲ φωτιὰ περιόρισε ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τέσσαρες, ὅταν τὸ ΥΒ 101314 προσέκρουσε μὲ σφοδρότητα στὸ προπορευόμενο 185465 ταξί, τὸ ὁποῖο ἔπεσε ἐναντίον τοῦ Ι.Χ. 125766 καὶ ἐκεῖνο μὲ τὴ σειρά του στὸ 205005 Ι.Χ. Ἡ τετραπλῆ σύγκρουση ἔγινε στὴ λεωφόρο Συγγροῦ, κοντὰ στὴν κλινικὴ «Θεομήτωρ».

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ἑπτά, οἱ Ἐλευθ. Τσίρος (ὁδηγός), Ἀθαν. Καραμανώλης καὶ Ἐλευθ. Μαρινόπουλος καθὼς καὶ 4 φίλαθλοι, ὅταν στὸ 71 χιλιόμετρον τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Κατερίνης, συνεκρούσθη ἐπιβατικὸ μὲ φορτηγό, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Δ. Περτομιχελούδης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ Ἀπ. Καραφουλίδης καὶ Γεώργ. Μακρίδης, ὅταν

τὸ μοτοποδήλατο τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον ἀνετράπη σὲ χαντάκι, κοντὰ στὴν Ν. Ἀγαθούπολη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς καὶ νεκρὸς ὁ Λ. Ἀνδρεόπουλος, ὅταν τὸ τρακτὲρ ποὺ ὁδηγοῦσε καὶ μετέφερε οἰκοδομικὰ ὑλικά, στὸ Διαβολίτσι — Καλαμῶν, ἀνετράπη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ θανάσιμα οἱ Ἰαν. Χαραλαμπίδης καὶ Γ. Σαβαντίδης, ἐπιβάτες μοτοποδηλάτου τὸ ὁποῖο συνεκρούσθη μὲ τὸ Ι.Χ., στὴν ὁδὸ Θησέως.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Θ. Κασαπίδης, ὁδηγός «Βέσπας», ὅταν αὐτὴ ἀνετράπη, στὴν πλατεία Ἰκάρων τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Χαρτομαντζίδης, ἐτῶν 18, ὅταν ὁ γεωργικὸς ἑλκυστήρας τοῦ ὁποίου ἐπέβαινε ἀνετράπη στὸ χωριὸ Ποντοκερασιὰ Κιλκίς.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Παρ. Ἀναγνωστάκη, 6 ἐτῶν, τὴν ὁποία παρέσυρε μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Στ. Βαβουλίδη, στὴ Χαλκίδα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Μιχ. Ἀνδρεόπουλος καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ ὁ Σ. καὶ ἡ Εἰρ. Διαμαντοπούλου, ὅταν γεωργικὸς ἑλκυστήρας ἀνετράπη, κοντὰ στὸ χωριὸ Καρνάσι τῶν Καλαμῶν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἰωάν. Ἰωαννίδης, ἐπιβάτης μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ Ι.Χ., ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Γ. Γεωργίου.

— ΕΠΕΣΕ σὲ βιτρίνα καταστήματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λενορμὰν τὸ Ι.Χ. 96997, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Π. Ἀσλανίδης. Κατεστράφησαν εἴδη, ἀξίας 10.000 δραχμῶν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἐμ. Κορσάβας καὶ τραυματισμένος βαρειὰ ὁ Ἑλ. Ρηγᾶτος, ὅταν στρατιωτικὸ τζίπ τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν ἀνετράπη, παρὰ τὰ ἀναχώματα Ἔβρου.

— ΝΕΚΡΟΙ οἱ Κ. Πατέρας καὶ Γ. Καραγεώργος καὶ τραυματισμένος ὁ Δ. Δαβάνης ὅταν τὸ Ι.Χ. 99555, στὴ λεωφόρο Βουλιαγμένης καὶ Γλυφάδα, παρεξέκλινε καὶ χτύπησε σὲ στύλο τῆς ΔΕΗ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Ζωγράφος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν Ἱερὰ ὁδὸ (Αἰγάλεω) τὸ 30850 μοτοποδήλατο, ποὺ κατόπιν ἀνετράπη καὶ τραυματίσθηκαν ὁ ὁδηγὸς Χρ. Νικολαΐδης καὶ ἡ φίλη του Μ. Γιώτη, 16 ἐτῶν, μαθήτρια.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ζ. Μπουλέτας ὅταν ἀνετράπη τὸ τρακτέρ του, στὸ χωριὸ Καλὸ Νερὸ Λαρίσης.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Ἀγγελικὴ Μπιμάκη, ἐτῶν 5, τὴν ὁποία παρέσυρε στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο στὴν Κάτω Φιγαλειὰ Ηὐργου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ταξ. Κερασιᾶς, ὅταν ἀνετράπη ὁ γεωργικὸς ἑλκυστήρας του στὴ θέση «Ξυνὸ» Κωπαΐδος.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ 4, οἱ Λ. Παράσχος, Σουλ. Γιοσμᾶ, Ἀχ. Γιοσμᾶς καὶ Ἑλ. Τριανταφυλλίδης, ὅταν συνεκρούσθησαν στὴ Θεσσαλονίκη τὸ ἡμιφορτηγὸ 217116, μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Ρῆγο, μὲ τὸ ἡμιφορτηγὸ 47587, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Π. Γιοσμᾶς.

— ΝΕΚΡΟΙ 2, ὁ Ε. Μορὲν καὶ ὁ Π. Μπιρμπίλης, ἐπιβάτης ποδηλάτου, ποὺ συνεκρούσθη μὲ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο, στὴ Κῶ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Τσελέπης, ὅταν ἀνετράπη τὸ τρακτέρ του, στὸ Χιλιομόδι Κορινθίας.

— ΝΕΚΡΟΙ ὁ Βασίλειος Μπέτσης καὶ ἡ σύζυγός του Πηνελόπη καὶ τραυματισμένος ὁ Ἰωάννης Εὐθυμίου, ὅταν γεωργικὸς ἑλκυστήρας τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα, ἔξω ἀπὸ χωριὸ τοῦ Ἀγρινίου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δημ. Βαρελᾶς, ἐτῶν 17, ὅταν, κοντὰ στὸ συνοικισμὸ Λυγιὰ Ναυπάκτου, ἀνετράπη τὸ μοτοποδήλατο ποὺ ὁδηγοῦσε.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Παπαδᾶς, ὅταν, στὸ χωριὸ Προφήτης Ἠλίας Λεβαδείας, ἀνετράπη ὁ γεωργικὸς ἑλκυστήρας, ποὺ ὁδηγοῦσε.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Δημ. Μάλαμας, ὁ ὁποῖος παρεσύρθη ἀπὸ μοτοποδήλατο, στὰ Πευκάκια Ν. Ἰωνίας. Ὁ δράστης ἐξηφανίσθη.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Εὐαγ. Μούτσου καὶ τραυματισμένος ὁ Γ. Δούναβης, τοὺς ὁποίους παρέσυρε, στὴ λεωφόρο Χαλανδρίου, φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Β. Δερβένη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἰ. Παληός, ἐφοπλιστὴς καὶ τραυματισμένα τρία ἄτομα ὅταν τζίπ ποὺ ὁδηγοῦσε, γιὰ νὰ ἀποφύγη σύγκρουση μὲ φορτηγό, παρεξέκλινε καὶ ἀνετράπη στὸ χωριὸ Καλιμασιὰ Χίου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Μπουλοβασίλης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Ἀγελέα, στὴν Καλαμάτα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Λατούδης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε γεωργικὸς ἑλκυστήρας μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Κάτο, στὸ χωριὸ Παππᾶς - Σερρῶν.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 13 στρατιῶτες, ὅταν ἡμιφορτηγὸ τοῦ Στρατοῦ, μὲ ὁδηγὸ τὸν ἀνθυπολοχαγὸ Δ. Μητροπάνο, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἀνετράπη σὲ χαράδρα βάθους 10 μέτρων.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ τουρίστας Γάλλος Ζὰν Λουὶ Ζιλμπὲρ στὴν πλατεῖα Κάνιγγος, ἀπὸ τὸ Ι.Χ. 8698, ποὺ τὸν ἐγκατέλειψε καὶ ἐξηφανίσθη. Ἀνεκαλύφθη ὅμως ἀπὸ περιπολικὸ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁδηγὸς ἦτο ὁ ναύτης Α. Νικατίδης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἐλαφρῶς ἑπτὰ ἄτομα ὅταν στὸ Σκαραμαγκᾶ συνεκρούσθησαν Ι.Χ. καὶ φορτηγό.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Παπαδημητρίου, ἐτῶν 14, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὸ χωριὸ Στεῖρα Βοιωτίας, φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀλ. Κωνσταντινίδη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Μπράζιος, ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστήρα, ὅταν αὐτὸς ἀνετράπη, στὴν περιοχὴ Ἡλιόφωτα Κιλκίς.

— ΝΕΚΡΟ τὸ νήπιο 2 ἐτῶν Λεονὴ Χατζηαναστασίου, τὴν ὁποία παρέσυρε φορτηγό, στὴ Γλυφάδα.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ οἱ Στυλιανὴ Μαρόνη, ἐτῶν 60 καὶ ἡ Ἰωάννα Ὁμήρου, ἐτῶν 2, τὶς ὁποῖες παρέσυρε, στὴν Καλογρέζα, τὸ 17970 μοτοποδήλατο.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ἡ Γ. Ζωματέλη, ἐτῶν 6, τὴν ὁποία παρέσυρε, στὴ Γλυφάδα μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Ζαχαριᾶ.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Ἀνδρ. Ἀργείτης, ἐτῶν 5, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὴν Πετρούπολη, Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Μαρινό.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Μπρῖνος καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ Ε. Σουρῆς, ὅταν μοτοσυκλέττα τῆς ΕΒΑ συνεκρούσθη μὲ πλατφόρμα, στὸ Ἀεροδρόμιο τοῦ Τατοΐου.

— ΝΕΚΡΟΙ δύο, οἱ Σωτηρία Παπαδοπούλου καὶ Μαρία Κατσαμπάκη καὶ 27 τραυματισμένοι, ὅταν λεωφορεῖο τῶν ΣΕΚ (Ἀθηνῶν—Καβάλας) ὑπ' ἀριθ. 167735 ἐκρημνίσθη στὴν χαράδρα Μακρύγιαλου μετὰ τὴ στροφὴ τοῦ Μακρύγιαλου Κατερίνης. Τὸ λεωφορεῖο πῆρε 10 τούμπες πρὶν φθάση στὸ βάθος τῆς χαράδρας 50 μέτρων. Αἰτία ἡ νύστα τοῦ ὁδηγοῦ καὶ ἡ ταχύτητα.

— ΝΕΚΡΟΙ τέσσαρες, οἱ Δ. Χατζῆς καὶ οἱ ἀδελφοὶ Γερ. καὶ Σερ. Τουφεκτσόγλου, ὁ ὁδηγὸς Χατζῆς ὅταν Ι.Χ. ἀνετράπη ἐνῶ ἔτρεχε μὲ ταχύτητα καὶ περνοῦσε μιὰ μικρὴ γέφυρα μεταξὺ τῶν χωριῶν Δρυμοῦ καὶ Ἁγίας Τριάδος Ἁλμυροῦ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἐμ. Μιχελάκης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ ἀνετράπη στὸ 48 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἡρακλείου, στὸ Λασήθι.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Δρούσης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Λουκῆ, στὴ θέση «Καλαμάτα Ἐρυθρῶν», τῆς περιοχῆς Θηβῶν.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ 11ετὴς μαθητὴς Κ. Ἀρχοντούλης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴ λεωφόρο Συγγροῦ Ι.Χ., μὲ ὁδηγὸ τὸν τουρίστα Περίανδρο Στορβόνε.

Ν. Α.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ — ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

— Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος: 1) ὁ Ἀνθυπαστυνόμος Δημήτριος Γκαμαρλιᾶς, ἀπονεμηθέντος αὐτῷ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄ τάξεως, λόγῳ συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς δετὴς τοιαύτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, ἐκφρασθείσης αὐτῷ εὐαρεσκείας διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του καὶ 2) οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Θωμᾶς Καλπίνος, Γεώργιος Σκούρας, Κωνσταντῖνος Κουργιάλης, Δῆμος Τρικούζας καὶ Ἰωάννης Ταρκάσης.

— Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας, ὁ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Γεώργιος Κοτσίρης καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Γεώργιος Κωνσταντάκος καὶ Ἀναστάσιος Γεωργιόπουλος.

— Ἀπελύθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ μαθητευόμενος Ἀστυφύλαξ κ. Μελέτιος Αἰκατερίνης, κριθεὶς ἀκατάλληλος πρὸς μονιμοποίησιν.

— Ἀπελύθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Ἀπόστολος Ξυθάλης.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημ. Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ὑπαστυνόμον Α΄ τάξεως Λιολίτσαν Κωνσταντῖνον, 2) Ὑπαστυνόμον Β΄ τάξεως Ἀντωνόπουλον Κωνσταντῖνον, 3) Ὑπαρχιφύλακα Μιχαλόπουλον Νικόλαον καὶ 4) Ἀστυφύλακας Λουκόπουλον Κωνσταντῖνον, Λάμπρου Ἀριστείδην καὶ Τάμπον Μιχαήλ, διότι, ἐργασθέντες ἅπαντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας καὶ ἐκτελέσαντες μετ' ἀκριβείας τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῶν προϊσταμένων των, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ζαμπέτα Χρήστου ἐπικινδύνου κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν, ὡς καὶ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν τῶν κλοπιμαίων.

***

ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ Α. Π.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω, ὡς ἔχουν, διαταγὰς τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων:

§ 1. Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. Ι.Φ.Ι. ἀπὸ 8 - 7 - 66, πρὸς ἁπάσας Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας, ἡμετέραν διευκρινιστικὴν ἐγκύκλιον διαταγήν, ἐν σχέσει μὲ τὴν διαδικασίαν χρησιμοποιήσεως τῶν νέων βιβλιαρίων νοσηλείας τόσον ἐκ μέρους τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων ὅσον καὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος, γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα καὶ ἐντελλόμεθα διὰ τὴν ἀκριβῆ συμμόρφωσιν.

Διὰ τοῦ Ν. 4501) 66 παρέχεται εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Ὑπαλλήλους δικαίωμα ἐκλογῆς τοῦ θεράποντος ἰατροῦ των.

Οἱ Ἀστυνομικοὶ Ὑπάλληλοι δύνανται νὰ ἐπιλέξωσιν ὡς τοιούτους (θεράποντας), εἴτε τοὺς Ὑγειονομικοὺς Ἀξιωματικοὺς τοῦ Σώματος εἴτε ἰδιώτας Ἰατρούς. Καὶ ἐπειδὴ τὸ θέμα τῆς Ὑγείας, εἶναι ζήτημα ἐμπιστοσύνης τοῦ ἀσθενοῦς πρὸς τὸν ἰατρόν, ἡ προσφυγὴ ἀστυνομικοῦ τινος ὑπαλλήλου εἰς ἕτερον Ὑγειονομικὸν Α-

ξιωματικὸν παρὰ εἰς ἐκεῖνον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται, δὲν ἐνέχει τὸν χαρακτῆρα μειώσεως τοῦ Ὑγειονομικοῦ καὶ δέον ὅπως μὴ παρεξηγῆται.

Τονίζεται καὶ αὖθις ὅτι, μόνοι ἁρμόδιοι νὰ ἐγκρίνωσι τὴν ἀποχὴν ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν ἀσθενούντων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, τυγχάνουσιν οἱ Ὑγειονομικοὶ Ἀξιωματικοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει οἱ ἰδιῶται Ἰατροί. Πρὸς ἀποφυγὴν παρερμηνείας, διευκρινίζεται ἐνταῦθα ὅτι, οὐχὶ ὁ οἱοσδήποτε Ὑγειον. Ἀξιωματικὸς τοῦ Σώματος εἶναι ἁρμόδιος πρὸς τοῦτο (νὰ ἐγκρίνῃ δηλαδὴ τὴν ἀποχὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας) ἀλλ' ὁ οἰκεῖος Ὑγειον. Ἀξιωματικὸς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγονται οἱ ἀσθενοῦντες Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, π.χ. δι' ἀσθενοῦντα Ἀστυν. ὑπάλληλον τοῦ Τμήματος τάξεως, ἁρμόδιος τυγχάνει ὁ οἰκεῖος Ὑγειον. Ἀξιωματικὸς ἢ δι' ἀσθενοῦντα ὑπάλληλον τῆς Ὑποδ) νσεως Γεν. Ἀσφαλείας, ὁ οἰκεῖος Ὑγειον. Ἀξιωματικὸς κ.ο.κ., συμφώνως πάντοτε πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 159, 160 καὶ 161 τοῦ ἀπὸ 25) 10—4) 11) 58 Β. Δ) τος «Περὶ Κανονισμοῦ Ἀστυν. Σώματος» ὁριζόμενα.

Αἱ διαπιστούμεναι ἀσθένειαι ὑπὸ τῶν θεραπόντων Ἰατρῶν, δέον ὅπως ἀναγράφωνται συνοπτικῶς, μονογράφωνται καὶ σφραγίζωνται ὑπ' αὐτῶν, εἰς τὴν σελίδα 15 καὶ ἐπέκεινα τοῦ βιβλιαρίου νοσηλείας ἔνθα ὑπάρχει ἡ ἔνδειξις «ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ». Εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο τοῦ βιβλιαρίου δὲν ἀναγράφονται τὰ συνιστώμενα φάρμακα, οὔτε αἱ ἰδικαὶ ἐξετάσεις ἢ θεραπεῖαι.

Ἐντὸς τοῦ τετραγωνιδίου, τοῦ χρώματος μπὲζ βιβλιαρίου, ἔνθα ἀναγράφονται τὰ γράμματα Α. Μ..... δέον νὰ ἀναγράφηται ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλιαρίου νοσηλείας καὶ οὐχὶ ὁ τοιοῦτος τοῦ μητρώου ἀστυνομίας τοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁσάκις ὁ θεράπων ἰατρὸς τυγχάνει ἰδιώτης, διὰ νὰ λάβῃ τὴν νόμιμον ἀμοιβὴν τῆς ἐπισκέψεώς του, ὀφείλει νὰ συμπληρώσῃ ἓν φύλλον (χρώματος μπὲζ) τοῦ 100 φύλλου βιβλιαρίου ὡς ἑξῆς: «Μία ἐπίσκεψις οἴκοι» ἢ «μία ἐν ἰατρείῳ ἐπίσκεψις» καὶ ἀκολούθως νὰ ὑπογράψῃ καὶ θέσῃ τὴν ἀτομικὴν σφραγίδα του. Ἐὰν κρίνῃ ἀπαραίτητον, ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἔχει ἀνάγκην φαρμάκων ἢ παρακλινικῶν ἐξετάσεων ἢ θεραπειῶν, συμπληροῖ ἐν συνεχείᾳ ἕτερον φύλλον διὰ τὰ φάρμακα, ἕτερον τοιοῦτον διὰ τὰς παρακλινικὰς ἐξετάσεις κ.ο.κ.

Μετὰ ταῦτα, ὁ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ κοστολογίσῃ τὰ φάρμακα εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς ἀρεσκείας του καὶ μεταβῇ ἀκολούθως, ἐὰν εἶναι περιπατητικὸς ἀσθενὴς ἢ ἀποστείλῃ, ἐὰν εἶναι κλινήρης, τὸ βιβλιάριον νοσηλείας του ὡς καὶ τὸ δελτίον ἀσθενειῶν του, εἰς τὸν Ὑγειον. Ἀξιωματικόν, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα οὗτινος ὑπάγεται, πρὸς ἔγκρισιν καὶ θεώρησιν.

Ὁ ὡς ἐλεγκτὴς πλέον ἀσκῶν καθήκοντα Ὑγειον. Ἀξιωματικός, ὀφείλει πρωτίστως καὶ ὑπευθύνως νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ δελτίον ἀσθενειῶν τὰς διαπιστωθείσας καὶ εἰς τὸ βιβλιάριον νοσηλείας ἀναγραφομένας παθήσεις (οὐχὶ τὰ φάρμακα) καὶ εἶτα ὑπογράψῃ καὶ θέσῃ τὴν σφραγίδα του εἰς τὴν οἰκείαν ἔνδειξιν.

Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουσιν οἱ Ὑγειον. Ἀξιωματικοὶ ὁσάκις ἐνεργοῦσιν ὡς θεράποντες ἰατροί, δεδομένου ὅτι αἱ ὑπ' αὐτῶν συμπληρούμεναι ἐντολαὶ φαρμάκων ἢ ἄλλων θεραπειῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγκρισιν ἢ θεώρησιν ἑτέρου Ὑγειον. Ἀξιωματικοῦ.

Καὶ προκειμένου περὶ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν, ὁ θεράπων ἰατρὸς τυγχάνει ἰδιώτης, ὁ ἀσκῶν καθήκοντα ἐλεγκτοῦ Ὑγειον. Ἀξιωματικός, δι' ὅσα φάρμακα ἢ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας συμφωνεῖ, ἀπὸ ἀπόψεως ἰατρικῆς δεοντολογίας, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ χρησιμοποίησις ἢ ἡ πραγματοποίησις αὐτῶν, ἀναγράφει ἔναντι ἑκάστου φαρμάκου ἢ παρακλινικῆς ἐξετάσεως ἢ θεραπείας καὶ εἰς τὴν στήλην «ΕΓΚΡΙΣΙΣ» τὴν λέξιν «ΝΑΙ» ἢ δι' ὅσα δὲν συμφωνεῖ τὴν λέξιν «ΟΧΙ» καὶ μονογράφει.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῶν ὡς ἐλεγκτῶν χρησιμοποιουμένων Ὑγειον. Ἀξιωματικῶν νὰ ἐγκρίνωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς πραγματοποιηθείσας ἰατρικὰς ἐπι-

σκέψεις ἢ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας, ὡς καὶ τὰ φάρμακα, ἀποφαίνεται σχετικῶς ἡ οἰκεία Ἀστυν. Ὑγειον. Ἐπιτροπή.

Λίαν συντόμως οἱ Ὑγειον. Ἀξιωματικοὶ τῶν περιφερειακῶν ἰατρείων θέλουσιν ἐφοδιασθῆ δι' ὑπηρεσιακῆς σφραγῖδος τῆς Ὑγειον. Ὑπηρεσίας Α. Π., ὥστε νὰ ἀποφευχθῆ ἡ προσέλευσις τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν πρὸς σφράγισιν τῶν συνταγῶν, ἰατρικῶν ἐντολῶν κ.λ.π.

Ὅπου οἱ Ὑγειον. Ἀξ) κοὶ ἢ οἱ ἰδιῶται ἰατροὶ ὑπογράφωσιν ἢ μονογράφωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ θέσωσιν ἀπαραιτήτως καὶ τὴν ἀτομικήν των σφραγῖδα.

Ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἵνα μὴ δηλοῦσιν ἀσθένειαν ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, διότι ὡς γνωστόν, αἱ δηλούμεναι ἀσθένειαι καταχωρίζονται εἰς τὸ δελτίον ἀσθενειῶν των καὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν Ὑγειον. Ἐπιτροπῶν, ὁπωσδήποτε δὲ ἔχουσιν ἐπιπτώσεις τινὰς διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ Κ.Α.Σ. προβλεπομένας περιπτώσεις.

Ἀστυνομικὸς ὑπάληλος, ἔχων ἀνάγκην ὀδοντιατρικῆς περιθάλψεως ἐφοδιάζεται προηγουμένως παρὰ τοῦ θεράποντος ὀδοντιάτρου του, διὰ σχετικῆς γνωματεύσεως περὶ τῶν πραγματοποιηθησομένων ὀδοντιατρικῶν ἐργασιῶν καὶ ἀκολούθως προσφεύγει εἰς τὸν ἐλεγκτὴν ὀδοντίατρον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὅστις ἀναγράφει εἰς τὴν σελ. 36 καὶ ἐπέκεινα τοῦ βιβλιαρίου νοσηλείας τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐγκρινομένας θεραπείας. Δυνάμει τῆς ἐγγραφῆς - ταύτης ἐγκρίσεως ὁ ἐνδιαφερόμενος προβαίνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὀδοντοθεραπείας καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν ἐλεγκτὴν ὀδοντίατρον μετὰ τὸ πέρας ταύτης. Ὁ ἐλεγκτὴς ὀδοντίατρος μετ' ἔλεγχον, συμπληροῖ εἰς ἓν φύλλον χρώματος μπεζ βιβλιαρίου τὰς πραγματοποιηθείσας θεραπευτικὰς καὶ εἰς ἕτερον τοιοῦτον τὰς προσθετικὰς ὀδοντιατρικὰς ἐργασίας καὶ ἐν συνεχεία ὑπογράφει καὶ σφραγίζει τὰς ἐντολὰς - ἐγκρίσεις. Τοὺς ἀριθμοὺς καὶ ἡμερομηνίαν τῶν ἐντολῶν - ἐγκρίσεων, καταχωρίζει εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τῆς σελίδος 47 τοῦ βιβλιαρίου νοσηλείας, καὶ βεβαιοῖ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγκριθεισῶν ἐργασιῶν εἰς ἑτέραν τοιαύτην τῆς αὐτῆς σελίδος.

Ὁ θεράπων ὀδοντίατρος, πρὶν ἢ ἀποκόψει τὴν ἐντολὴν ἐκ τοῦ βιβλιαρίου, ὀφείλει νὰ ὑπογράψη καὶ σφραγίση ταύτην. Ὡσαύτως ὑποχρεοῦται νὰ ὑπογράψη καὶ θέση τὴν σφραγῖδα του εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τῆς σελίδος 47 τοῦ βιβλιαρίου νοσηλείας, ὅτι τῷ ὄντι ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἔναντι ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ ὀδοντιάτρου ἐγκριθεῖσαι ὀδοντοθεραπεῖαι κ.λ.π.

Ὡς γνωστόν, ἡ μὲν δαπάνη τῶν θεραπευτικῶν ἐργασιῶν ἤτοι, σφραγισμάτων, χρονίων καὶ ὀξειῶν οὐλίτιδων, καθαρισμοῦ, ἐξαγωγῶν καὶ θεραπειῶν ὀδόντων βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Δημόσιον, ἡ δὲ τοιαύτη τῶν προσθετικῶν ἐργασιῶν, ἤτοι τοποθετήσεως γεφυρῶν, ὀδοντοστοιχιῶν, χρυσῶν ὀδόντων κλπ., βαρύνει ἐξ ἡμισείας Δημόσιον καὶ περιθαλπόμενον.

Πᾶσαι αἱ πρὸς τοὺς ἰατρούς, φαρμακοποιοὺς καὶ ἐργαστήρια παραδιδόμεναι ἐντολαὶ - ἐγκρίσεις, δέον ὅπως προηγουμένως συμπληροῦνται καὶ ὑπογράφωνται εἰς τὸ ὄπισθεν αὐτῶν μέρος, ὑπὸ τῶν περιθαλπομένων ὑπαλλήλων.

Αἱ ὑπὸ τῶν Ὑγειον. Ἀξ) κῶν ἐκδιδόμεναι ἰατρικαὶ γνωματεύσεις περὶ τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου εἰσαγωγῆς Ἀστυν. ὑπαλλήλου εἰς Νοσηλευτικὸν Ἵδρυμα ἢ παρατάσεως τῆς νοσηλείας τούτου, δέον νὰ περιέχωσι πλήρη στοιχεῖα, ἤτοι: Ἐπώνυμον, Ὄνομα, ὄνομα πατρός, βαθμόν, ἀριθμὸν Μητρώου Ἀστυνομίας, συνολικὸν χρόνον ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ Ἀστυν. Σῶμα καὶ πιθανὸν χρόνον νοσηλείας.

Αἱ γνωματεύσεις αὗται καὶ τὸ βιβλιάριον νοσηλείας τοῦ ἀσθενοῦς δέον ὅπως ὑποβάλλωνται εἰς τὴν γραμματείαν τῆς παρ' ἡμῖν Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, μέχρι τῆς 10ης ὥρας καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν, ἤτις θὰ μεριμνᾶ περαιτέρω διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων νοσηλείας. Κατόπιν τούτου, δὲν ὑφίσταται λόγος

μεταβάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ὑγειον. Περιθάλψεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ἀλλὰ θὰ παραλαμβάνωσι τὰς ἀποφάσεις νοσηλείας των ἐκ τῆς γραμματείας τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων.

Ἡ τελευταία αὕτη περίπτωσις ἀφορᾶ τοὺς εἰς τὰς Ἀστυν. Ὑπηρεσίας τῶν Πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπηρετοῦντας Ἀστυν. ὑπαλλήλους. Διὰ τοὺς εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις Πατρῶν καὶ Κερκύρας ὑπηρετοῦντας Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἔχοντας ἀνάγκην νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τὴν σχετικὴν γνωμάτευσιν χορηγεῖ ὁ οἰκεῖος Ὑγειον. Ἀξ) κός. Αἱ Ἀστυν. Δ) νσεις Πατρῶν καὶ Κερκύρας ἐνεργοῦσι περαιτέρω διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων νοσηλείας παρὰ τῆς οἰκείας Νομαρχίας καὶ ἐνημεροῦσι σχετικῶς τὴν παρ' ἡμῖν Ὑγειον. Ὑπηρεσίαν.

Μερίμνη τῶν κ.κ. Διοικητῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν, δέον ὅπως αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι καὶ πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυν. Ὑπηρεσίας διαβιβασθεῖσαι ἐγκύκλιοι διαταγαὶ ἤτοι 1) ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1125 Φ. 48) 23 ἀπὸ 16—6—66 τῆς Γενικῆς Δ) νσεως Ἀστυν. Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Τάξεως καὶ 2) ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Ι.Φ.Ι. ἀπὸ 8—7—66 ἡμετέρα, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν τε Ὑγειον. Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀστυν. ὑπαλλήλων, περὶ τοῦ τρόπου καὶ διαδικασίας παροχῆς Ὑγειον. περιθάλψεως, ἀναπτυχθῶσι λεπτομερῶς, ἵνα ἅπαντες οἱ Ἀστυν. ὑπάλληλοι ἀποκτήσωσι σαφῆ ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ἀποφευχθῶσιν οὕτω παρανοήσεις, παραλείψεις καὶ ἄσκοποι ἐνέργειαι.

Λίαν προσεχῶς θέλομεν ἐκδόσει καὶ ἐφοδιάσει ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Ὑπάλληλον μὲ βιβλιάριον μικροῦ σχήματος περιλαμβάνον ὑπὸ τύπον ὁδηγιῶν πάντας τοὺς σχετικοὺς μὲ τὴν ὑγειον. περίθαλψιν νόμους, Β. Δ) γματα, Ὑπουργικὰς ἀποφάσεις καὶ ἐγκυκλίους διαταγάς, ἵνα εἰς ἑκάστην περίπτωσιν συμβουλεύηται τοῦτο καὶ προβαίνει εἰς ἀναλόγους ἐνεργείας.

Ὁ Ἀρχηγὸς
ΕΥΑΓΓ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

§ 2. Οἶκοι ἐξέτασις ἀσθενῶν ὑπαλλήλων.

Τροποποιοῦντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1818102) 1 ἀπὸ 30.10.61 ἡμετέραν διαταγὴν περὶ τοῦ ἐν περιλήψει θέματος καθορίζομεν τὰ κάτωθι:

Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν δηλοῦντες ἀσθένειαν καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ προσέλθωσιν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸν οἰκεῖον Ὑγειονομικὸν Ἀξιωματικὸν θὰ ἐξετάζωνται οἶκοι παρὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πλησιεστέραν πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀσθενοῦς Ἀστυνομικὴν Ὑποδ) νσιν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Χωροφυλακῆς ἀσθενοῦντας ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ Ἀρχηγὸς
ΕΥΑΓΓ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 20.30′ - 21

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρη, διδακτική, ἐνδιαφέρουσα.

Μία Ἐκπομπὴ χρήσιμη γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι.